

Naturverdier på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya

Fokus på naturtyper med behov for skjøtsel

Oppdatert versjon vår 2024

Maria K. Hertzberg, Anders Thylén og Kjell Magne Olsen

Naturverdier på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya – Fokus på naturtyper med behov for skjøtsel. Oppdatert versjon januar 2024

Forfattere: Maria K. Hertzberg / Anders Thylén / Kjell Magne Olsen

Publisert: 30.05.2024

Antall sider: 110 sider

Publiseringstype: PDF med aktive lenker

Oppdragsgiver: Oslo kommune, Bymiljøetaten

Tilgjengelighet: Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Rapporten refereres som: Hertzberg, M. K., Thylén, A. og Olsen, K.M. 2024. Naturverdier på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya. Fokus på naturtyper med behov for skjøtsel. Oppdatert versjon januar 2024. Biofokus-rapport 2021-048. Stiftelsen BioFokus. Oslo.

Forsidebilder: Landskap og arter på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg

Biofokus rapport 2021–048

ISSN 1504-6370

ISBN 978-82-8449-034-2

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag for Bymiljøetaten i Oslo kommune foretatt naturfaglige registreringer i og inntil hytteområdene på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya i 2021, 2022 og 2023. Øyene har i nasjonal sammenheng en spesielt stor tetthet av prioriterte og truede naturtyper og rødlistede arter. Denne rapporten ble utarbeidet i 2021, men er nå oppdatert med data innhentet i 2022 og 2023. Bård Bredeesen har vært vår kontaktperson hos oppdragsgiver. Maria K. Hertzberg har vært prosjektansvarlig og ansvarlig for utarbeiding av rapport. Anders Thylén og Kjell Magne Olsen i Biofokus har bidratt med feltarbeid, mens Torbjørn Høitomt og John Gunnar Brynjulvsrud har foretatt tilleggskartlegging av moser på alle tre øyer. Alexander Nilsson har bidratt med lavregistreringer på alle tre øyer og Siri Khalsa med soppregristeringer på Lindøya. Biofokus takker Oslo kommune for godt samarbeid og konstruktive innspill til kartleggingsarbeidet.

Oslo, 30. mai 2024

Maria K. Hertzberg

Åpen grunnlendt kalkmark med mye blodstorkenebb på Bleikøya. Gjengroing har begynt å bli et problem flere steder. Foto: Anders Thylén.

Sammendrag

Biofokus har i 2021, 2022 og 2023 kartlagt natur og sammenstilt naturinformasjon for hytteområdene på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya for å styrke kunnskapsgrunnlaget om de svært høye naturverdiene i området. Kombinasjonen av kalkrik berggrunn og et nokså tørt og varmt klima ved havnivå gir området et naturgrunnlag som er svært gunstig for et rikt mangfold der mange arter har sine eneste, eller største forekomster her i Indre Oslofjord, men også nasjonalt. I nasjonal sammenheng har øyene en spesielt stor tetthet av prioriterte og truede naturtyper og rødlistede arter, og disse krever aktiv forvaltning nå for å kunne ivaretas i fremtiden.

Tidligere naturtypeavgrensninger er kvalitetssikret i felt og tidligere kartlegginger er innarbeidet, og nye naturtypelokaliteter er avgrenset. I forbindelse med kartleggingen i 2021 var det fokus på naturtyper med behov for skjøtsel. I 2022 har det vært fokus på å oppdatere alle naturtypelokaliteter som var mangelfulle eller på annen måte trengte oppdatering, mens det i 2023 ble gjort tilleggsvurderinger av enkelte naturtypelokaliteter på Lindøya. På bakgrunn av arbeidet som er gjort er kommunens naturbase oppdatert og data er sendt til Statsforvalteren i Oslo og Viken for innleggelse i Naturbase. Alle funn av spesielle arter er lagt inn i Artsdatabankens Artskart.

Etter nykartlegging og sammenstilling i 2021, 2022 og 2023 er det til sammen på alle tre øyene revidert eller nykartlagt et naturtypeareal på 250 daa fordelt på 82 naturtypelokaliteter. Inkludert lokaliteter som ikke er revidert i denne omgang utgjør det totale naturtypearealet på alle tre øyer nå 293 daa fordelt på 97 lokaliteter. Det er gjennomgående mange viktige lokaliteter som er nykartlagt/revidert. 22 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A verdi) og 38 lokaliteter vurdert som viktige (B verdi). Utvalgte naturtyper i henhold til Naturmangfoldloven er sterkt representert i området. *Åpen grunnlendt kalkmark* og *slåttemark* er begge utvalgte naturtyper. Det er nykartlagt/revidert 45 lokaliteter med åpen grunnlendt kalkmark og 17 lokaliteter med slåttemark.

Spredt på øyene finnes arealer som vi har vurdert til å ha for små kvaliteter for avgrensning som naturtypelokaliteter etter DN håndbok 13, på grunn av størrelse, innslag av fremmede arter, vanskelig definerbar type eller en kombinasjon av disse. Disse er avgrenset som restaurerings- og hensynsområder.

Et uttrekk fra Artskart viser at det på alle tre øyer frem til januar 2023 var rapportert 10 554 artsposter fordelt på 1 962 arter. Av disse er 2 343 artsposter av rødlistede arter fordelt på 171 arter (iht. rødlista for arter 2021). Samtlige rødlistede arter av karplanter som er registrert i forbindelse med undersøkelsene gjort i 2021 og 2022 er allerede tidligere registrert på øyene, men i forbindelse med kartlegging av moser, lav og sopp er det funnet flere arter som ikke er registrert på øyene tidligere. Samtlige moser er knyttet til åpen kalkrik leirjord eller kalkberg. Nye mosefunn er labbmose (NT), *Bryum radiculosum* (DD), dvergbegeomose (EN), åkerknollvrangmose (EN), *Microbryum davallianum* (EN) og *Microbryum davallianum commutatum* (CR). Lav ble undersøkt på aktuelle lokaliteter på Lindøya og alle funnene er knyttet til solsteekt kalkberg. Nye lavfunn er dvergkalkskjell (EN) og bruskkalkskjell (EN), samt én forekomst med kalkskiferlav (VU). Sopp er kun overfladisk undersøkt, men av nye arter for Lindøya knyttet til engmiljøer, ble det funnet brun engvokssopp (VU), grå grynusserong (NT) og musserongvokssopp (VU).

Videre må det nevnes at Bleikøya og Nakholmen har mange og til dels store forekomster av den prioriterte arten dragehode (VU), samt tre funn av den endemiske og sterkt truede (EN) arten

dragehodeglansbille, som lever utelukkende på dragehode. Habitatet for denne arten, dvs. grunnlendte baserike områder med dragehode, er i tilbakegang som følge av sterkt press fra flere kanter, både utbyggingspress, tråkkslitasje, gjengroing og fremmede karplanter, noe som fordrer målrettet forvaltning av arealene som er viktige for arten.

Fremmede arter er sterkt til stede og setter mange steder et betydelig preg på vegetasjonen. Stedvis er hjemmehørende naturlig vegetasjon fortrent helt eller delvis og naturtypeverdien til enkelte lokaliteter er redusert som følge av fremmede arters negative påvirkning. Totalt 62 arter av karplanter i de to høyeste risikoklassene på fremmedartlista er registrert på øyene.

Alle tre øyer har store naturverdier, med flere kartlagte naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder, i tillegg til flere reservater, samt store forekomster av truede arter. Mye areal er påvirket av fremmede arter, gjengroing og/eller slitasje, men det finnes også lommer som fortsatt har et mer intakt preg. I den videre forvaltningen av naturverdiene ute på øyene er det derfor viktig å fokusere spesielt på de avgrensede naturtypeområdene, samt hensynssoner/restaureringsområder for å kunne klare å ivareta og styrke verdiene som er kartlagt, og skjøtselen bør ha fokus på å ivareta et arts mangfold innenfor flere ulike artsgrupper. Det er allerede satt i gang en god del skjøtselstiltak i regi av velforeningene, Statsforvalteren og Bymiljøetaten. I 2022 ble det brukt i størrelsesordenen 350.000-400.000 kr til ulike skjøtselstiltak på øyene (Bård Bredesen pers. medd.). Dersom man ønsker å bevare de særegne naturverdiene ute på øyene er det imidlertid behov for å legge inn betraktelig mer ressurser, da foreløpige tiltak kun fører til brannslukking. Rapporten kommer med forslag til tiltak i den videre forvaltningen av naturverdiene på alle tre øyer.

Fragmenter med intakt urterik vegetasjon finnes flere steder. Her fra Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

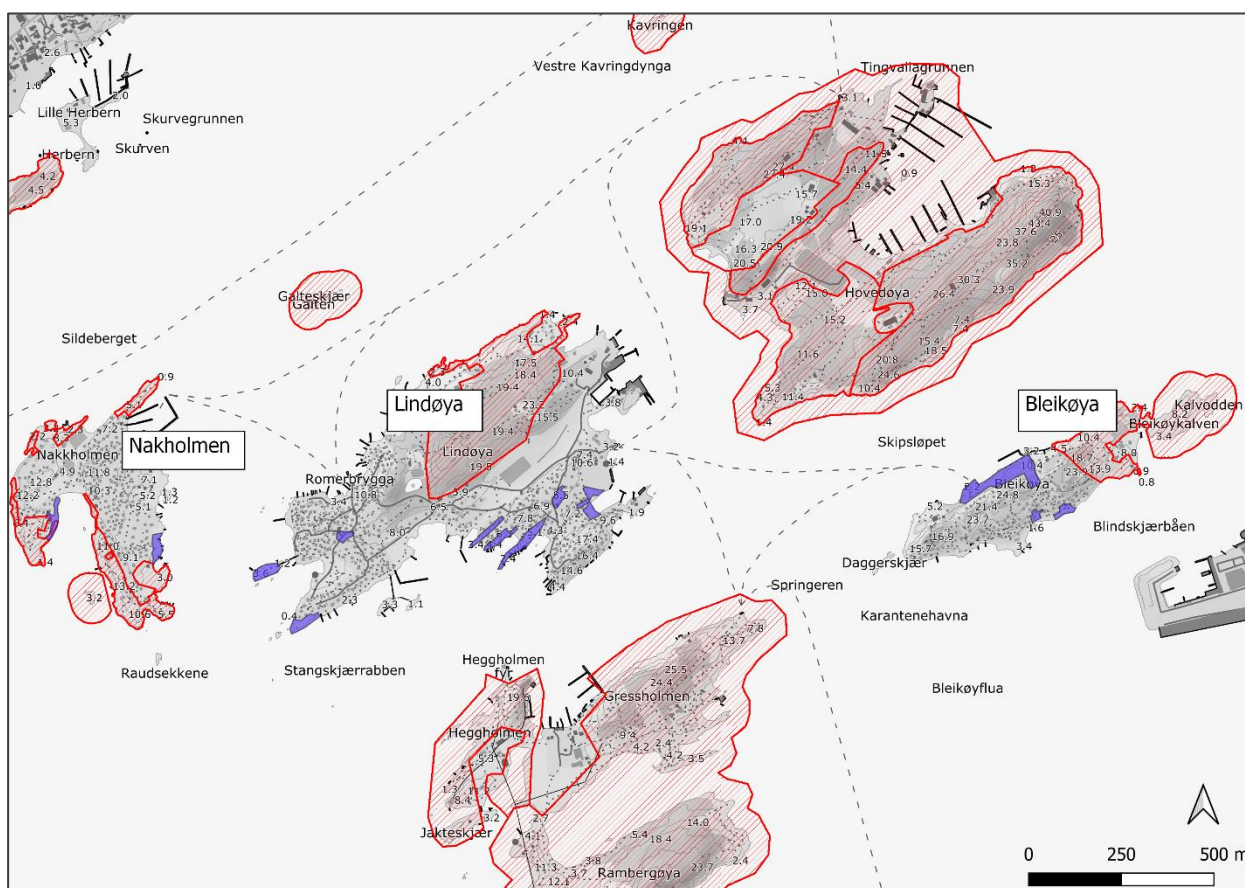
Innhold

1	Innledning	7
1.1	Oppdrag og undersøkelsesområde.....	7
1.2	Kartleggingsstatus 2021.....	9
1.3	Naturforhold.....	13
2	Metode	14
	Resultater	15
3	Skjøtsel	40
4	Videre arbeid	42
	Referanser.....	44
5	Vedlegg	45
5.1	Fremmede arter.....	45
5.2	Vedlegg – Naturtyper	50

1 Innledning

1.1 Oppdrag og undersøkelsesområde

Gjennom Biofokus sin rammeavtale med Bymiljøetaten, Oslo kommune, om kartlegging av biologisk mangfold har vi kartlagt naturverdier på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya. Kartleggingen har foregått somrene 2021 og 2022. Maria K. Hertzberg har vært prosjektleder og stått for kartlegging sammen med Anders Thylén og Kjell Magne Olsen, mens Torbjørn Høitomt og John Gunnar Brynjulvsrud har bidratt med noe feltarbeid med fokus på moser. Samt Alexander Nilsson med fokus på lav og Siri Khalsa med fokus på sopp. Det undersøkte området er vist på kart i Figur 1. Kartleggingen i 2021 var i hovedsak konsentrert om hytteområdene, og det var ikke fokus på å kartlegge vernede arealer som er vist med rød farge på kartet under. Noe arbeid ble imidlertid også utført i verneområdene i sammenheng med oppdatering av naturtypebeskrivelsene og reviderte avgrensninger, samt for å eventuelt avdekke naturtyper med skjøtselsbehov. I 2022 var det fokus på å oppdatere alle naturtyper som var mangelfulle på de tre øyene, også naturtyper innenfor verneområdene. I 2023 ble det gjort noen tilleggsvurderinger på Lindøya, og rapporten er oppdatert etter dette.

Figur 1. Kartet viser Nakholmen, Lindøya og Bleikøya som er undersøkelsesområdene i dette oppdraget, samt omringliggende øyer i Indre Oslofjord. Rød farge viser etablerte verneområder og blå områder er mer detaljert avgrensede undersøkelsesområder gitt av Bymiljøetaten i 2021, men også arealer utenfor disse er undersøkt.

Fra oppdragsbeskrivelsen til Bymiljøetaten i 2021 er følgende utdrag sakset og gjelder for kartlegging av alle tre øyer:

«Det er behov for sammenstilling av kartlegginger av naturtyper utført av NINA i 2016 (se vedlagte rapport og materiale) med kartlegginger utført tidligere på alle de tre øyene, samt gjennomføre nye/supplerende kartlegginger for en del arealer og innarbeide andre registreringer som er gjort.

Det skal i løpet av sommeren og høsten 2021 gjennomføres oppdatert kartlegging av naturtyper på Bleikøya, Lindøya og Nakholmen. Tidligere kartlegging utført av bl.a. NINA skal innarbeides. Det skal legges vekt på å kartlegge rødlistede og andre spesielt forvaltningsrelevante plantearter. Det er også ønskelig med kartlegging av rødlistede og forvaltningsrelevante mosearter. Funn av forvaltningsrelevante arter innenfor arealer som ikke avgrenses som naturtype skal også punktfestes i rapport og Artskart.no. Det skal kartlegges fremmede arter innenfor naturtypeavgrensingene samt store/spesielt bekymringsfulle forekomster av arter med økologisk risiko utenfor disse. Det foreligger allerede en del relevante artsfunn på Artsobservasjoner/Artskart og andre nettsteder, og flere rapporter om naturverdier i området gir viktig informasjon om naturverdier. Dette omfatter bla. registreringer utført av Norsk Naturarv og kartlegginger og skjøtelsbeskrivelser utarbeidet av velforeningene på øyene. Denne informasjonen skal innarbeides i lokalitetsbeskrivelser og i den generelle rapporten i den grad de anses som relevante. Det skal utarbeides råd om skjøtsel og hensyn, som skal sees i sammenheng med de skjøtselstiltakene som allerede utføres på øyene. Det må derfor innhentes informasjon om den skjøtselen som utføres på øyene i regi av velforeningene, Statsforvalteren og Bymiljøetaten. En del av denne informasjonen finnes skriftlig.

Det skal leveres rapport som beskriver naturverdiene i området og behov for skjøtsel/hensyn. [...]»

Fra oppdragsbeskrivelsen til Bymiljøetaten i 2022 er følgende utdrag sakset og gjelder for kartlegging av alle tre øyer:

«I 2021 gjennomførte Biofokus oppdatert kartlegging av naturtyper på Bleikøya, Lindøya og Nakholmen, som også omfattet innarbeiding av tidligere kartlegginger, og det ble utarbeidet en samlet rapport i 2022. En del arealer på Lindøya og Nakholmen som var kartlagt tidligere ble imidlertid ikke kartlagt på nytt i 2021. Siden de fleste av disse kartleggingene er gamle, ikke følger oppdatert metodikk for naturtypekartlegging og det kan ha skjedd endringer i vegetasjonen siden kartleggingene ble utført, er det behov for å gå gjennom alle disse områdene for å ta stilling til behov for revisjon av beskrivelser, verdivurderinger og grenser

Det skal i løpet av sommeren og høsten 2022 gjennomføres gjennomgang av alle naturtyper på Lindøya og Nakholmen som ikke omfattes av arbeidet som ble utført i 2021 og presentert i rapporten i 2022. Det gjennomføres rekartlegging av alle lokaliteter som det er behov for, inkludert en grovkartlegging av verneområdene med hovedfokus på å skille ut arealer med åpen grunnlendt kalkmark og andre skjøtelsbetingete naturtyper. Tidligere kartlegginger skal innarbeides. Det skal legges vekt på å kartlegge rødlistede og andre spesielt forvaltningsrelevante plantearter. Det skal kartlegges rødlistede og forvaltningsrelevante mosearter i den grad man får identifisert nye slike arealer som kan ha spesielle kvaliteter. Funn av forvaltningsrelevante arter innenfor arealer som ikke avgrenses som naturtype skal også punktfestes i rapport og gjøres tilgjengelig i Artskart, samt kortfattet angis forvaltningsråd for. Det skal kartlegges fremmede arter innenfor naturtypeavgrensingene, samt store/spesielt bekymringsfulle forekomster av arter med økologisk risiko utenfor disse. Det foreligger allerede en del relevante artsfunn

i Artsobservasjoner/Artskart og andre nettsted, og flere rapporter om naturverdier i området gir viktig informasjon om naturverdier. Dette omfatter bl.a. registreringer utført av Norsk Naturarv og kartlegginger og skjøtselsbeskrivelser utarbeidet av velforeningene på øyene. Denne informasjonen skal innarbeides i lokalitetsbeskrivelser og i den generelle rapporten i den grad de anses som relevante. Det skal utarbeides råd om skjøtsel og hensyn, som skal sees i sammenheng med de skjøtselstiltakene som allerede utføres på øyene.

Det skal leveres en samlet rapport som beskriver naturverdiene og behov for skjøtsel/hensyn for alle tre øyene. [...]»

I 2023 var det i tillegg behov for å gjøre en grensevurdering av tidligere kartlagt naturtypelokalitet, samt undersøke noen mindre arealer areal med potensiell åpen grunnlendt kalkmark og slåttemark på Lindøya.

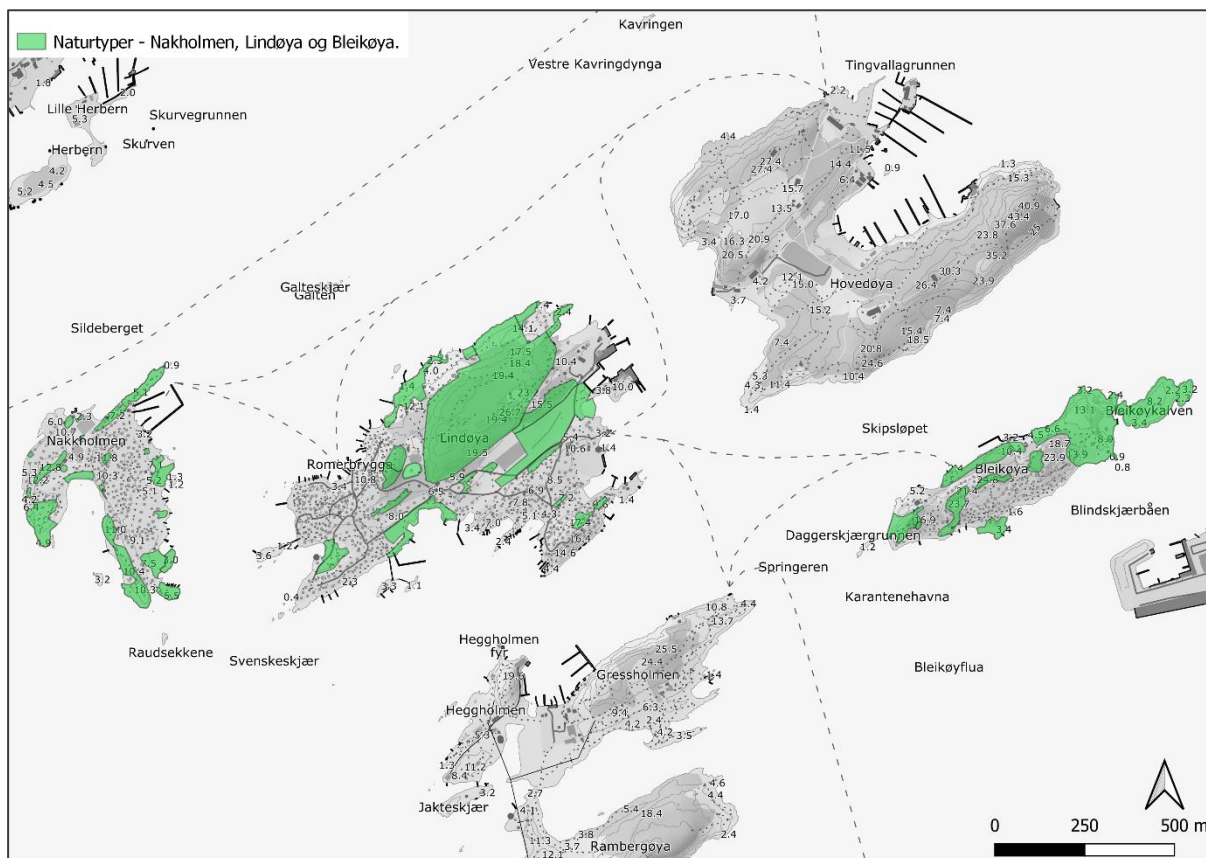
1.2 Kartleggingsstatus 2021

Per juni 2021, før kartleggingen startet opp, var det til sammen på alle tre øyer registrert 47 naturtypelokaliteter i henhold til DN håndbok 13, hvorav 10 lokaliteter på Bleikøya, 18 på Lindøya og 19 på Nakholmen. Disse omfatter lokaliteter på land og har et samlet areal på 261,34 daa, hvorav 67 daa på Bleikøya, 157 daa på Lindøya og 37 daa på Nakholmen. 10 ulike naturtyper er representert hvor åpen grunnlendt kalkmark dominerer. Se Figur 2 for beliggenheten til de 47 naturtypelokalitetene og Tabell 1 for fordeling på de tre øyene. De kartlagte naturtypene har ulik kvalitet med tanke på avgrensning og beskrivelse, hvor de nyeste kartlagte områdene er best oppdatert i forhold til dagens krav. Verneområdene på alle tre øyer ble NiN-kartlagt i 2018 (basiskartlegging i verneområder på oppdrag for Miljødirektoratet).

Tabell 1: Oversikt over naturtypelokaliteter på Bleikøya, Lindøya og Nakholmen i Naturbase per juni 2021 (før oppdateringene som ble gjennomført i 2021 og 2022).

BN-nummer	Områdenavn	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
BN00088700	Bleikøya midtre IV	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,01
BN00063984	Bleikøya midtre II	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	1,61
BN00064140	Bleikøya nord	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	6,8
BN00063492	Bleikøya sørvest	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	4,6
BN00063605	Bleikøya midtre I	Rikt strandberg	Sørlig	Lokalt viktig	2,1
BN00063982	Bleikøya midtre III	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	4,4
BN00064066	Bleikøyalven	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	15,2
BN00063640	Bleikøya midtre syd	Åpen grunnlendt kalkmark		Lokalt viktig	2,8
BN00064338	Bleikøya nordøst	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	Svært viktig	29,5
BN00088757	Bleikøya sørvest II	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,25
BN00064004	Lindøya nord I	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	7,5
BN00064274	Lindøya midtre	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	Svært viktig	1,6
BN00064131	Lindøya vest I	Åpen kalkmark	Åpen grunnlendt kalkmark	Svært viktig	2
BN00064132	Lindøya vest II	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	Viktig	2,7
BN00064133	Lindøya sydøst II	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	1,4

BN00064134	Lindøya sydøst III	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,6
BN00064351	Lindøya øst II	Naturbeitemark		Svært viktig	21,8
BN00064999	Lindøya vest III	Slåttemark	Lågurt slåttefukteng	Svært viktig	4,1
BN00063975	Lindøya sydvest	Strandeng og strandsump		Viktig	8
BN00064128	Lindøya nord II	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	1,7
BN00064130	Lindøya nord IV	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,8
BN00064139	Lindøya øst I	Rik edellauvskog		Viktig	6,7
BN00064350	Lindøya dam	Dam		Svært viktig	1,7
BN00064394	Lindøya naturreservat	Kalkskog		Svært viktig	90,1
BN00064129	Lindøya nord III	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	1,8
BN00064138	Lindøya sydøst I	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,4
BN00093642	Lindøya Ø III	Slåttemark	Kalkslåtteeng	Viktig	1,6
BN00093644	Lindøya vest IV	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	1,7
BN00063613	Nakkholmen bukt	Sand- og grusstrand	Grus- og steinstrand med spesiell flora	Lokalt viktig	1,5
BN00064154	Nakholmen vest I	Åpen kalkmark	Åpen grunnlendt kalkmark	Svært viktig	1,8
BN00063869	Nakkholmen nordvest	Åpen grunnlendt kalkmark		Lokalt viktig	0,6
BN00064346	Nakkholmen sydøst I	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	Svært viktig	3,1
BN00064348	Nakkholmen sydvest	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	6,8
BN00088731	Nakholmen IV	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	1,3
BN00088775	Nakholmen I	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	0,1
BN00088782	Nakholmen, ved båtbyggga	Åpen kalkmark	Åpen grunnlendt kalkmark	Svært viktig	0,2
BN00063592	Nakkholmen sentralt	Åpen grunnlendt kalkmark		Lokalt viktig	0,5
BN00063627	Nakkholmen sydøst II	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	2,1
BN00064003	Nakholmen nordøst (Loffen)	Åpen kalkmark		Svært viktig	5,4
BN00064142	Nakholmen øst 1	Åpen kalkmark	Åpen grunnlendt kalkmark	Svært viktig	2,9
BN00064275	Nakkholmen sydøst III	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,5
BN00088693	Nakholmen II	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	2,6
BN00063927	Nakkholmen bukt nordvest	Store gamle trær	Ask	Lokalt viktig	2,9
BN00063978	Nakkholmen syd	Åpen grunnlendt kalkmark		Svært viktig	8,9
BN00064135	Nakholmen vest II	Åpen kalkmark	Åpen grunnlendt kalkmark	Svært viktig	0,2
BN00065000	Nakkholmen vest III	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,2
BN00110971	Nakholmen	Åpen grunnlendt kalkmark		Viktig	0,2

Figur 2: Naturtyper på Nakholmen, Lindøya og Bleikøya som er i Naturbase per 2021 og 2022 (før oppdateringene som ble gjennomført i 2021 og 2022). Naturtyper på omkringliggende øyer er ikke med i kartet.

I tillegg gjennomførte NINA naturtype- og artskartlegginger på alle tre øyer i 2016. Den gang ble det også avgrenset potensielle restaureringsområder og uprioriterte naturtyper. Kartleggingene fra 2016 er innarbeidet i årets undersøkelser og lokalitetsbeskrivelser. For resultater etter kartleggingen fra 2016 henvises det til Stabbetorp, Often og Andreassen (2016).

Et uttrekk fra Artskart viser at det på alle tre øyer frem til januar 2023 var rapportert 10 554 artsposter fordelt på 1 962 arter. Av disse er 2 343 artsposter av rødlistede arter fordelt på 171 arter (iht. rødlista for arter 2021). Rødlisteartene er fordelt på grupper og rødlistearter som vist i Tabell 2. Kun arter med bedre presisjon enn 100 meter og registrert etter 1900 er tatt med. I noen tilfeller bør kun funn etter 1990 og med 5-20 meters presisjon brukes.

Tabell 2. Oversikt over antall observasjoner av rødlistede arter på alle tre øyer fordelt på artsgruppe og rødlistekategori. Tallene er iht. rødlista for arter 2021. Registreringer med presisjon dårligere enn 100 meter, samt fra før 1900 er utelatt. Artskart januar 2023.

Artsgruppe	Kritisk truet (CR)	Sterkt truet (EN)	Sårbar (VU)	Nær truet (NT)	Datamangel (DD)	Totalt
Karplanter	1	106	695	780		1582
Moser	21	10	29	43	6	109
Sopp		3	17	6		26
Lav		11	2	1		14
Fugler	72	43	222	116		453
Sommerfugler	1	19	54	19		93

Biller		10	1	15		26
Nebbmunner			1			1
Veps			17	3		20
Amfibier, reptiler				15		15
Spretthaler		2	3			5
Totalsum	95	203	1041	998	6	2343

Figur 3. Åpen grunnlendt kalkmark på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

1.3 Naturforhold

Nakholmen, Lindøya og Bleikøya er kjennetegnet ved å ha et gunstig klima med høy middeltemperatur sommerstid og kalkrik berggrunn overdekket med lite eller nesten ingen løsmasser. Kun på deler av Nakholmen og Lindøya finnes noe dypere marine avsetninger, typisk på sletter på havnivå. De naturgitte forholdene legger til rette for lav, moser, karplanter og sopp som er begünstiges av kalkrik jord og berg, samt varmekjære insekter som er avhengig av blomsterrike arealer i deler av sin livssyklus. Det generelle presset på arealer i Indre Oslofjord som har disse miljøforholdene er stort, noe som gjør at mange av de artene som har tilhold her er oppført på rødlisten for truede arter (Henriksen og Hilmo 2015). De kalkrike områdene ved Indre Oslofjord betegnes ofte som et nasjonalt «Hotspot-område» for varmekjære og kalkkrevende arter.

Figur 4. Kalkrik berggrunn dominerer på alle tre øyer. Her fra Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg.

2 Metode

Det har vært fokus på naturtyper på land, og avgrensning av naturtypelokaliteter følger DN håndbok 13 (Miljødirektoratet 2007). De mest oppdaterte faktaarkene for hver enkelt naturtype er benyttet (ref Miljødirektoratet 2015). Kartleggingen i felt har pågått fra juni til august 2021 og juni til september 2022, og det er også brukt noe tid i november 2021 for å kartlegge moser og oktober 2022 for å kartlegge sopp. I tillegg til kartlegging av naturtyper er det blitt registrert arter, både vanlige arter, rødlistede arter og fremmede arter. Formålet med kartleggingen var å framskaffe et oppdatert og ryddig naturtypedatasett for alle tre øyene, ved å sammenstille kartlegginger av naturtyper utført av NINA i 2016 (Stabbetorp, Often og Andreassen 2016) med kartlegginger utført på alle tre øyer tidligere, samt gjennomføre nye kartlegginger. Tidligere registreringer er derfor innarbeidet i de reviderte naturtypelokalitetene. Enkelte naturtyper har blitt godt kartlagt i nyere tid og har ikke blitt rekartlagt i 2021 og 2022. Rammene for prosjektet har også satt noen begrensninger for omfanget av nye kartlegginger og revidering av eldre lokaliteter. I 2021 var det fokus på naturtyper med skjøtselsbehov, og eldre naturtypelokaliteter med skog ble ikke prioritert i revideringen. I 2022 var det fokus på alle naturtyper. Så langt det har latt seg gjøre og der det er trolig å finne naturtyper, er også hager undersøkt. Eventuelle skjøtselsavhengige naturtyper innenfor verneområdene skulle avgrenses.

All innleggelse av nye naturtypelokaliteter og redigering av gamle har blitt gjort i Oslo kommune sin naturdatabase Natur2000 og data herfra har blitt sendt til Statsforvalteren i Oslo og Viken for innleggelse i Naturbase hvor alle eksisterende naturtypedata finnes (www.naturbase.no). Alle artsfunn har blitt lagt inn i Biofokus Artsfunnbase med overføring daglig til Artskart. Ipad med Arcgis Collector med digitale kart har blitt brukt for å avgrense lokaliteter i felt for å sikre god presisjon.

Resultater

Naturtypelokaliteter

I dette kapittelet omhandles naturtype- og artsdata på alle tre øyer. Hovedfokus ligger på arealer utenfor verneområder, men arealer og arter innenfor verneområder er også omtalt for å tegne opp hele bildet over naturverdiene i området.

Etter nykartlegging og sammenstilling i 2021, 2022 og 2023 er det til sammen på alle tre øyene revidert eller nykartlagt et naturtypeareal på 250 daa fordelt på 82 naturtypelokaliteter. Inkludert lokaliteter som ikke er revidert i denne omgang utgjør det totale naturtypearealet på alle tre øyer nå 293 daa fordelt på 97 lokaliteter. Figur 5 viser fordelingen av alle reviderte/nykartlagte lokaliteter i ett kart, mens Figur 6-8 viser mer detaljerte kart for de ulike øyene, hvor også lokaliteter som ikke har blitt revidert er vist, og hvor også lokaliteter som er utvalgt naturtype er merket. Tabell 3 viser nøkkeldata for nykartlagte/reviderte lokaliteter. Da hovedfokus for denne kartleggingen lå på naturtyper med behov for skjøtsel, er følgende arealet med nykartlagte/reviderte slåttemark og åpen grunnlendt mark størst. Naturtypebeskrivelser finnes i vedlegg.

Det er gjennomgående mange viktige lokaliteter som er nykartlagt/revidert. 22 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A verdi) og 38 lokaliteter vurdert som viktige (B verdi). Utvalgte naturtyper i henhold til Naturmangfoldloven er sterkt representert i området. *Åpen grunnlendt kalkmark* og *slåttemark* er begge utvalgte naturtyper. Det er nykartlagt/revidert 45 lokaliteter med åpen grunnlendt kalkmark og 17 lokaliteter med slåttemark. En stor andel av naturtypearealet er definert som rødlistede naturtyper. I skog finnes typene *kalk-* og *lågurtfuruskog* vurdert som sårbar (VU) og kalkedelløvskog vurdert som direkte truet (EN). Slåttemark er vurdert som kritisk truet (CR) og åpen kalkmark med utformingene *åpen grunnlendt kalkmark i boreonemoral sone* og *svært tørkeutsatt særlig kalkberg* er rødlistet som henholdsvis direkte truet (EN) og nær truet (NT). Det er også små fragmenter med *strandeng* som er rødlistet som sårbar (VU) og *semi-naturlig strandeng* som er rødlistet som sterkt truet (EN). Alle tre øyer innehar svært store naturverdier, og i nasjonal sammenheng er det her uvanlig store forekomster og stor tetthet av utvalgte naturtyper og truede naturtyper. Så å si alt av areal som ikke allerede er nedbygget eller parkifisert har en viss naturverdi i dag.

Tabell 3. Oversikt over reviderte/nykartlagte naturtypelokaliteter basert på nytt feltarbeid på alle tre øyer i 2021 og 2022. Nr. henviser til kart i Figur 5-8 (disse lokalitetsnumrene samsvarer med lokalitetsnumrenes siste 4 siffer i naturtypebeskrivelsene i vedlegg). Verdi i henhold til DN-håndbok 13: A=Svært viktig, B=Viktig og C=Lokalt viktig.

Nr.	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
3201	Bleikøya 1	Slåttemark	Kalkslåtteeng	C	0,074
3206	Bleikøya 18	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,27
3166	Bleikøya brygge	Store gamle trær	Lind	C	0,19
3169	Bleikøya båttopplag	Erstatningsbiotoper på berg og åpen jord	Åpen sand- og grusmark	B	0,87
1477	Bleikøya midtre I	Slåttemark	Kalkslåtteeng	C	0,70
1475	Bleikøya midtre II	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	1,56
1473	Bleikøya midtre III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	4,38
0199	Bleikøya midtre IV	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,15
1474	Bleikøya midtre syd	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	2,88
3171	Bleikøya midtre syd II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,83

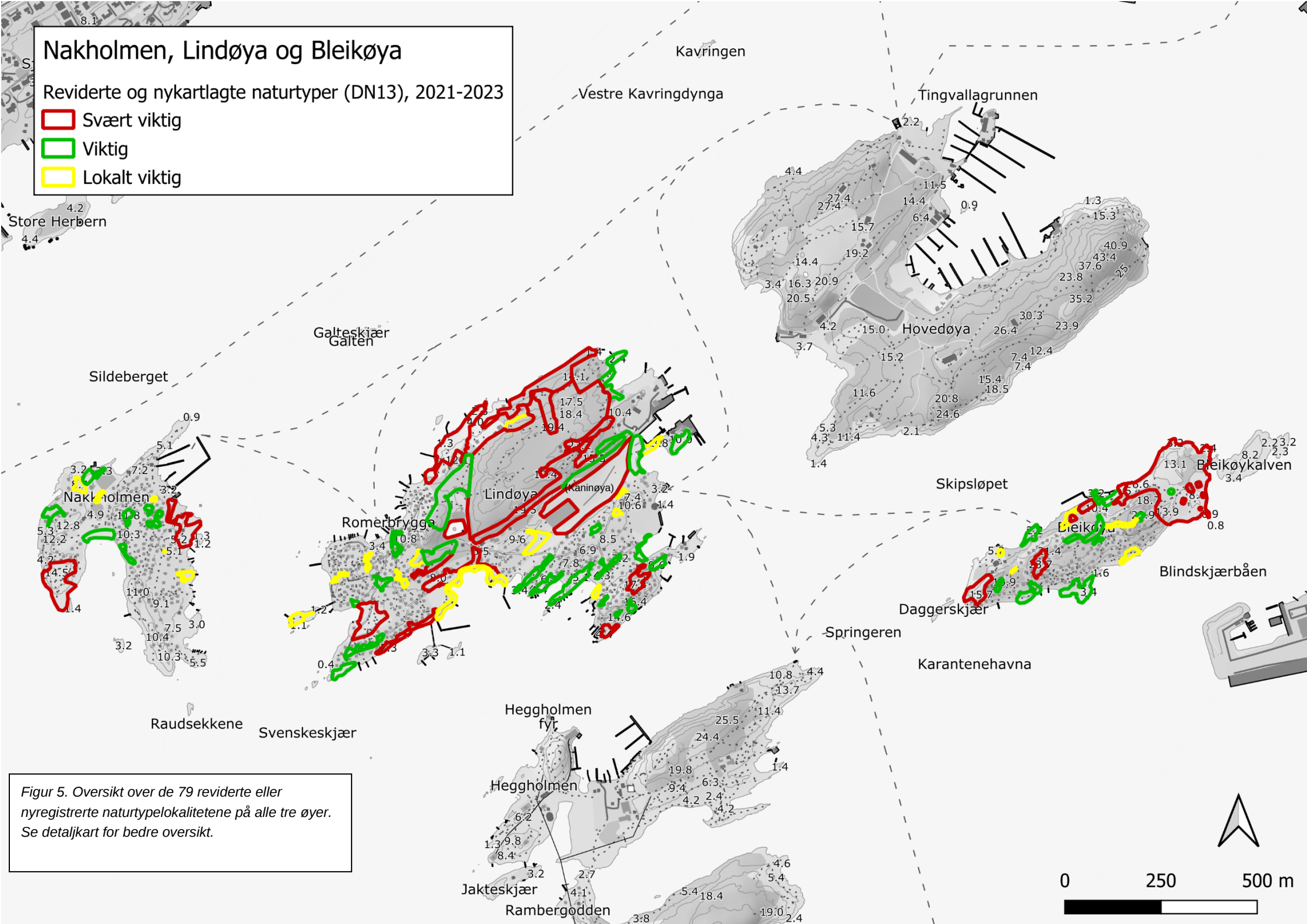
Nr.	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
1476	Bleikøya nord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,99
3168	Bleikøya nord II	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	C	0,7
3167	Bleikøya nord III	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	A	0,97
3208	Bleikøya nord IV	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,35
1478	Bleikøya nordøst	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	27,9
3170	Bleikøya nordøst II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	0,95
1472	Bleikøya sørvest	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	4,74
0193	Bleikøya sørvest II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,34
3172	Bleikøya sørvest III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	1,44
4075	Bleikøya dam	Dam	-	B	0,14
3217	Lindøya 25	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,23
3219	Lindøya 28	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	0,35
3221	Lindøya 31	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,50
3224	Lindøya 32	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	3,98
0521	Lindøya nord I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	7,66
0619	Lindøya nord III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	2,5
0620	Lindøya nord IV	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	8,82
1470	Lindøya sydøst I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,72
0681	Lindøya sydøst II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	1,84
0682	Lindøya sydøst III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,72
3135	Lindøya SØ	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	0,73
3136	Lindøya SØ ved hytte 232-234	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,35
3148	Lindøya SØ, SØ for hytte 170-172	Kalkbarskog	Urterik kalkfurskog	B	1,33
3145	Lindøya sør, ved hytte 175	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	1,14
3130	Lindøya sørvest II	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	1,17
3131	Lindøya sørvest III	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	2,10
0378	Lindøya vest IV	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	1,5
3132	Lindøya vest mellom hytte 100 og 101	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	0,7
3133	Lindøya vest mellom hytte 106 til 109	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	C	0,46
3147	Lindøya vest, NV for hytte 103	Slåttemark	Rik slåtteeng	C	0,84
3137	Lindøya Ø ved hytte 197C	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	C	0,25
3142	Lindøya, mellom hytte 81 og 71	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,28
3144	Lindøya, nedenfor hytte 89	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,23
3134	Lindøya, Romerbrygga sør	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	B	0,67
3138	Lindøya, Skytterbrygga N I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	1,4
3139	Lindøya, Skytterbrygga N II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,88
3143	Lindøya, vest for hytte 44	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått	C	0,43
3146	Liten holme, Lindøya sørvest	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,86
3425	Lindøya dam sørvest	Kalkbarskog	Urterik kalkfurskog	B	2,4
3426	Lindøya ved nr. 227	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	B	0,7
1471	Lindøya sydvest	Stein-, grus- og sandstrand	Grusstrand	C	3,5
4049	Lindøya ved nr. 283	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	B	1,1

Nr.	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
1468	Lindøya dam	Dam		A	1,8
4050	Lindøya naturreservat 1	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	11,5
4051	Lindøya naturreservat 2	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	2,3
4052	Lindøya naturreservat 3	Slåttemark	Rik slåttetørreng	A	3,5
4053	Lindøya naturreservat 4	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	1,7
0687	Lindøya øst I	Rik edellauvskog		B	4,7
0510	Lindøya naturreservat	Kalkbarskog		A	67,3
0680	Lindøya vest II	Kalkbarskog	Urterik kalkfuruskog	B	8,3
1469	Lindøya øst II	Naturbeitemark	Rik beitefukteng	A	18,3
4054	Lindøya ved nr. 297	Strandeng og strandsump	Semi-naturlig strandeng	B	2,6
4055	Lindøya ved nr. 234	Åpen kalkmark	Kalkberg i Oslofeltet	B	0,2
0319	Lindøya vest III	Slåttemark	Lågurt slåttefukteng	A	4,5
4074	Lindøya ved hytte nr. 214	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	B	2,5
4539	Lindøya ved hytte nr. 163	Slåttemark	Rik slåtteeng	C	1,7
3225	Nakholmen 19	Sørvendte berg og rasmarker	Bergknaus og bergflate	C	0,75
3126	Nakholmen 4	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,63
3125	Nakholmen 6	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,12
3127	Nakholmen, sør for hytte nr. 120	Store gamle trær	Ask	C	0,02
2386	Nakkholmen I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,28
2387	Nakkholmen II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,46
1462	Nakkholmen sydvest	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	6,82
1467	Nakkholmen øst I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	3,85
0321	Nakkholmen vest III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	1,1
1466	Nakkholmen sentralt	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,6
4056	Nakholmen ved nr. 75	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,3
1464	Nakkholmen nordvest	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,7
1254	Nakkholmen sydøst III	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	0,6
2560	Nakholmen	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	0,3
0685	Nakkholmen bukt	Stein-, grus- og sandstrand	Grusstrand	B	1,5

Reviderte og nykartlagte naturtyper (DN13), 2021-2023

Viktig

☐ Lokalt viktig

Figur 5. Oversikt over de 79 reviderte eller nyregistrerte naturtypelokaltetene på alle tre øyer. Se detaljkart for bedre oversikt.

Figur 6. Naturtypelokaliteter på Nakholmen. Grønt lag angir lokaliteter som ligger i Naturbase per 2022, men hvor beskrivelsen ikke er oppdatert. Nummer for nykartlagte/reviderte lokaliteter henviser til tabell 4.

Nakholmen

 Naturtyper i Naturbase per 2022, ikke revidert beskrivelse

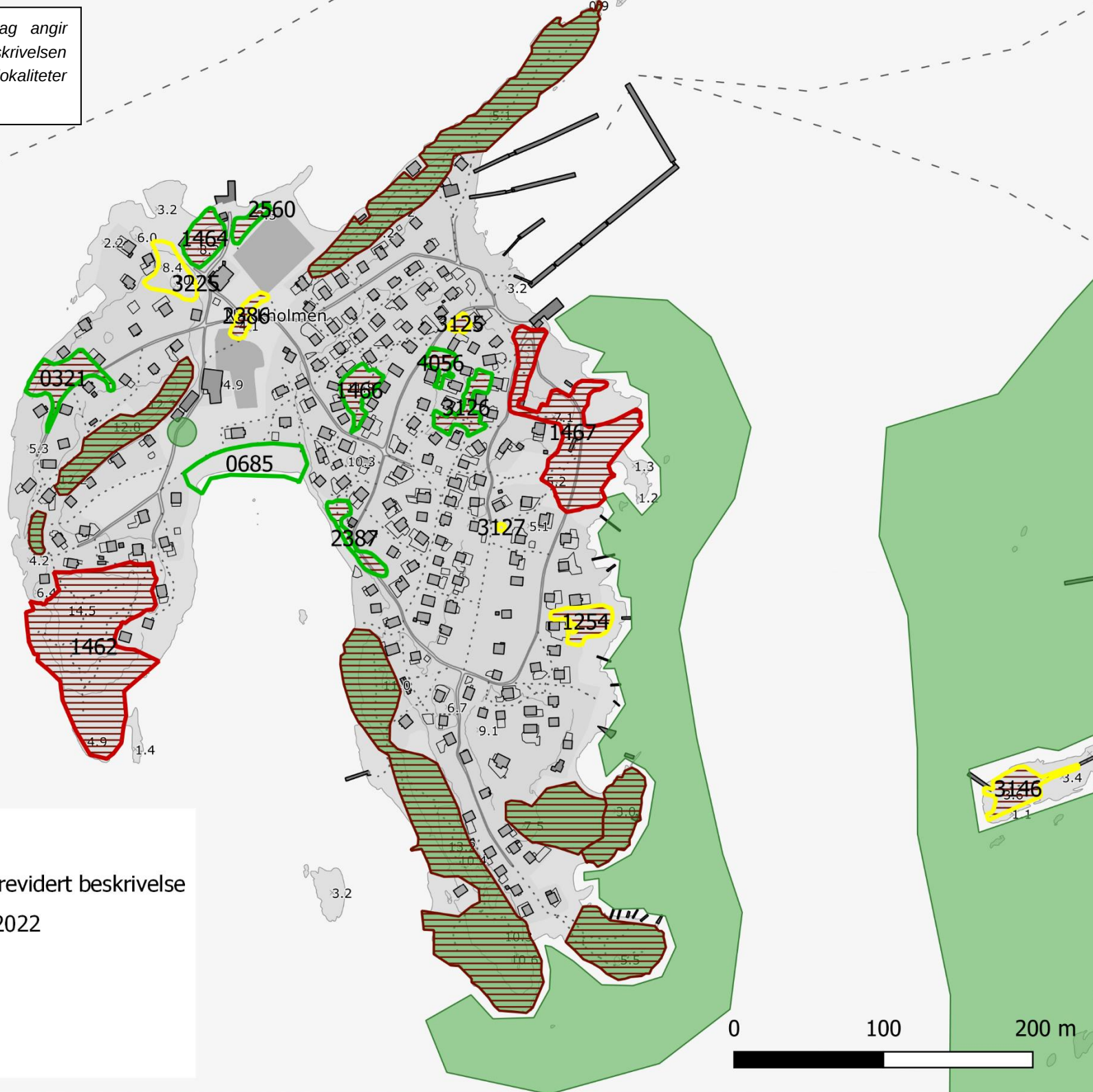
Reviderte og nykartlagte naturtyper, 2021-2022

 Svært viktig

 Viktig

 Lokalt viktig

 Utvalgte naturtyper

Lindøya

 Naturtyper i Naturbase per 2022, ikke revidert beskrivelse

Reviderte og nykartlagte naturtyper (DN13), 2021-2023

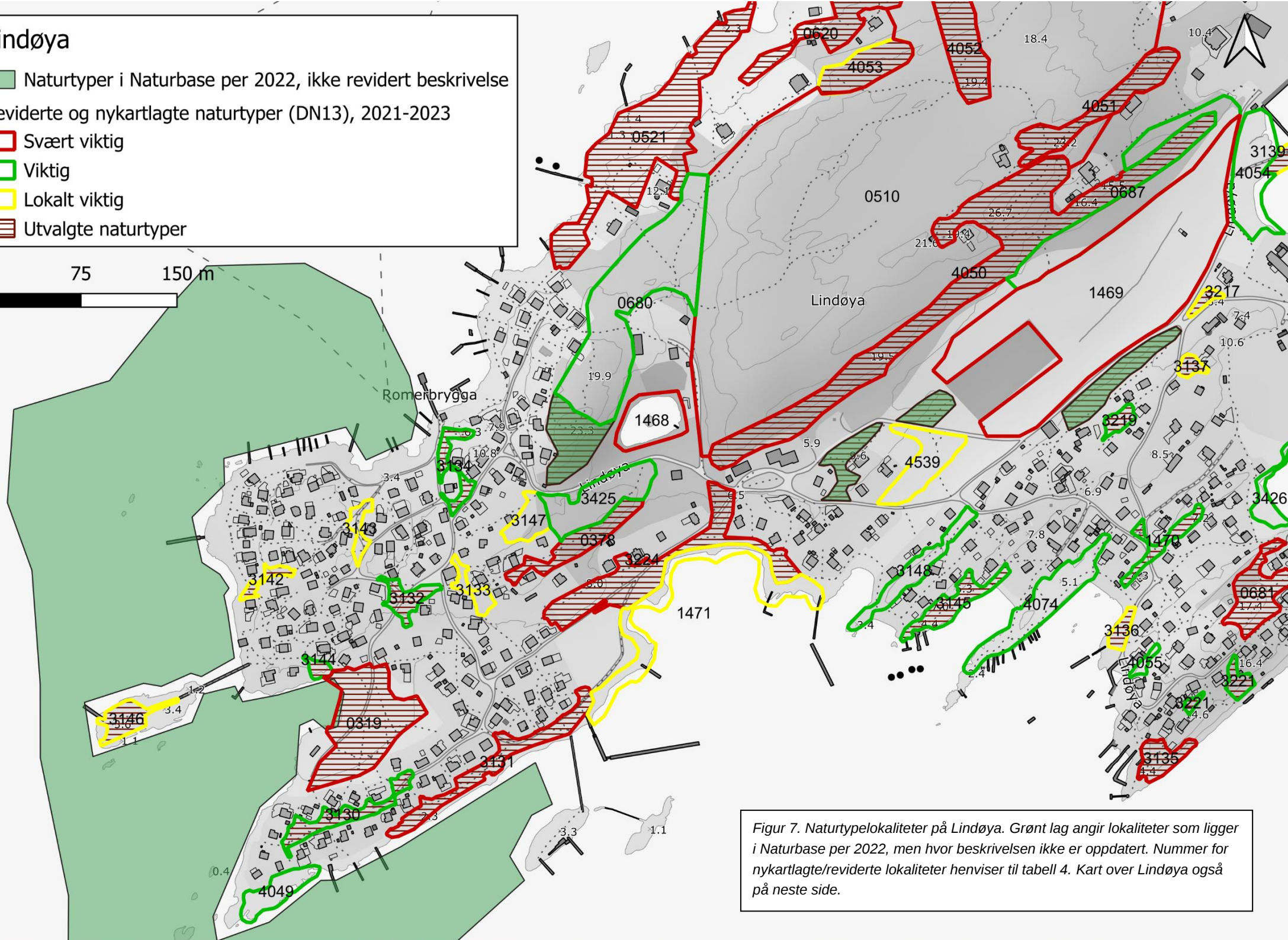
☐ Svært viktig

Viktig

 Lokalt viktig

 Utvalgte naturtyper

0 75 150 m

Figur 7. Naturtypelokaliteter på Lindøya. Grønt lag angir lokaliteter som ligger i Naturbase per 2022, men hvor beskrivelsen ikke er oppdatert. Nummer for nykartlagte/reviderte lokaliteter henviser til tabell 4. Kart over Lindøya også på neste side.

Galton

Galton

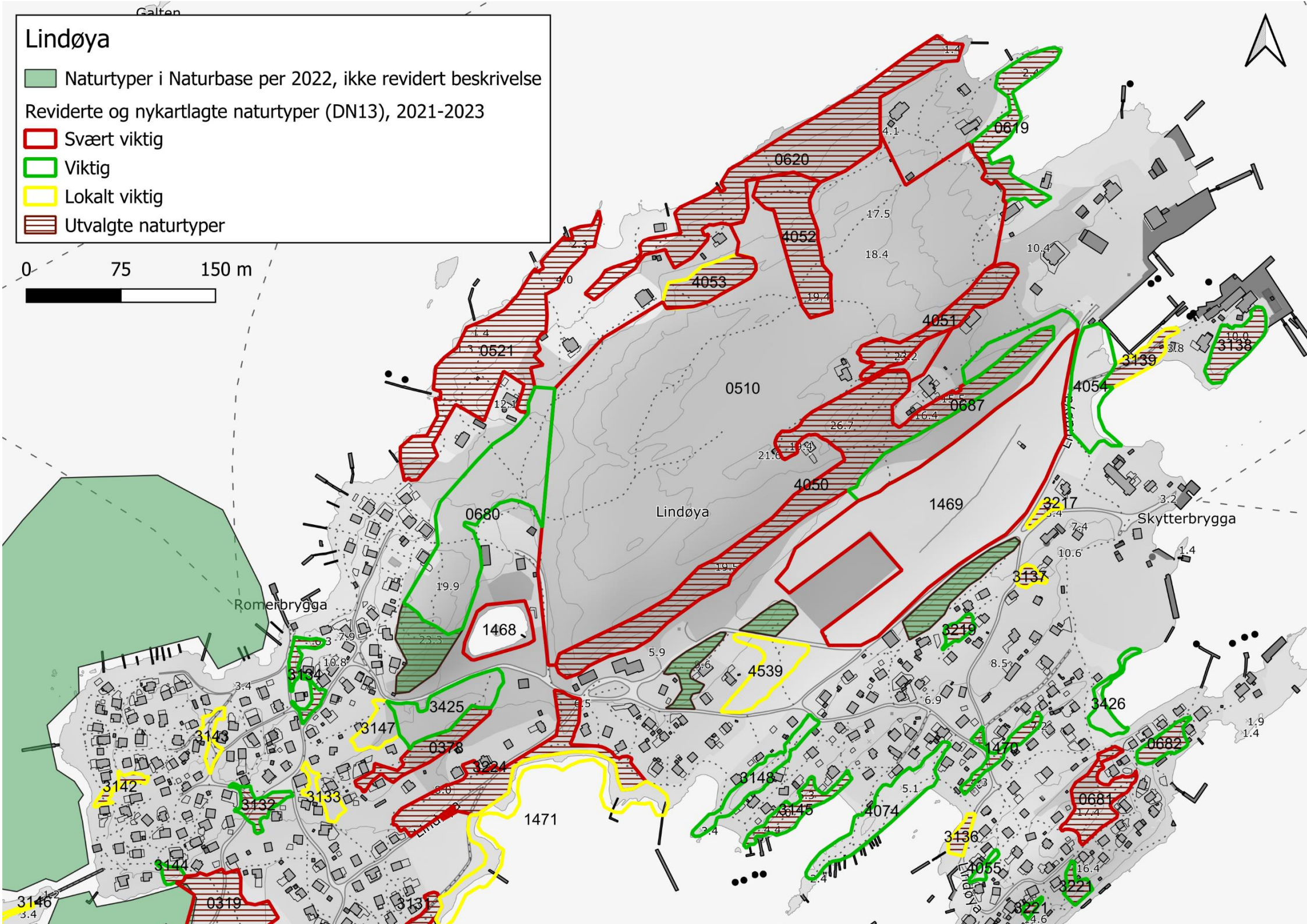
Galton

Galton

Galton

Galton

Galton

Bleikøya

Naturtyper i Naturbase per 2022, ikke revidert beskrivelse

Reviderte og nykartlagte naturtyper (DN13), 2021-2023

Svært viktig

Viktig

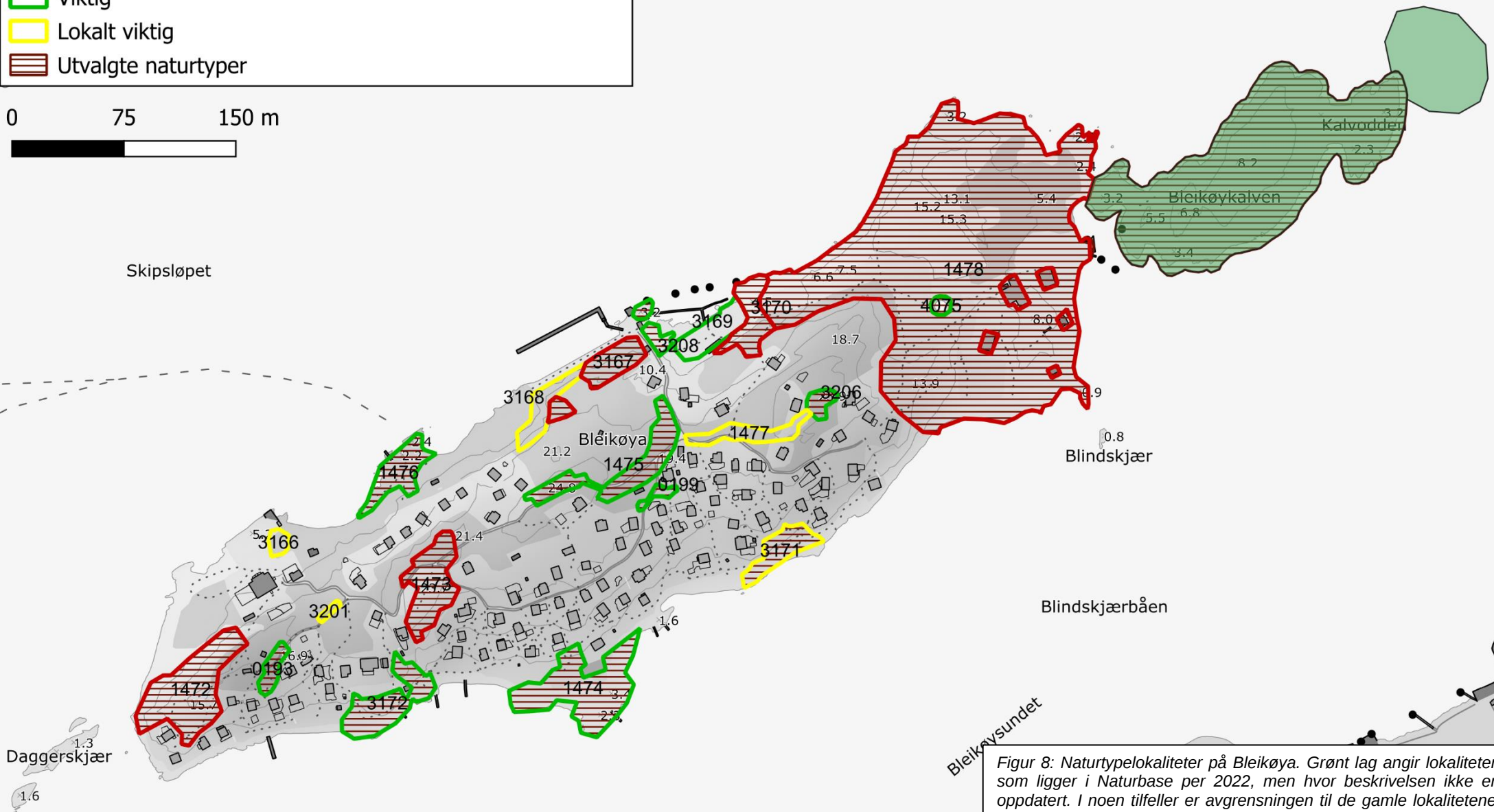
Lokalt viktig

Utvalgte naturtyper

0 75 150 m

Skipsløpet

Bleikøysundet

Figur 8: Naturtypelokaliteter på Bleikøya. Grønt lag angir lokaliteter som ligger i Naturbase per 2022, men hvor beskrivelsen ikke er oppdatert. I noen tilfeller er avgrensningen til de gamle lokalitetene endret, dette gjelder for det meste der disse grenser til nykartlagte/reviderte lokaliteter. Nummer for nykartlagte/reviderte lokaliteter henviser til tabell 4.

Figur 8. Til venstre stjernetistel (NT) på Lindøya. Foto: Maria K. Hertzberg. Til høyre avblomstret dragehode (VU) på Bleikøya. Dragehode er en prioritert art. Begge er typiske arter for naturtypen åpen grunnlendt kalkmark som er en rødlistet og utvalgt naturtype. Foto: Anders Thylén.

Aktuelle restaurerings- og hensynsområder

Spredt på øyene finnes arealer som vi har vurdert til å ha for små kvaliteter for avgrensning som naturtypelokaliteter etter DN håndbok 13, på grunn av størrelse, innslag av fremmede arter, eller en kombinasjon av disse. Disse arealene har ofte et rimelig intakt marksjikt og kan derfor restaureres tilbake til mer opprinnelig natur om de riktige tiltakene settes inn. Det er ofte snakk om rydding av fremmede arter, engslått, rydding av kratt eller alternativt bruk av arealene som må til for å øke naturverdiene til disse områdene. Mange av områdene har allerede noen viktige naturtypekvaliteter og om tiltak iverksettes og disse blir vellykket kan området senere vurderes som naturtyper etter DN håndbok 13. Områdene er vist på kart i Figur 9-12 og er kort beskrevet med naturverdier og skjøtselsforslag i Tabell 4.

Tabell 4. Oversikt over aktuelle restaurering- og hensynsområder. Nr. referer til kart i Figur 9-12. Der områder er videreført/oppdattert fra NINA sin rapport fra 2016 (Stabbetorp, Often og Andreasen 2016) er gamle nr. gjenbrukt.

Nr.	Øy	Naturverdier	Skjøtsel og hensyn	Areal (daa)
N5	Nakholmen	Artsrik plen med en del arter.	Klippe mer ekstensivt, dvs. sjeldnere enn nå slik at urtene rekker å blomstre og produsere frø.	0,31
N6	Nakholmen	Artsrik åpen grunnlendt kalkmark med en del typiske rødlistede arter. Foreløpige registreringer i artskart: nattnelle (EN), aksveronika (VU), hjorterot (NT). Også partier med fyllmasser innimellom, samt skinner til båter m.m. som gjør at den ikke når opp som	Kan vurdere å fjerne båtene dersom mulig, men det er trolig vanskelig å finne en bedre lagringsplass på Nakholmen. Evt. må de lagres et helt annet sted, altså ikke på øya. Trolig holder det	1,1

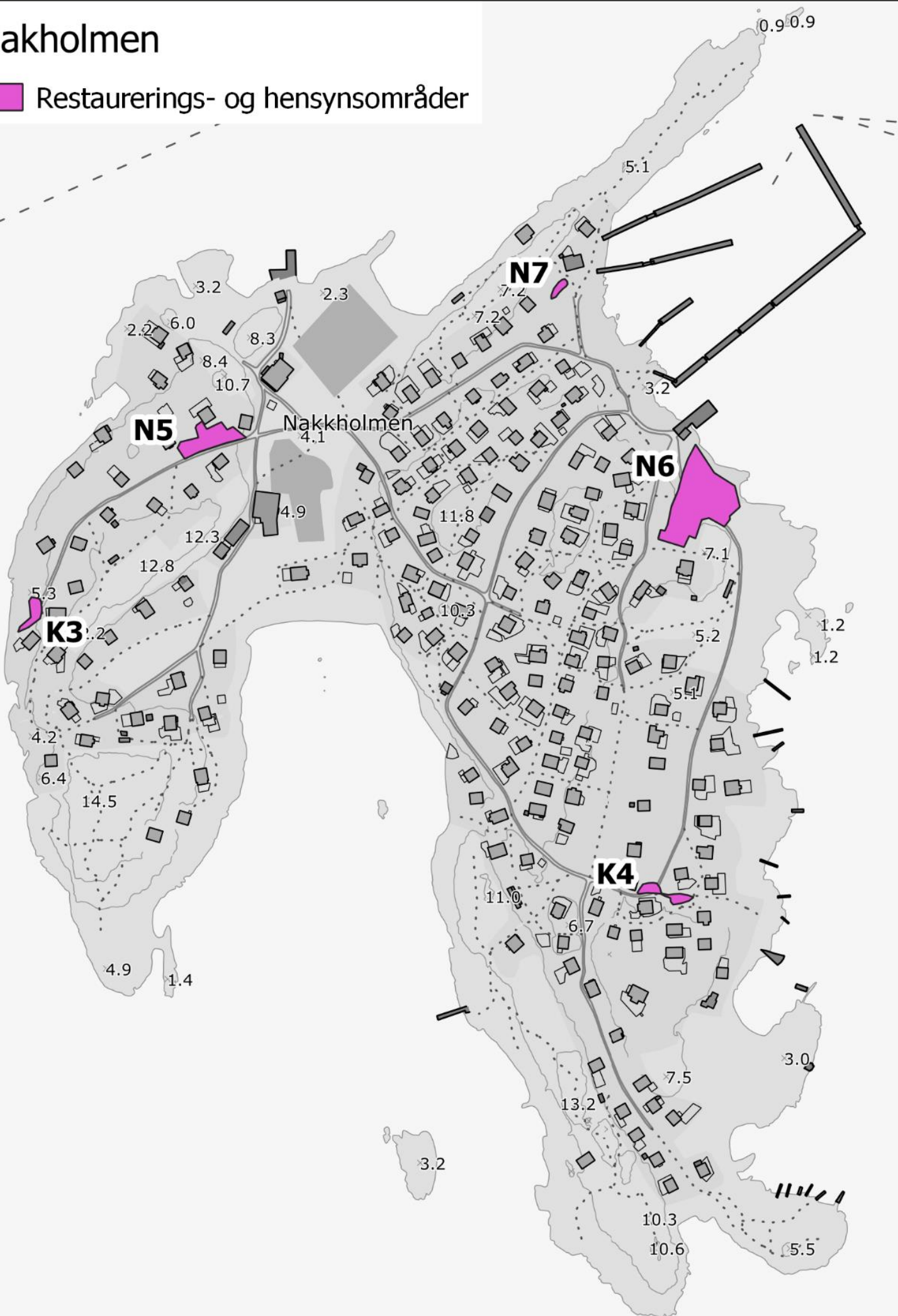
Nr.	Øy	Naturverdier	Skjøtsel og hensyn	Areal (daa)
		naturtypelokalitet, men som likevel har spredte verdier.	at båtene ikke ligger der utover sommeren.	
N7	Nakholmen	Liten flat kolle med kambrosilur; mye fremmede arter, men også bl.a. aksveronika og hjorterot. Skal være funnet nattsmelle her, men denne ble ikke sett i 2021. Torbjørn Høitomt fant buttvrinose (NT) og småklokkemose (VU) her 04.11.2021.	Kan forsøke å luke bort fremmede arter, men da blir det ikke mye igjen.	0,078
K3	Nakholmen	Liten, vestvendt skråning med bl.a. blodstorkenebb, rødknapp, hjorterot, gressløk, gravbergknapp og fagerknoppurt. Torbjørn Høitomt fant buttvrinose (NT) her, men tror ikke det utgjør nok til å lage naturtype.	Holde det åpent, fjerne gravbergknapp.	0,18
K4	Nakholmen	Lite areal nær/mellom stier med tørrbakke på grunnlendt kalkmark. Liten forekomst med dragehode inntil hytte 151, helt i ytterkant av avgrensingen.	Unngå ytterligere trakk i de blomsterrike delene. Muligens slått.	0,21
L9.1	Lindøya	Fukteng/strandeng med krusfrø, mjøddurt, enghumleblom, blåknapp, prestekrage m.m. som klippes som plen. Denne og L9.2, L9.3 og L9.4 var del av større lok. som ble avgrenset i 2016.	Fjerne syrin og gravbergknapp i kant. Optimalt bør området holdes som slåtteeng med første slått mellom 15. juli og 30. august, helst seint av hensyn til pollinerende insekter og for at plantene skal få frø seg. Plantemateriale bør fjernes. Etter første slått kan det skjøttes som plen, men da helst rakes for å unngå gjødsling av enga. Høy prioritet.	2,9
L9.2	Lindøya	Skjøttes ikke som plen. En del aksveronika, knollmjøddurt, ellers dunkjempe, gulmaure, markjordbær, fagerklokke, prikkperikum, hvitmaure, dvergmispe, rødknapp, prestekrage, tiriltunge. Noe gravbergknapp og filterarve.	Slått med fjerning av plantemateriale, ikke tidligere enn 15. juli og helst i slutten av august. Fjerne fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,38
L9.3	Lindøya	Liten knaus med åpen grunnlendt kalkmark med blant annet aksveronika, gulmaure m.m.	Kontinuerlig fjerne kratt og fremmede arter. Lav prioritet.	0,095
L9.4	Lindøya	Mindre flekker med åpen grunnlendt kalkmark med aksveronika og knollmjøddurt m.m. innimellom syrin og fremmed mispe og andre busker	Restaurering/gjenåpning nødvendig. Her er blant annet tett syrinkratt, men opprinnelig vegetasjon er fortsatt fremtredende. Middels-høy prioritet.	0,81
L27	Lindøya	Åpen grunnlendt mark på noe fattigere berg med fortsatt en del stedegen vegetasjon, noe aksveronika. Mye gravbergknapp samt fremmede mispler, filterarve og syrin.	Trengs en del restaurering. Fjerne busker, kratt og fremmede arter. Spare noe stedegne busker slik som geitved og stedegne roser. Lav prioritet.	0,94
L33	Lindøya	Surere bergart, men noe aksveronika, gulmaure, markmalurt, dunkjempe, tiriltunge, smørbukk, knollmjøddurt, prikkperikum, også noe blodstorkenebb. Noe syrin og gravbergknapp, samt gressløk og sprikemispel.	Fjerne fremmede arter. Høy prioritet.	0,94
L34	Lindøya	Liten eng/åpen grunnlendt kalkmark med aksveronika, knollmjøddurt, rødknapp, gulmaure, smaltimotei, dunkjempe, markmalurt. Noe fremmede arter.	Fjerne fremmede arter. Slått mellom 15. juli og 30. august, og helst i slutten av august, hvor slåtteavfallet ligger 2-3 dager før det fjernes. Høy prioritet.	0,6
L35	Lindøya	Liten åpen grunnlendt kalkmark. En del knollmjøddurt, ellers aksveronika, gulmaure,	Bekjempe fremmede arter, også i kanter. Kontinuerlig rydde kratt	0,15

Nr.	Øy	Naturverdier	Skjøtsel og hensyn	Areal (daa)
		blåklukke, hvitmaure, tiriltunge, dunkjempe, hjertegras, markjordbær, rødknapp, engknoppurt, enghavre, mm. Også noe fremmede arter: gravbergknapp, fremmede mispler, og hagenellik og syrin.	som evt. kommer opp. Middels-høy prioritet.	
L36	Lindøya	Eng og åpen grunnlendt kalkmark med rødknapp, prestekrage, rundbelg, prikkperikum, engknoppurt (en del), tiriltunge, hårsveve, strandnellik, gulmaure, blåklukke, bitterbergknapp, enghavre, sølvmore, engnellik, mye aksveronika, knollmjødurt, noe hjertegras, hvitmaure, markjordbær. Skvallerkål i kanter. Gravbergknapp i spredning i enga, samt vindel og filterarve, noe mer fremmede arter i de mest grunnlendte partiene (særlig gravbergknapp). Skjøttes trolig som plen.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Fjerne vindel og gravbergknapp. Middels-høy prioritet.	0,8
L37	Lindøya	Liten flekk med noe rødknapp, tiriltunge, dunkjempe, prestekrage, engknoppurt, nakkebær, men ellers fremmede arter.	Fjerne fremmede arter. Lav prioritet.	0,088
L38	Lindøya	Liten åpen grunnlendt kalkmark med aksveronika (mye), nakkebær, sølvmore, bitterbergknapp, engknoppurt, tiriltunge, rundbelg, dunkjempe, enghavre, gulmaure, knollmjødurt. Foreløpig lite fremmede arter, men noe gravbergknapp og fremmede mispeler.	Fjerne fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,26
L40	Lindøya	Kalkplen med dunkjempe (mye), bakketimian, fagerknoppurt, tiriltunge, bitterbergknapp, gulmaure, hårsveve. Noe gravbergknapp og blålusern.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Fjerne gravbergknapp, blålusern og andre fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,19
L41	Lindøya	Liten intakt flekk med åpen grunnlendt kalkmark med fagerknoppurt, rundbelg, bitterbergknapp, markmalurt, sølvmore, prikkperikum, gulmaure, aksveronika. Fortsetter i flere retninger, men litt mye fremmede arter ellers. Noe hagenellik, gravbergknapp, filterarve og syrin. Syrin er på vei til å bre seg mer utover.	Fjerne fremmede arter og særlig syrin som brer seg utover. Liten, men intakt lokalitet, bør prioritere å hindre at fremmede arter brer seg videre utover, men lav prioritet.	0,04
L42	Lindøya	Strandeng og noe kalkberg med dominans av strandkryp, også noe gåsemure, strandkvann, strandvortemelk. Fremmede arter: legesteinkløver, rynkerose, gressløk, syrin, gravbergknapp.	Fjerne fremmede arter. Lav prioritet.	0,75
L43	Lindøya	Kalkplen med dunkjempe, rundbelg, hårsveve, prestekrage, aksveronika, gulmaure, prikkperikum, hvitkløver, fagerklokke, bitterbergknapp, ryllik, engnellik, reinfann. Fremmede arter: ugrasklokke, krypfredløs, syrin. Klippes som plen.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Fjerne fremmede arter. Middels-høy prioritet.	0,2
L44	Lindøya	Kalkplen med innslag av dunkjempe, tiriltunge, rundbelg, markmalurt, gulmaure, engknoppurt, bakketimian, fagerknoppurt. Skjøttes som plen. Lite fremmede arter.	Slått ikke tidligere enn 15. juli (helst i slutten av august) istedenfor plenklipp, hvert fall la blomstene komme opp noen steder. Middels-høy prioritet.	0,23
L45	Lindøya	Tidligere registrerte rødlistede moser og rødlistede karplanter. For mye fremmede	Mye syrin som brer seg utover (foreløpig lave busker),	0,95

Nr.	Øy	Naturverdier	Skjøtsel og hensyn	Areal (daa)
		arter for naturtype i dag, men med restaurering kan det bli bra på sikt. Forbindingsareal mellom multipolygonene til naturtypelokalitet 3221.	gravbergknapp, villvin. Trengs en del rydding av fremmede arter for å bli naturtype. Ser ut som dette arbeidet allerede er påbegynt der stien går ned. Middels-høy prioritet.	
B11	Bleikøya	Flekk med plen/engvegetasjon med kalktørrengarter og fremmede arter. Skjøttes i dag som plen. Engarter: aksveronika (VU), hjorterot (NT), gulmaure, blodstorkenebb, bakkemynte, dunkjempe. Fremmede arter: Gravbergknapp (SE), filterve (SE), hvitdodre (SE), snøbær.	Kan skjøttes som eng med sen slått. Bekjemp fremmede arter.	0,15
B16	Bleikøya	Skogteig med veletablerte og litt eldre furuer, naturtomt rundt hytte. Eng/plenpreget vegetasjon, men få registrerte arter, bl.a. fagerklokke. Tidligere krattalant her.	Spare furubestand. Vegetasjon kan gjerne skjøttes som eng heller enn som plen.	2,5
B2	Bleikøya	Mest ung løvskog, men inkluderer en smal nordvendt bergskrent og en glenne med noe kalkengvegetasjon. Et par interessante arter, som aksveronika (VU), knollmjørdurt (VU) og blodstorkenebb, men svært marginalt.	Kan fortsette å rydde langs nordskrent, og åpne opp fra sør inn mot glenne, men ikke høyeste prioritet.	0,6
A1	Bleikøya	Engflekk i stikryss med noe buskkratt (syren, rognasal) og kalktørrengvegetasjon. Kalkarter: Fagerknoppurt, svartmispel (NT), blodstorkenebb, vill-løk og gulmaure. Fremmede arter: Gravbergknapp, ugrasklokke, såpeurt.	Kan rydde syren etc, spare hjemlige busker og skjømte som eng med sen slått. Bekjemp fremmede arter. Men lav prioritet!	0,09
A2	Bleikøya	Liten flekk med åpen kalkmark omkranset av tette kratt. Kratt (berberis) og kalktørrengvegetasjon. Engarter: Dragehode (VU), svartmispel (NT), dverg-mispel, prikkperikum, fagerknoppurt, kransmynte, bergmynte og blodstorkenebb. Fremmede arter: mye gravbergknapp.	Rydde kratt langs kantene, luke rundt dragehode. Bekjempe gravbergknapp. Høy prioritet.	0,16
A3	Bleikøya	Lite parti med tørreng i veikryss. Engarter: Fagerknoppurt, engknoppurt, aksveronika (VU), knollmjørdurt (VU), gulmaure, sølvmynte, flatrapp, bergmynte, blodstorkenebb. Fremmede arter: mye gravbergknapp.	Rydde kratt langs kantene. Kan skjøttes som eng med sen slått. Bekjemp fremmede arter, spesielt gravbergknapp.	0,23

Nakholmen

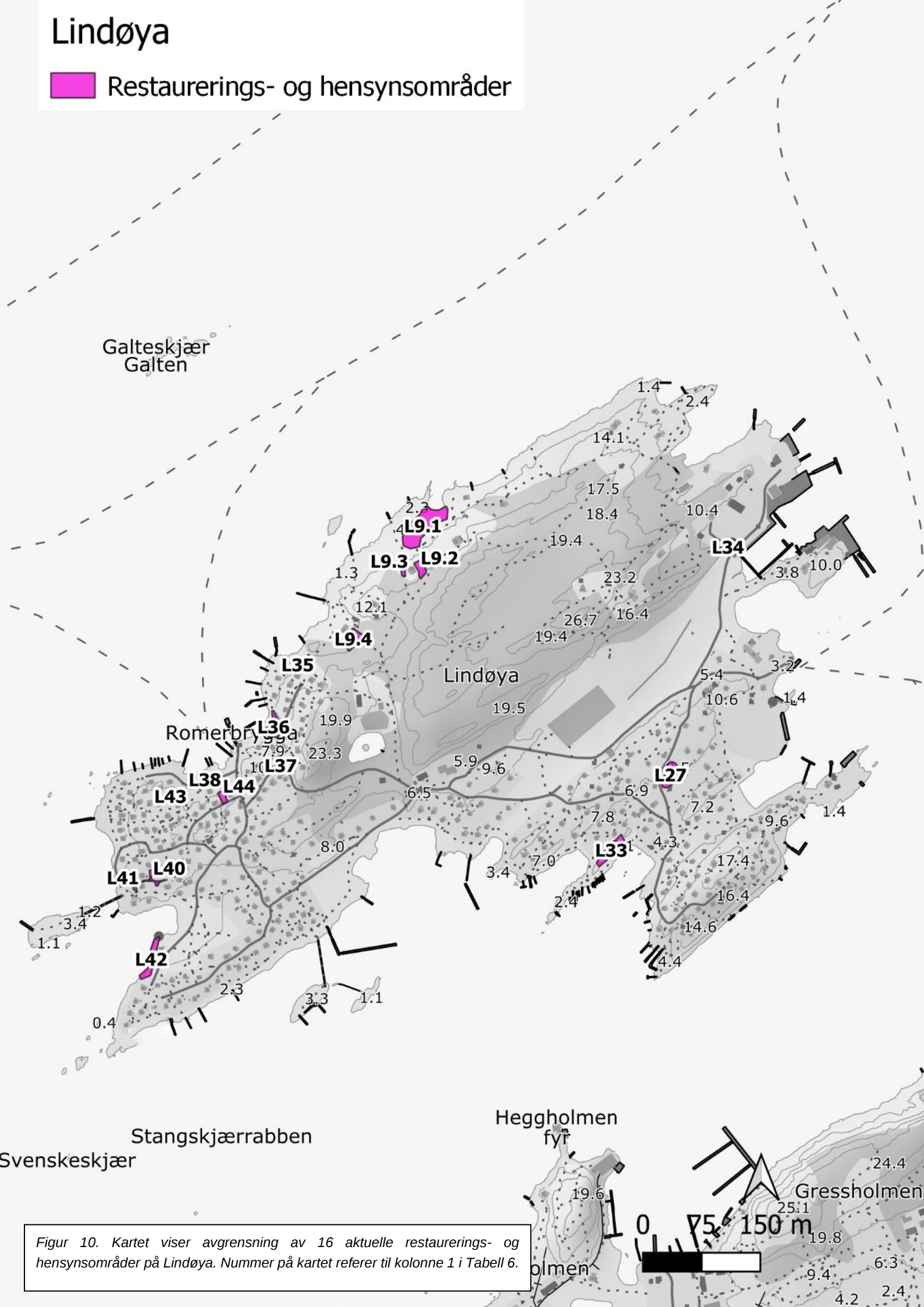
 Restaurerings- og hensynsområder

Figur 9. Kartet viser avgrensning av 3 aktuelle restaurerings- og hensynsområder på Nakholmen. Nummer på kartet referer til kolonne 1 i Tabell 4.

Lindøya

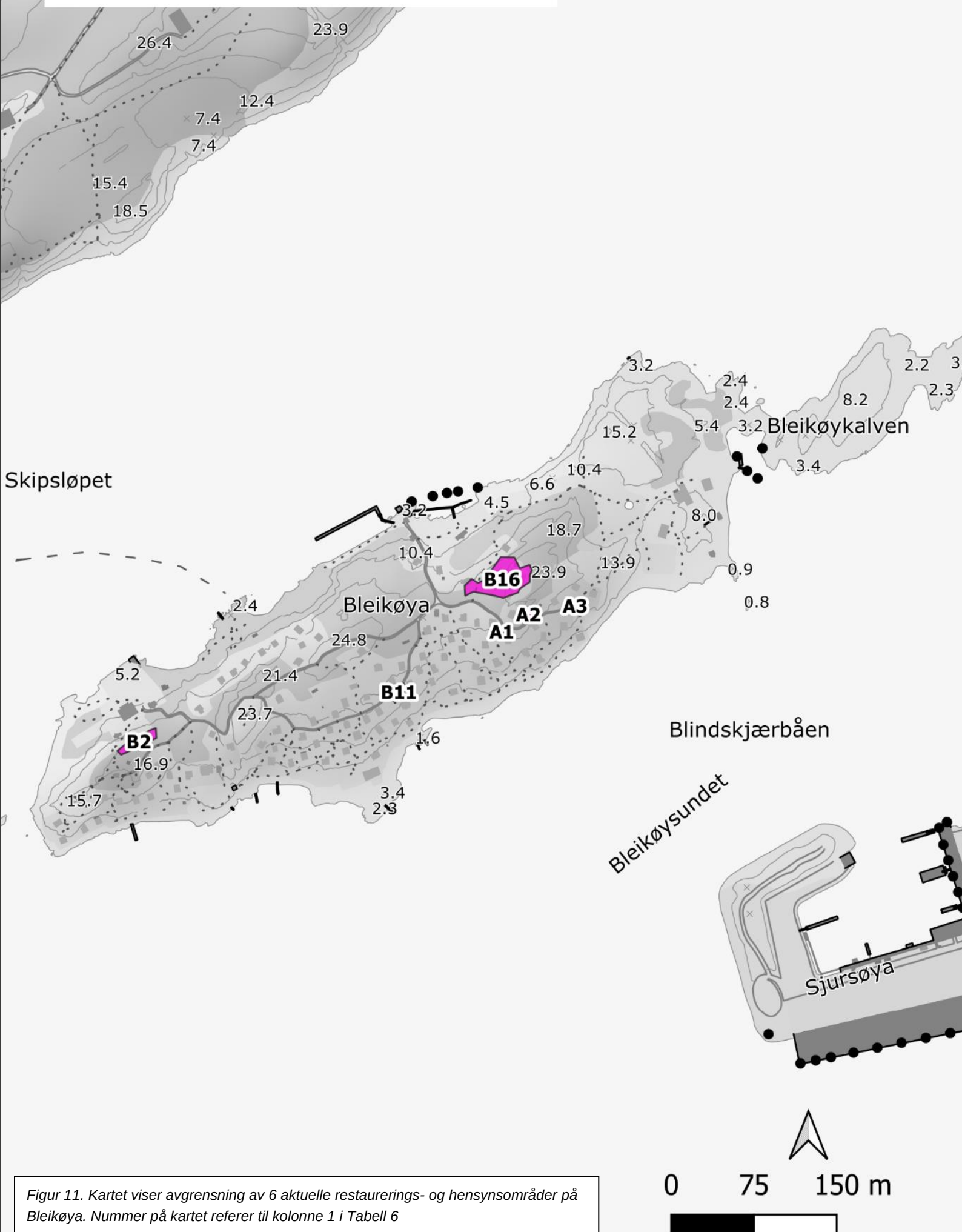
Restaurerings- og hensynsområder

Figur 10. Kartet viser avgrensning av 16 aktuelle restaurerings- og hensynsområder på Lindøya. Nummer på kartet referer til kolonne 1 i Tabell 6.

Bleikøya

 Restaurerings- og hensynsområder

Figur 11. Kartet viser avgrensning av 6 aktuelle restaurerings- og hensynsområder på Bleikøya. Nummer på kartet referer til kolonne 1 i Tabell 6

Rødlistede arter

Tabell 2 viser at det er gjort funn av hele 171 ulike rødlistede arter på de tre øyene siden 1990 (iht. rødlista for arter 2021). Det ble i 2021 og 2022 ikke funnet nye rødlistearter av karplanter på øyene, men i forbindelse med kartlegging av moser og lav er det funnet noen nye mose- og lavarter som ikke er registrert på øyene tidligere. Samtlige moser er knyttet til åpen kalkrik leirjord eller kalkberg. Nye mosefunn for 2021, 2022 og 2023 er labbmose (NT), *Bryum radiculosum* (DD), dvergbegermose (EN), åkerknollvrangmose (EN), *Microbryum davallianum davallianum* (EN), *Microbryum davallianum commutatum* (CR), *Tortula protobryoides* (NE) og *Didymodon vinealis* (NE) (Brynjulvsrud & Nilsson, 2024; Brynjulvsrud, J.G. & Høitomt, T., 2023). De to siste blir trolig rødlistet ved neste vurdering (John Gunnar Brynjulvsrud pers. medd.). Lav ble undersøkt på aktuelle lokaliteter på Lindøya i 2022 og alle funnene er knyttet til solstekt kalkberg. I 2022 ble det funnet flere forekomster av dvergkalkskjell (EN) og bruskkalkskjell (EN), samt én forekomst med kalkskiferlav (VU) på Lindøya, disse var ikke registrert tidligere. Gråtungelav (VU) er registrert i 2021. Det ble også gjennomført kartlegginger av lav på enkelte lokaliteter på Bleikøya og Nakholmen i 2023 ifm. bekjempelse av fremmede arter (Brynjulvsrud & Nilsson, 2024). For videre opplysninger knyttet til nye funn av moser og lav på Nakholmen, Bleikøya og Lindøya kan man se til de henviste rapportene. Det ble også utført en overfladisk kartlegging av sopp på Lindøya i 2022. Kalkfuruslogen og kalkedelløvskogen var fokuset, men enkelte åpne engmiljøer som ble passert på vei til skogen ble også undersøkt. I kalkfuruslogen ble besk kastanjemusserong (VU) gjenfunnet flere steder. I den åpne grunnlendte kalkmarken er grann styltesopp (VU) funnet tidligere og denne ble gjenfunnet i 2022. Av nye arter for øya knyttet til engmiljøer, ble det funnet brun engvokssopp (VU), grå grynmuuserong (NT) og muuserongvokssopp (VU). Foreløpige funn tyder på bra potensiale for flere kravfulle sopp knyttet til de åpne engmiljøene.

Prioriterte arter er arter som i henhold til Naturmangfoldloven har en særlig juridisk beskyttelse. Innenfor undersøkelsesområdet er det kun dragehode (VU) som har denne statusen, men det er flere og til dels store forekomster av dragehode på Bleikøya og Nakholmen, både innenfor og utenfor verneområdene. Den sterkt truede (EN) og endemiske arten dragehodeglansbille er funnet innenfor to av de større dragehodeforekomstene på Bleikøya og en av de store dragehodeforekomstene på Nakholmen (dette er nær dumpingplassen for hageavfall også) (Bård Bredesen pers. medd.). De store forekomstene med dragehode er således de viktigste naturmiljøene å ivareta på øyene og de bør derfor skjøttes på en god måte og fremmede karplanter bør bekjempes for å ivareta forekomstene.

Funn av forvaltningsrelevante arter innenfor arealer som ikke er avgrenset som naturtype eller verneområde er også kartfestet (Figur 12-15), slik oppdragsgiver har etterspurt. Det er fokusert på karplanter, sopp, lav og moser. Det er valgt å kun kartfeste truede arter, dvs. rødlistede arter i kategorien CR, EN og VU. For karplanter er kartfestingen begrenset til kun å omfatte dragehode og smaltimotei i kategorien VU, da enkelte av karplantene i kategorien VU har svært mange registreringer på øyene. Ask og alm (begge EN) er ikke inkludert. For andre rødlistede arter av karplanter i kategorien VU samt arter i de andre rødlistekategoriene, henvises det til Artskart. Arter som ligger helt inntil grensen til en naturtypelokalitet, har vi regnet for å kun ha litt upresis stedsangivelse. Det er en dragehoderegistrering på Lindøya fra 2022 utenfor verneområdet, dette funnet har ingen angitt registrant og lite presis plassering, og er usikkert om er reelt.

Generelle forvaltningsråd for artene som ligger utenfor avgrensede naturtyper og verneområder vil være å fjerne evt. fremmede arter i nærheten av dem, samt å rydde kratt og busker for å forhindre utskygging og oppbygging av humus. Å kanalisere ferdsel slik at det ikke blir for mye tråkkslitasje i nærheten av

forekomstene vil også være viktig. For mosene er det å fjerne fremmede arter og eventuelt oppslag av stedeget kratt viktig. I tillegg bør man sørge for å opprettholde mulighetene for moderat forstyrrelse og blottlegging av substrat. Men det virker å gå av seg selv når busker og kratt holdes borte. Ved lusing av bergknapparter bør man på enkelte av lokalitetene være forsiktig så man ikke ødelegger forekomstene av rødlistede moser. De er ofte fåtallige og har ofte svært små arealer med egnet nisje (Torbjørn Høitomt pers medd.). Forekomstene med sjeldne lav er funnet der kalkberget blir solstekt. Generelle skjøtselsråd for forekomstene utenfor naturtyper vil være å fjerne utskyggende vekster kontinuerlig. Ferdsel og medfølgende slitasje er et problem for kalklavene, og forekomstene begrenser seg i stor grad til vertikale berg og bergknaster. Dersom mulig kan man forsøke å kanalisere ferdselen bort fra lavforekomstene, men da disse befinner seg der folk naturlig ferdes (badeplass o.l.) vil det trolig være vanskelig.

I nasjonal sammenheng er det et uvanlig stort arts mangfold på øyene og store forekomster av rødlistearter, og det er fortsatt meget stort potensial for funn av flere rødlistearter av insekter, sopp, lav og moser. Øyene er rimelig godt undersøkt for karplanter, med begrenset potensial for funn av ytterligere rødlistearter av karplanter, men det forekommer sannsynligvis viktige artsfunn av karplanter som enda ikke er oppdaget.

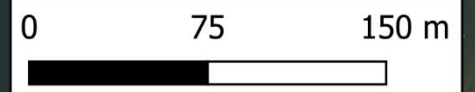
Nr.	Øy	Art	Skjøtsel og hensyn
1	Bleikøya	Dragehode	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
2	Lindøya	Smaltimotei	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
3	Lindøya	Smaltimotei	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
4	Bleikøya	Dragehode	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
5	Bleikøya	Dragehode	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
6	Nakholmen	Nattsmelle	Forekomst som vokser på hageavfallsfylling. Hageavfallsfyllingen bør fjernes av hensyn til inntilliggende verneområder.
7	Nakholmen	Nattsmelle	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
8	Nakholmen	Nattsmelle og bulmeurt	Forekomst som vokser på hageavfallsfylling. Hageavfallsfyllingen bør fjernes av hensyn til inntilliggende verneområder.
9	Nakholmen	Nattsmelle	Forekomst som vokser på hageavfallsfylling. Hageavfallsfyllingen bør fjernes av hensyn til inntilliggende verneområder.
10	Nakholmen	Nattsmelle	Forekomst som vokser på hageavfallsfylling. Hageavfallsfylling bør fjernes og tilbakeføres til åpen grunnlendt kalkmark.
11	Nakholmen	Nattsmelle	Forekomst som vokser på hageavfallsfylling. Hageavfallsfylling bør fjernes og tilbakeføres til åpen grunnlendt kalkmark.
12	Nakholmen	Nattsmelle	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
13	Nakholmen	Nattsmelle	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
14	Lindøya	Nattsmelle	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
15	Bleikøya	Åkerknollvrangmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
16	Lindøya	Lodnefiol	Mulig gjenfunnet i 2021, men uten blomster så vanskelig å bekrefte. Denne forekomsten står i såfall i furuskog med en del busker. Kan vurdere å rydde busker og kratt i furuskogen slik at den får et mer åpent preg, særlig fokusere på fremmede busker, la noen stedege busker stå.
17	Lindøya	Mosesildre	Fjerne fremmede arter. Syrin skygger noe til.
18	Lindøya	Stjertmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
19	Lindøya	Kalkvegmoser	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker

Nr.	Øy	Art	Skjøtsel og hensyn
20	Bleikøya	Åkerknollvrangmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
21	Lindøya	Stjertmose og småklokkemose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
22	Lindøya	Tanntustmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
23	Lindøya	Tanntustmose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
24	Lindøya	Kalkvegmoser	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
25	Lindøya	Kalkvegmoser	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
26	Lindøya	Dvergkalkskjell	Langs stien, men på lite vertikalt parti så forekomsten er lite utsatt for slitasje.
27	Lindøya	Dvergkalkskjell	Forekomsten ligger på en holme som folk bader fra, og er funnet på vertikale bergknast som i mindre grad er utsatt for slitasje. Men generelt er nok ferdsel og medfølgende slitasje et problem for kalklav, og forekomster begrenser seg i stor grad til vertikale berg.
28	Lindøya	Tanntustmose og småklokkemose	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker
29	Lindøya	Gråtungelav	Kanalisere ferdsel slik at det ikke blir for mye slitasje på kalkberget. En sti går forbi lokaliteten, og denne virker å fungere bra som kanalisator.
30	Bleikøya	Dragehode	Fjerne fremmede arter og evt. utskyggende busker

Nakholmen

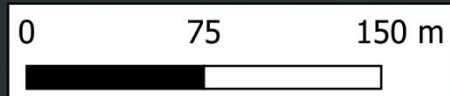
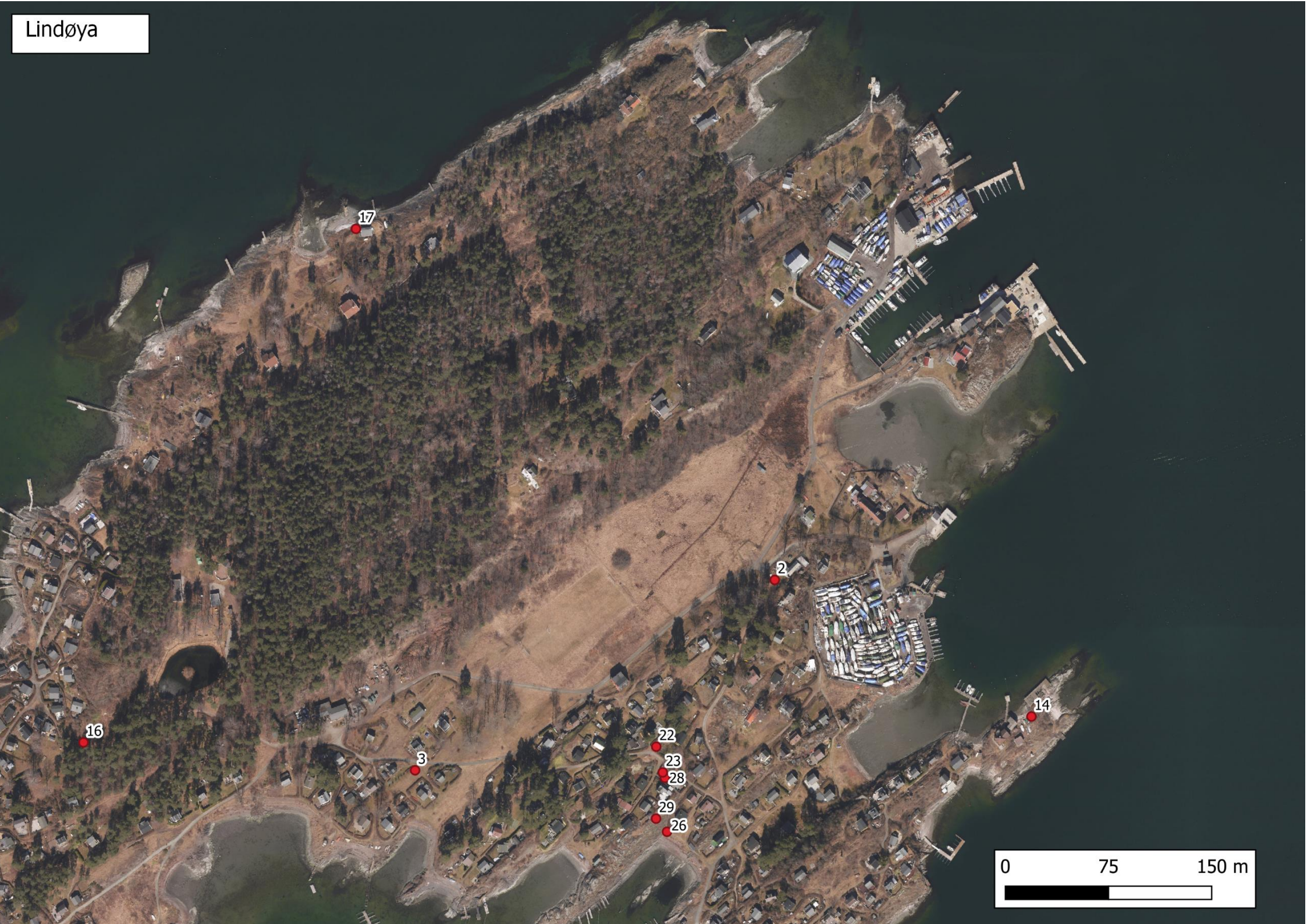
Figur 12. Forvaltningsrelevante arter på Nakholmen som ikke ligger innenfor naturtypelokalitet eller verneområde. Punktfestet som rød avgrensning. Basert på data fra Artskart.

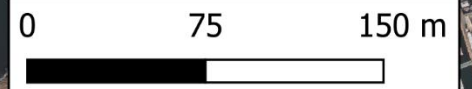
Figur 13. Forvaltningsrelevante arter på Lindøya som ikke ligger innenfor naturtypelokalitet eller verneområder. Kart på neste side er også for Lindøya. Punktfestet som rød avgrensning. Basert på data fra Artskart.

Figur 14. Forvaltningsrelevante arter på Bleikøya som ikke ligger innenfor naturtypelokalitet eller verneområder. Punktfestet som rød avgrensning. Basert på data fra Artskart.

Fremmede arter

Fremmede arter er sterkt til stede og setter mange steder et betydelig preg på vegetasjonen. Stedvis er hjemmehørende naturlig vegetasjon helt eller delvis fortrent og naturtypeverdien til enkelte lokaliteter er redusert som følge av fremmede arters negative påvirkning. Fremmede arter av karplanter er kategorisert ut fra deres evne til å spre seg til nye steder og den evnen de har til å fortrenge stedegen vegetasjon der de etablerer seg. De artene som i Artsdatabankens Fremmedartsliste er vurdert å ha høy- og svært høy risiko er alle arter som i stor grad oppfyller begge disse kriteriene. Totalt 62 arter av karplanter i de to høyeste risikoklassene på fremmedartlista er registrert på øyene. Tabell 5 lister opp 62 artene og antall funn angitt i siste kolonne gir et noenlunde representativt bilde av den reelle forekomsten av artene. En del arter er vidt utbredte (øverst i tabellen), mens de nederst i tabellen er sparsomt til stede. Noen arter er helt sikkert underrapporterte. I Vedlegg er det kart med arealer hvor det er svært mye fremmede arter, men det kan forekomme større arealer med fremmede arter som ikke er fanget opp der, samt at listen med fremmede arter ikke er uttømmende.

I tillegg til nevnte fremmede arter med høy og svært høy økologisk risiko forekommer også enkelte andre fremmede arter som trolig hadde vært gitt slik risiko om de hadde vært vurdert av artsdatabanken. Dette gjelder f.eks. syrin, matgrasløk, berberis og krøll-lilje, som ikke tidligere har vært vurdert av artsdatabanken fordi er innført i norsk natur før 1800. I de foreløpige vurderingene til ny fremmedartsliste er syrin og matgrasløk vurdert til å ha svært høy økologisk risiko (Artsdatabanken 2023), mens krøll-lilje og berberis er fortsatt ikke vurdert. Syrin og matgrasløk utgjør en stor trussel mot åpen grunnlendt kalkmark og syrin også slåttemark på øyene, og krøll-lilje og berberis har egenskaper som gjør at den effektivt kan konkurrere ut annen vegetasjon.

Videre bør det nevnes at Oslo kommune bruker en god del ressurser på å bekjempe liguster (Bård Bredesen pers. medd.). Dette er en hekkplante som er en ikke-hjemmehørende problemart i indre Oslofjord (i motsetning til i ytre Oslofjord), og som utgjør en trussel mot åpen grunnlendt kalkmark, fordi den har evne til å spre seg inn med fugl og ta over den stedegne vegetasjonen.

Det er flere deponier for hageavfall på øyene, blant annet er det to deponier for hageavfall på Nakholmen og et større deponi på Lindøya, men det er også flere spredte «private» dumpingplasser. Både de anlagte deponiene og de spredte dumpingplassene er uheldige spredningskilder for fremmede arter og annen uønsket næringskrevende vegetasjon.

Tabell 5. Viser oversikt over 62 fremmede karplanter med høy og svært høy økologisk risiko som er registrert på de tre øyene. Poster i siste kolonne angir antall ganger arten er registrert. Listen er sortert på antall funn med de hyppigst registrerte artene øverst. Data fra Artskart hos Artsdatabanken.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Poster
Gravbergknapp	<i>Phedimus spurius</i>	Svært høy risiko (SE)	263
Russesvalerot	<i>Vincetoxicum rossicum</i>	Svært høy risiko (SE)	203
Filtarve	<i>Cerastium tomentosum</i>	Svært høy risiko (SE)	80
Russekål	<i>Bunias orientalis</i>	Svært høy risiko (SE)	57
Blankmispel	<i>Cotoneaster lucidus</i>	Svært høy risiko (SE)	51
Kanadagullris	<i>Solidago canadensis</i>	Svært høy risiko (SE)	49
Rynkerose	<i>Rosa rugosa</i>	Svært høy risiko (SE)	38
Sprikemispel	<i>Cotoneaster divaricatus</i>	Svært høy risiko (SE)	36
Vinterkarse	<i>Barbarea vulgaris</i>	Svært høy risiko (SE)	35

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Poster
Krypmispel	<i>Cotoneaster horizontalis</i>	Svært høy risiko (SE)	25
Kuletistel	<i>Echinops sphaerocephalus</i>	Høy risiko (HI)	14
Engrødtopp	<i>Odontites vulgaris</i>	Svært høy risiko (SE)	14
Bulkemispel	<i>Cotoneaster bullatus</i>	Svært høy risiko (SE)	13
Moskuskattost	<i>Malva moschata</i>	Høy risiko (HI)	13
Gravmyrt	<i>Vinca minor</i>	Svært høy risiko (SE)	13
Villvin	<i>Parthenocissus inserta</i>	Høy risiko (HI)	13
Platanlønn	<i>Acer pseudoplatanus</i>	Svært høy risiko (SE)	13
Dielsmispel	<i>Cotoneaster dielsianus</i>	Svært høy risiko (SE)	11
Klistersvineblom	<i>Senecio viscosus</i>	Svært høy risiko (SE)	11
Krypfredløs	<i>Lysimachia nummularia</i>	Svært høy risiko (SE)	11
Dagfiol	<i>Hesperis matronalis</i>	Høy risiko (HI)	9
Tatarleddved	<i>Lonicera tatarica</i>	Høy risiko (HI)	9
Sibirbergknapp	<i>Phedimus hybridus</i>	Svært høy risiko (SE)	12
Hvitdodre	<i>Berberoa incana</i>	Svært høy risiko (SE)	13
Hvitsteinkløver	<i>Melilotus albus</i>	Svært høy risiko (SE)	7
Fagerfredløs	<i>Lysimachia punctata</i>	Svært høy risiko (SE)	7
Legesteinkløver	<i>Melilotus officinalis</i>	Svært høy risiko (SE)	5
Rettvinterkarse	<i>Barbarea vulgaris vulgaris</i>	Svært høy risiko (SE)	5
Rødhyll	<i>Sambucus racemosa</i>	Svært høy risiko (SE)	4
Buskfuru	<i>Pinus mugo</i>	Svært høy risiko (SE)	4
Ugrasmjølke	<i>Epilobium ciliatum ciliatum</i>	Svært høy risiko (SE)	3
Purpurspirea	<i>Spiraea xrosalba</i>	Svært høy risiko (SE)	3
Snøbær	<i>Symphoricarpos albus</i>	Høy risiko (HI)	3
Tråkksiv	<i>Juncus tenuis</i>	Høy risiko (HI)	3
Klatrevillvin	<i>Parthenocissus quinquefolia</i>	Høy risiko (HI)	2
Sypressvortemelk	<i>Euphorbia cyparissias</i>	Høy risiko (HI)	2
Spadebergblom	<i>Bergenia crassifolia</i>	Høy risiko (HI)	2
Blomstermispel	<i>Cotoneaster multiflorus</i>	Høy risiko (HI)	2
Parkhagtorn	<i>Crataegus laevigata</i>	Høy risiko (HI)	2
Honningknoppurt	<i>Cyanus montanus</i>	Høy risiko (HI)	2
Taggsalat	<i>Lactuca serriola</i>	Svært høy risiko (SE)	2
Ullborre	<i>Arctium tomentosum</i>	Svært høy risiko (SE)	2
Alpegullregn	<i>Laburnum alpinum</i>	Svært høy risiko (SE)	1
Gullregn	<i>Laburnum anagyroides</i>	Svært høy risiko (SE)	1
Buskfuru	<i>Pinus mugo mugo</i>	Svært høy risiko (SE)	1
Valurt	<i>Symphytum officinale</i>	Svært høy risiko (SE)	1
Moskusjordbær	<i>Fragaria moschata</i>	Høy risiko (HI)	1
Rosenvindel	<i>Calystegia pulchra</i>	Høy risiko (HI)	1
Pepperrot	<i>Armoracia rusticana</i>	Høy risiko (HI)	1
Purpursurbær	<i>Aronia xprunifolia</i>	Høy risiko (HI)	1
Hekkspirea	<i>Spiraea salicifolia</i>	Høy risiko (HI)	1
Hjertebergblom	<i>Bergenia cordifolia</i>	Høy risiko (HI)	1
Sibirertebusk	<i>Caragana arborescens</i>	Høy risiko (HI)	1
Strandkarse	<i>Lepidium latifolium</i>	Høy risiko (HI)	1

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Poster
Engrødsvingel	<i>Festuca rubra megastachya</i>	Høy risiko (HI)	1
Engryllik	<i>Achillea nobilis</i>	Høy risiko (HI)	1
Hagelupin	<i>Lupinus polyphyllus</i>	Svært høy risiko (SE)	1

Figur 15. Gravbergknapp (SE) har stor evne til å fortrenge stedegen vegetasjon. Her ser vi at arten dekker helt de kalkrike bergene og åpen grunnlendt kalkmark. Fra Bleikøya. Foto: Anders Thylén.

3 Skjøtsel

Det var også et ønske fra oppdragsgiver at det skulle utarbeides råd om skjøtsel og hensyn. For spesifikke skjøtelsråd for naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder henvises det henholdsvis til vedlegg med faktaark samt Tabell 4. Enkelte naturtypelokaliteter på øyene har skjøtelsplan og for disse lokalitetene er det ikke utarbeidet skjøtelsråd da det her heller oppfordres til å oppdatere evt. gamle skjøtelsplaner.

Alle tre øyer har svært store naturverdier, med mange kartlagte naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder, samt mange truede arter. Et stort antall av disse svært verdifulle naturmiljøene er truet av gjengroing, spredning av fremmede arter og til dels slitasje. Som følge av dette er det helt nødvendig med vesentlig større innsats i arbeidet med bekjempelse og forebygging av spredning av fremmede arter, skjøtsel/restaurering av verdifulle naturmiljøer og kanalisering av ferdsel. I den videre forvaltningen av naturverdiene ute på øyene er det derfor viktig å fokusere spesielt på de avgrensede naturtypeområdene, samt hensynssoner/restaureringsområder for å kunne klare å ivareta og styrke verdiene som er kartlagt. Samtidig er det like viktig å fokusere på bekjempelse av fremmede arter som sprer seg inn i viktige områder utenifra, ved vindspredning og med fugler og dyr/mennesker. Det er allerede satt i gang en del skjøtselstiltak i regi av velforeningene, Statsforvalteren og Bymiljøetaten, og det blir gjort en veldig stor og god dugnadsinnsats her. Det arbeides bl.a. med å gjenåpne engarealer og å ta vare på dragehode (Nakholmen og Bleikøya). Det skjøttes også engarealer og ryddes åpen kalkmark (alle tre øyer). Flere av skjøtselstiltakene som allerede gjennomføres gagnar ikke bare sjeldne og kravfulle karplanter, men også sjeldne og kravfulle arter innenfor flere andre artsgrupper. Vi foreslår følgende tiltak i den videre forvaltningen av naturverdiene på de tre øyene, hvor flere av tiltakene vil gagnar flere artsgrupper samtidig:

- Slåttemark og englignende mark må slås minimum annet hvert år for å unngå tilvoksning av tre- og busksjikt. De aller tørreste og skrinneste arealene kan slås sjeldnere, så lenge det ikke gror igjen. Slått bør skje én gang mellom 15. august og 31. august, men helst seint av hensyn til pollinerende insekter og frøspredning av seintblomstrende arter. Det bør vurderes seinere slåttetidspunkt enn slutten av august der det vokser seintblomstrende arter, som f.eks. aksveronika. Nærliggende arealer bør helst ikke slås samtidig, av hensyn til insekter (næringstilbud og overvintring), og spesielt om de slås annethvert år kan en unngå at de slås samme år, dvs. spare noen områder hvert år som ikke slås. Slåtteavfall bør ligge 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes. For noen områder vil dere være aktuelt med slått tidligere enn 15. august. Dette gjelder for enger med betydelig innslag av uønsket vegetasjon, inkludert fremmede arter, som frør seg tidlig. Eventuelt bør uønsket vegetasjon og/eller fremmede arter lukes/kirurgisk slås før ordinær slått. Dette gjelder f.eks. der det er mye mjørdurt, hvor partier med mye mjørdurt på Lindøya og Bleikøya slås i juli måned (Bård Bredesen pers. medd.). Ved tidlig slått forhindrer man at mjørdurten frør seg og engene har derfor med denne skjøtselen fått mindre innslag av mjørdurt. Samtidig unngår man å slå de delene av engene der det er store forekomster av krattalant og der det forekommer bukkebeinurt. For de engene hvor det er viktig å slå etter 15. august, bør engene gås over og lukes for uønskede arter i forkant, slik at disse ikke spres utover engene med skjøtselen. Hvis det likevel er risiko for spredning av slike arter bør avklippet fjernes så raskt som mulig (ikke ligge 2-3 dager) (Bård Bredesen pers. medd.).
- Åpen kalkmark og kalkfuruskog som er under gjengroing bør ryddes ekstensivt for oppslag av trær og busker dersom målsettingen er å opprettholde og utvikle engpreget vegetasjon. Det bør være et særlig fokus på fremmede busker. Enkelte stedegne busker som geitved, hjemlige roser, slåpetorn, asaler og dvergmispel bør spares, og svartmispel spares alltid, men områdene skal generelt ha et ganske åpent preg.
- I tilfeller hvor det er en del utskyggende tresjikt i tilknytning til engarealer og åpen kalkmark bør en se på muligheten for å åpne opp for å få inn mer lys til disse arealene. Utskygging fører til at mer fuktighet beholdes i bakken hvilket gir gode forutsetninger for gjengroingsarter og oppbygging av humus. Gjenåpning bør helst gjennomføres gradvis over flere år.
- Fremmede arter bør bekjempes på alle lokaliteter hvor slike utgjør eller vil kunne utgjøre et fremtidig problem om tiltak ikke iverksettes, både innenfor arealer avgrenset som naturtype eller hensynsområder/restaureringsområder, men også utenfor disse med fare for spredning inn i områder med

viktige naturverdier. I dag bekjempes enkeltarter systematisk på øyene (gjelder blant annet russesvalerot på Lindøya og Bleikøya), og det er også fokus på bekjempelse av fremmede arter på mindre arealer med store naturverdier. Man bør fortsette det videre arbeidet som kommunen, vellene og hver enkelt hytteeier gjør for bekjempelse av fremmede arter, men det trengs vesentlig økt innsats innenfor flere lokaliteter. Man kan gå sammen om tiltak på fellesarealer og på egne eiendommer for å øke kunnskapen om fremmede arter og styrke bekjempelsen av dem. Om arbeidet med bekjempelse ikke styrkes vesentlig nå vil det måtte brukes langt større ressurser i fremtiden for å oppnå samme effekt. Det er i henhold til reguleringsbestemmelsene ikke tillatt å plante fremmede arter ute på Nakholmen, Lindøya og Bleikøya (Bård Bredesen pers. medd.), og det er allerede gitt klare oppfordringer mot nyplanting av enkelte fremmede arter og innførte problemarter (bla. a syrin) ute på øyene, men disse bestemmelsene bør følges bedre opp. Videre bør det trolig lages sterkere og tydeligere retningslinjer for behandling av fremmede arter. Rydding av fremmede arter bør også følges opp med etterundersøkelser for å kontrollere om tiltakene har ønsket effekt.

- Fjerne fremmede arter også utenfor arealer med naturverdier bør være av høy prioritet, da disse forekomstene potensielt fungerer som spredningskilde inn til arealer med naturverdier. Dette gjelder blant annet for russesvalerot, kuletistel og kanadagullris. Samtidig bør man være føre-var hvor en del fremmede arter, som parkslirekne og hagelupin, som det stedvis er store problemer med på fastlandet, foreløpig er sjeldne ute på øyene. Slike arter bør det være en del fokus på, slik at man forhindrer at de får like store forekomster på øyene. Oslo kommune har utarbeidet en liste over arter som bekjempes systematisk på øyene i Oslofjorden, nesten uavhengig av hvor de befinner seg. Dette omfatter følgende svært problematiske plantearter: russesvalerot, kjempebjørnekjeks, kanadagullris, russekål, kuletistel og strandkarse, og det vurderes om listen bør utvides til å gjelde flere arter som man ser at sprer seg raskt og lett tar over vegetasjonen (f.eks. dagfiol, hvitdodre og fagerfredløs) (Bård Bredesen pers. medd.).
- Åpne kalkberg og engvegetasjon i Indre Oslofjord er utsatt for slitasje, og det er naturtypelokaliteter og hensynsområder/restaureringsområder med mye slitasje på alle tre øyer. For å unngå tråkk og slitasje på de mest sårbare stedene med stort arts mangfold av karplanter er det viktig å kunne kanalisere ferdsel ved tilrettelegging. Man kan også sette opp informasjonsskilt som forklarer at de som besøker øyene går gjennom sårbar natur. Man bør finne ut hvilke områder som tåler lite eller moderat slitasje. Vurdering av hvilke stier som helst bør brukes, om sperregjerder skal settes opp for å beskytte natur, eller hvor det kan tilrettelegges for bading og rasting, bør gjøres av de i kommunen, SNO og Statsforvalteren som kjenner arealene og utfordringene i planområdet svært godt. På Lindøya finnes det eksempler hvor man f.eks. ved å fjerne en rastebenk trolig kan få mindre slitasje i en viktig naturtypelokalitet. Eksisterende og evt. ny fagbiologisk kunnskap om naturverdiene bør brukes aktivt for å ta avgjørelser rundt slike spørsmål. Det er behov for en detaljert gjennomgang av alle øyene med henblikk på slitasje, for å se nærmere på hvilke tiltak som kan og bør gjennomføres for å begrense skade på vegetasjonen.
- Tråkk og slitasje fra turisme og rekreasjon, samt gjengroing og konkurranse fra fremmede arter, er blant de største negative påvirkningsfaktorene for kalklavene ute på øyene. Erfaringer som Biofokus har fra andre prosjekter med forekomst av truede kalklav (Resio og Haugan 2010, Klepsland og Reiso 2020) er også relevante for kalklavene på øyene i Oslofjorden og er derfor i stor grad gjengitt her. Rødlistede kalklav er knyttet til svært soleksponte varme kalkberg og gjengroing med påfølgende utskygging påvirker kalklavene negativt. Manuell rydding av busk og kratt er et effektivt og skånsomt tiltak som vil kunne ivareta kalklavene. Dette gjøres i stor grad for å ivareta andre naturverdier knyttet til øyene også. Tråkkslitasje er også et problem for kalklavene ute på øyene, hvor ferdselen i perioder er svært stor. Kalklav ble for det meste funnet på vertikale formasjoner, både små knaster på kalkberget langs fjorden og mindre kalkvegger, og i mindre grad på skråberg m.m, og konstant tråkkslitasje begrenser nok dagens utbredelse i stor grad. Det at kravfulle kalklav for det meste ble funnet på vertikale formasjoner tyder på at slitasje og erosjon har trolig medført at arts mangfoldet er noe mindre enn potensielle skulle tilsi. I tillegg til direkte tråkkskader er kalklavene flere steder også indirekte truet av tråkkinitiert forvitring av kalkbergene. Flere steder er berget gått i oppløsning og grus lagt seg over egnede voksesteder for kalklav. Grus på bergene gir i tillegg også en betydelig større slitasjeeffekt ved tråkk. For å minske menneskeskapt slitasje på de mest tråkkutsatte bergene, kan kanalisering av ferdsel utenfor de mest intakte kalkbergene i kombinasjon med informasjon være aktuelle tiltak. Men kanalisering av ferdsel er utfordrende, og trolig vil fjerning av fremmede arter og utskyggende vegetasjon være de mest gjennomførbare tiltakene for å øke potensielt habitat for kalklaver.
- Når det er sagt er det for noen mosearter positivt med slitasje. Mangel på slitasje er et problem for en del sjeldne, kalkkrevende og varmekrevende pionérmoser. Dette er arter som trolig fant sin plass i beitelandskapet i tidligere tider, men som nå er begrenset til kanten av stier og andre mindre erosjonsflater.

For flere av disse artene er sesongvariasjonen i slitasjen trolig sentral. Mye ferdsel i sommermånedene, litt mindre vår og høst og lite vinterstid (slik som det er nå med fordelingen av folk gjennom året), er bra for at substratet holdes forstyrret samtidig som artene får tid til å vokse opp og sette sporer fra høst til tidlig sommer (Torbjørn Høitomt pers. medd.). Mange av de aktuelle artene utvikler sporer seint på høsten og de er slik sett skånet for den verste slitasjen. Uansett er dette forstyrrelsesbetingete arter, og ujevn slitasje er trolig det beste for å ivareta pionérmosene. Avgrensing og inngjerding av arealer med slike arter vil være negativt, og ved evt. inngjerding vil man samtidig fjerne gradienten i slitasje som dannes naturlig ved at områder slites ulikt (John Gunnar Brynjulvsrud pers. medd.). En gradient i slitasje fra intensiv (langs kanten av stien) til lite slitasje bidrar til å skape habitat for ulike arter. De aller mest opptråkkede partiene, f.eks. brede adkomstveier til badeplasser eller helårs turveier med svært mye trafikk får trolig for mye slitasje, men generelt sett bør en være redd for for lite enn for mye ferdsel. Arter som er tilpasset lite til moderat ferdsel vil trolig finne egnede levesteder i randsonene. Unntaket er svært sjeldne arter som uansett krever konkret oppfølging på de få stedene de vokser (Torbjørn Høitomt pers. medd.). Disse slitasjekravene for pionérmoser kan komme i direkte konflikt med bevaringsmål for eksempelvis kravfulle moser som er mer sårbare for slitasje (for det meste i bergsprekker o.l.), karplanter på tørrenger og åpen grunnlendt kalkmark og kalklavene. Da bør man forsøke å få til en litt differensiert forvaltning, hvor slitasjen kanskje godtas, kanaliseres og overvåkes på enkelte steder, mens man forsøker å begrense den andre steder. Dette problematiseres videre i Brynjulvsrud og Høitomt (2023). Videre vil fjerning av fremmede arter og eventuelt oppslag av stedegent kratt være det viktigste i skjøtselen rundt forekomstene med pionérmoser. Ved luking av bergknapparter bør man på enkelte av lokalitetene være forsiktig så man ikke ødelegger forekomstene av rødlisteartene. De er ofte fåtallige og har ofte svært små arealer med egnet nisje.

- Det er viktig for artsmangfoldet på øyene å ivareta gamle trær, både i og utenfor naturtypelokaliteter, samt innenfor verneområdene. Dersom gamle trær eller døde trær må felles av sikkerhetsmessige årsaker (langs stier/gangveier eller tett opptil hytter) bør dette avklares med befarings i forkant. Statsbygg som grunneier avklarer dette i hvert enkelt tilfelle, ofte i samråd med Miljøavdelingen i Oslo kommune. De få grunneierne som eier store hyttetomter håndterer hogst av gamle trær selv hvis ikke eiendommen ligger innenfor verneområder (Bård Bredesen pers. medd.). I tillegg til hogst av sikkerhetsmessige årsaker er det fare for utsiktshogster ute på øyene.
- Enkelte eiendommer og friarealer som i dag klippes som plen har potensiale til å utvikle seg til slåttemark. For å forbedre potensiale kan det heller innføres et slåtteregime på disse arealene. Dvs. at første og eneste slått gjøres etter at blomstene har blomstret og frødd seg (tidligst 15. juli, helst ikke før 1. august). Det er da viktig å fjerne plantemateriale etter slått for å øke kvaliteten på engene (se detaljer inder skjøtsel av slåttemark lenger opp). I slike områder vil det være potensial for verdifull kalkeng på sikt. Alternativt vil litt lavere klippefrekvens på mange «plener» kunne gi et positivt bidrag til mengden planter som blomstrer til enhver tid. Mindre intensiv plenklipping er også en fin måte og holde arealer åpne på, og i motsetning til slått en gang i året, hindrer det at fremmede arter får fotfeste. Der det allerede er fremmede arter vil slått eller mindre intensiv plenklipping etter de fremmede artenes frømodning i de fleste tilfellene øke spredningen av de aktuelle fremmede artene. I de tilfeller hvor det allerede er fremmede arter tilstede vil det være behov for luking i juni og juli, før klipping eller sen slått gjennomføres.

4 Videre arbeid

Det er i denne kartleggingen ikke fokusert på å oppdatere naturtyper hvor det foreligger en skjøtelsplan, da oppdatering av disse vil være naturlig å gjøre ved en evt. revidering av planer. Det er også de naturtypelokalitetene med mest mangelfulle beskrivelser som er revidert, men enkelte lokaliteter innenfor naturreservatene er likevel ikke oppdatert. Noen lokaliteter har fyldige beskrivelser, men er over 10 år gamle, disse er likevel valgt å ikke oppdatere i denne omgang da de stort sett er greie. Dette for å holde seg innenfor rammene av prosjektet.

Det er stort potensial for rødlistede og andre interessante insektarter i en del av naturtypene på alle tre øyer. Det er gjort insektkartlegginger på en del av øyene i Oslofjorden tidligere, blant annet på Lindøya, Nakholmen og Bleikøya (Endrestøl m.fl. 2005, Endrestøl m.fl. 2006, Endrestøl m.fl. 2007, Endrestøl

m.fl. 2008, Elven og Hansen 2014, Elven og Hansen 2018), men det er fortsatt store hull. Blant annet er ikke Nakholmen og Bleikøya like godt undersøkt, og det er trolig først og fremst disse som bør ha ytterligere undersøkelser. Alle insektordener er heller ikke undersøkt, og det er gode muligheter for å finne noe nytt innen en del av de dårlig undersøkte ordrene, inklusive nye arter for Norge. Mye av det som er gjort tidligere baserer seg på biller, sommerfugler og enkelte vepsefamilier, samt noe på nebbmunner. Det er trolig fremdeles mye nytt å finne også innen disse gruppene, men enkelte tovingegrupper, planteveps, og en del mindre ordener av både insekter og andre leddyr, som mangefotinger, edderkoppdyr, bløtdyr og skrukketroll, er dårlig undersøkt (Kjell Magne Olsen pers.medd.).

Det ble i 2022 gjennomført en overfladisk kartlegging av lav og sopp på Lindøya, og disse kartleggingene avdekket et interessant mangfold innenfor disse artsgruppene. For lav er det særlig solsteekt kalkberg som er interessant, og det er i slike miljøer et knippe arter ble funnet (nye) for Lindøya i 2022. For sopp var formålet å se om det kunne være interessante jordboende sopp knyttet til kalkfuruskog og kalkedelløvskog, og det ble funnet enkelte interessante arter i skogen, men det var i de få åpne engmiljøene som ble undersøkt på vei til skogen det ble gjort flest interessante funn. Den korte befaringen høsten 2022 ga et godt bilde av potensiale for kravfulle sopp i den åpne grunnlendte kalkmarken og i engene på Lindøya. Trolig kan det være interessante lav og sopp også på Bleikøya og Nakholmen, og flere funn på Lindøya, og det bør gjennomføres bedre kartlegginger av de to artsgruppene på alle tre øyer. Det ble kartlagt moser på alle tre øyer i 2021, og på Lindøya i 2022 ifm. et prosjekt initiert av Statsforvalteren i Oslo og Viken (Brynjuvsrud og Høitomt 2023). I tillegg er det gjennomført kartlegginger av kravstore og rødlistede mose- og lavarter på deler av Nakholmen og Bleikøya naturreservater i 2023 i forbindelse med bekjempelse av gravbergknapp (Brynjuvsrud og Nilsson 2024), men det er fortsatt potensiale for å finne flere sjeldne arter. Det er også noe usikkerhet knyttet til hva slags påvirkning som gunstigst for enkelte av mosene. Kartleggingsprosjektet på Lindøya i 2022 tar for seg blant annet forslag til skjøtsel for å ivareta pionérmosene, men det er fortsatt behov på alle tre øyer å konkretisere hvilke arealer der moderat slitasje er både nødvendig og lite problematisk, samtidig som det ikke i for stor grad går på bekostning av andre naturverdier.

Trolig bør det også gjennomføres bedre kartlegginger av moser og lav der gravbergknapp, sibirbergknapp og andre fremmede arter vurderes bekjempet ved tildekking med presenning. Oslo kommune har forsøkt med flere ulike tiltak for å bekjempe disse karplantene og det ser ut til at tildekking er det eneste realistiske tiltaket for å få kontroll med disse artene mange steder (Bård Bredesen pers. medd.), men da bør evt. sjeldne arter avdekkes i forkant. Dette er gjort enkelte plasser i 2023, hvor gravbergknapp skal bekjempes med tildekking (for videre informasjon se til Brynjuvsrud og Nilsson 2023). Evt. sopp vil trolig i liten grad påvirkes av tildekking, men kunnskapsgrunnlaget er for dårlig til å kunne si noe sikkert.

Referanser

- Artsdatabanken. 2018. Fremmedartslista 2018. <https://www.artsdatabanken.no/fremmedartslista2018>
- Artsdatabanken. 2018. Norsk rødliste for naturtyper 2018. <https://www.artsdatabanken.no/rodlistefornaturtyper>
- Artsdatabanken. 2021. Norsk rødliste for arter 2021. <https://artsdatabanken.no/lister/rodlisteforarter/2021>
- Artsdatabanken. 2023. Innsyn i de foreløpige vurderingene - Fremmedartslista 2023.
- Brynjulvsrud, J.G. og Høitomt, T. 2023. Kartlegging av kalkvegmose *Ceratodon conicus* - Forslag til skjøtsel på Lindøya og Ulvøya i Oslo kommune. Biofokus rapport 2023-045. Stiftelsen Biofokus. Oslo. <https://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2023-045.pdf>
- Brynjulvsrud, J.G. og Nilsson, A. 2024. Kartlegging av lav og moser på Nakkholmen og Bleikøya. Kunnskapsgrunnlag i forbindelse med bekjempelse av fremmede arter på øyer i Oslo kommune. Biofokus rapport 2023-077. Stiftelsen Biofokus. Oslo. <https://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2023-077.pdf>
- Elven, H. og Hansen, L.O. 2014. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune V. Naturhistorisk museum, Universitetet i Oslo. Rapport nr. 40, 1-113.
- Elven, H. & Hansen, L. O. 2018. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune VI. Naturhistorisk museum, Universitetet i Oslo. Rapport nr. 70, 124 s.
- Endrestøl, A., Gammelmo, Ø., Hansen, L. O., Lønnve, O. J., Olberg, S., Aarvik, L. 2005. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune. NHM rapport
- Endrestøl, A., Gammelmo, Ø., Hansen, L. O., Lønnve, O. J., Olberg, S., Olsen, K. M., Aarvik, L. 2006. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune II. NHM rapport 05/20055
- Endrestøl, A., Gammelmo, Ø., Hansen, L. O., Lønnve, O. J., Olberg, S., Olsen, K. M., Aarvik, L. 2007. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune III. NHM rapport
- Endrestøl, A., Hansen, L. O., Aarvik, L., Berggren, K., Fjellberg, A. 2011. Registrering og overvåking av utvalgte insektarter i Oslo kommune 2008 IV. NHM rapport nr. 2, 1-104
- Henriksen, S. og Hilmo, O. 2015. Resultater. Norsk rødliste for arter 2015. <http://www.artsdatabanken.no/Rodliste/Resultater>
- Klepsland & Reiso 2020. Truete lavarter på åpen grunnlendt kalkmark og kalkberg i Oslofeltet (2020). BioFokus-notat 2020-82. Stiftelsen BioFokus. Oslo <http://lager.biofokus.no/biofokus-notat/biofokusnotat2020-82.pdf>
- Miljødirektoratet. 2007. Kartlegging av marint biologisk mangfold. -DN Håndbok 19-2001. Revidert 2007. s.51. Miljødirektoratet. Trondheim.
- Miljødirektoratet. 2015. Utkast til reviderte faktaark frå DN-håndbok 13. Naturtyper på land og i ferskvann. Miljødirektoratet.
- Reiso, S. og Haugan, R. 2010. Kartlegging av rødlistede kalklav i utvalgte verneområder i Bamble og Porsgrunn kommuner. Vurdering av trusler og skjøtelsbehov. BioFokus-rapport 2010-14. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2010-14.pdf>
- Stabbetorp, O. E., Often, A. og Andreassen, M. Botanisk undersøkelse av hytteområdene på Bleikøya, Nakkholmen og Lindøya, Oslo kommune. 2016. NINA (revidert 2020 og 2021)

Andre nyttige lenker:

<https://dragehode.wordpress.com/2014/06/04/tellingen-av-dragehode-er-fullfort/>

<https://www.naturarv.no/drakehode-lokalitet-3-1-nakholmen-oslo.4652577-36137.html>

<https://www.naturarv.no/index.php?id=4650814&cat=36137>

5 Vedlegg

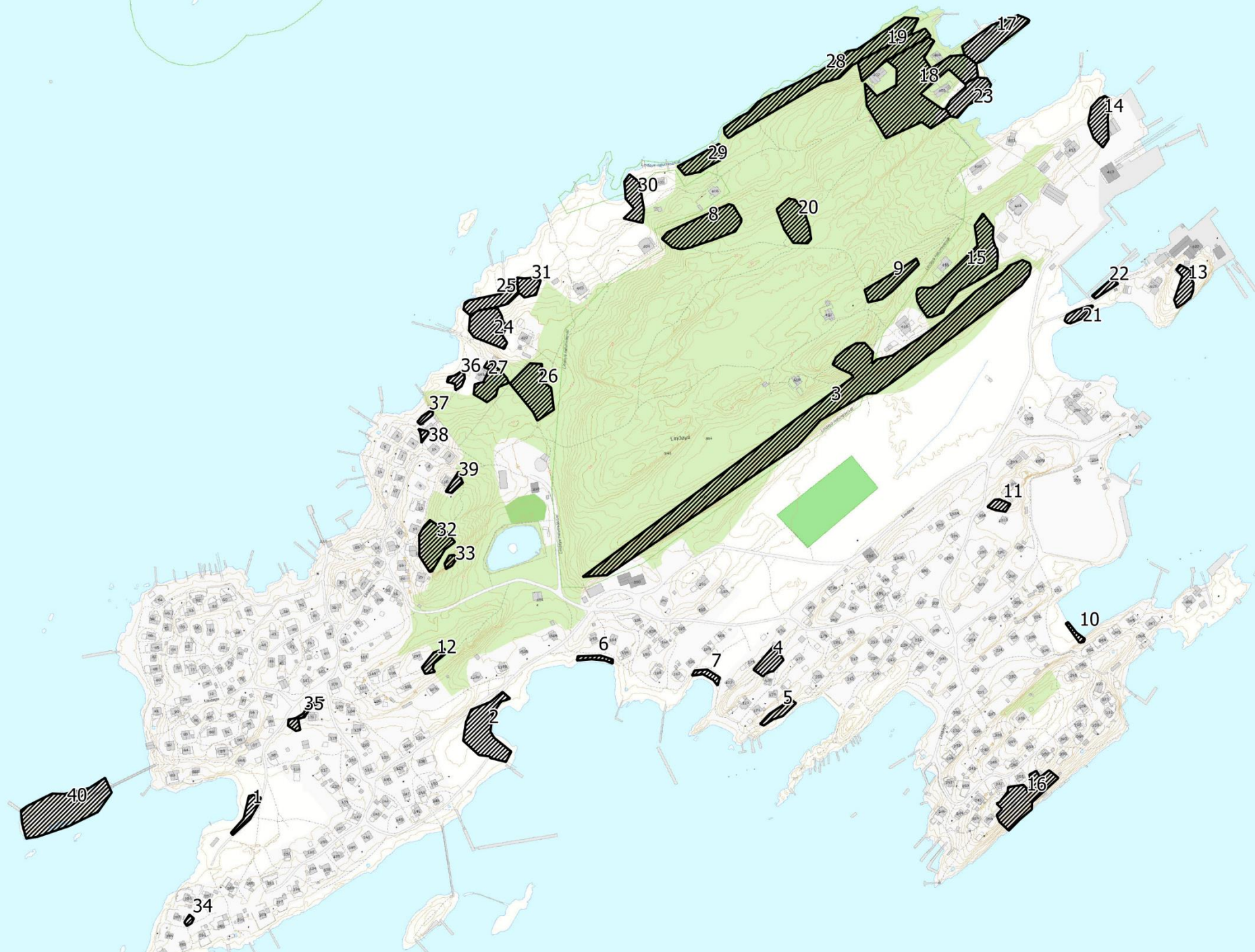
5.1 Fremmede arter

Under følger avgrensninger (Figur 16, Figur 17 og Figur 18) av noen litt større forekomster med fremmede arter, eller hvor det er tett med fremmede arter ute på Lindøya, Bleikøya og Nakholmen. Det tas forbehold om at avgrensningene er noe grove, samt at det kan finnes flere arealer med en del fremmede arter som ikke er tatt med på kart her. Listen i Tabell 6 er heller ikke uttømmende.

Tabell 6. Arealer med store mengder fremmede arter på alle tre øyer. Listen er ikke uttømmende. Nr. henviser til nr. i Figur 16-18. Fremmede arter som dominerer er uthevet.

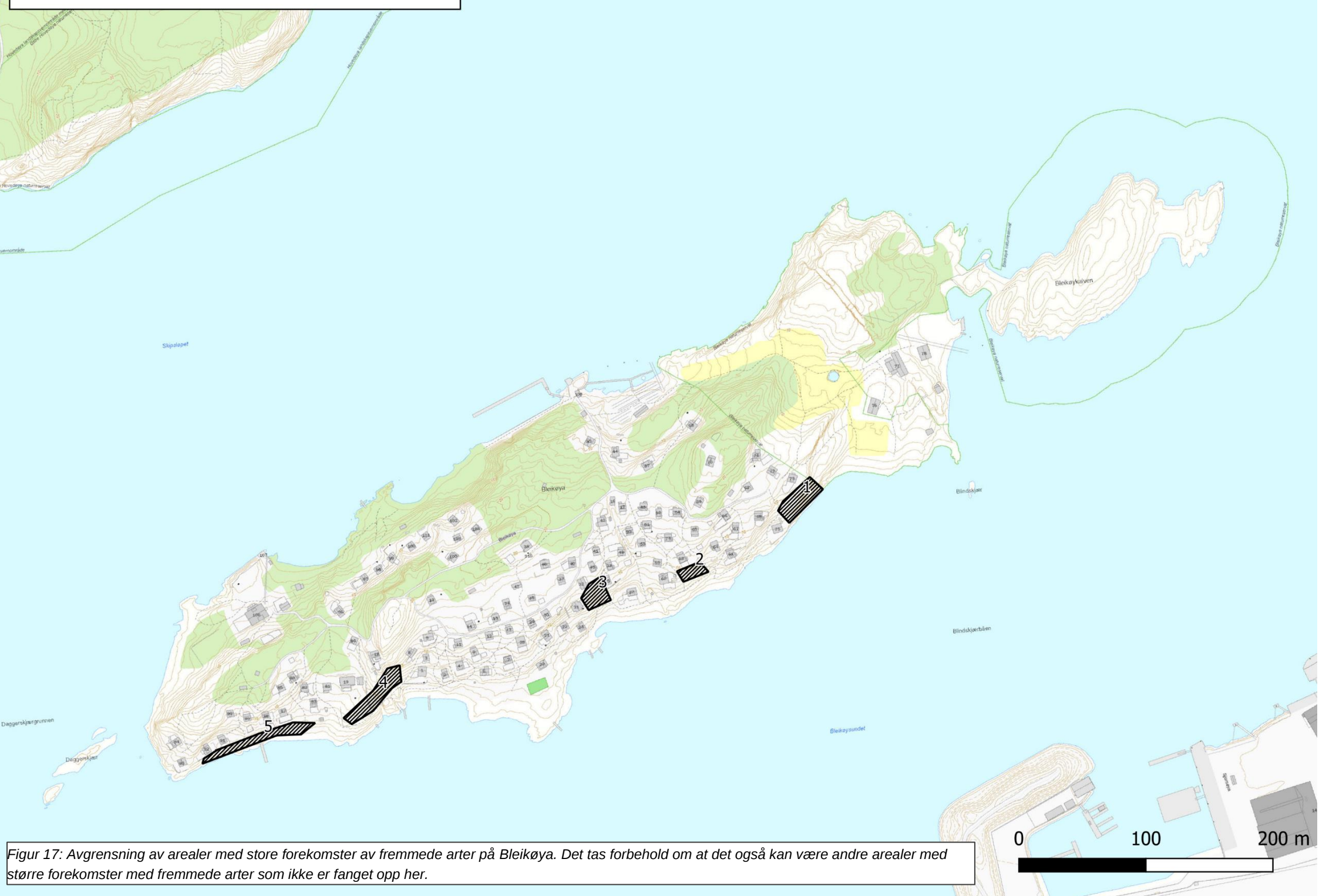
Lokalitet	Nr. i kart	Arter
Lindøya	1	Hagepastinakk , legesteinkløver, kanadagullris, engrødtopp
	2	Hagepastinakk , legesteinkløver
	3	Russesvalerot
	4	Gravmyrt
	5	Sprikemispel, syrin, gravbergknapp
	6	Legesteinkløver , hagepastinakk
	7	Legesteinkløver
	8	Syrin
	9	Russesvalerot
	10	Legesteinkløver
	11	Snøbær , gravbergknapp, filterve
	12	Gravbergknapp, filterve, hagenellik, kirsebær, syrin, hagespatula, fremmed mispel sp.
	13	Syrin , gravbergknapp
	14	Syrin
	15	Gravmyrt . Også dumping av hageavfall.
	16	Syrin , gravbergknapp , villvin. Dumpingplass hageavfall
	17	Gressløk
	18	Syrin
	19	Gravbergknapp , syrin, m.m.
	20	Bergfuru
	21	Fremmede mispler sp.
	22	Rynkerose
	23	Syrin , gressløk
	24	Syrin , sprikemispel , berberis
	25	Gravbergknapp
	26	Gravmyrt
	27	Syrin
	28	Gressløk
	29	Gressløk
	30	Syrin, gravbergknapp
	31	Sprikemispel cf.
	32	Fremmede mispler sp., gravbergknapp
	33	Syrin, sprikemispel cf., blankmispel cf.

Lokalitet	Nr. i kart	Arter
	34	Filtarve , gravbergknapp, syrin, fremmed mispel sp., hagenellik
	35	Ugrasklokke, filtare, gravbergknapp, hagenellik, gravmyrt, hagespatula, fremmede mispler, berberis
	36	Syrin, gravmyrt
	37	Gravmyrt , filtare
	38	Syrin, gravbergknapp, hagenellik, fremmede mispler
	39	Syrin
	40	Gravbergknapp , gressløk, vinterkarse
Bleikøya	1	Gravbergknapp, sibirbergknapp, filtare
	2	Matgrasløk, gravbergknapp
	3	Gravbergknapp
	4	Gravbergknapp
	5	Filtare, gravbergknapp
Nakholmen	1	Matgrasløk, gravbergknapp
	2	Gravbergknapp
	3	Gravbergknapp , villvin m.m.

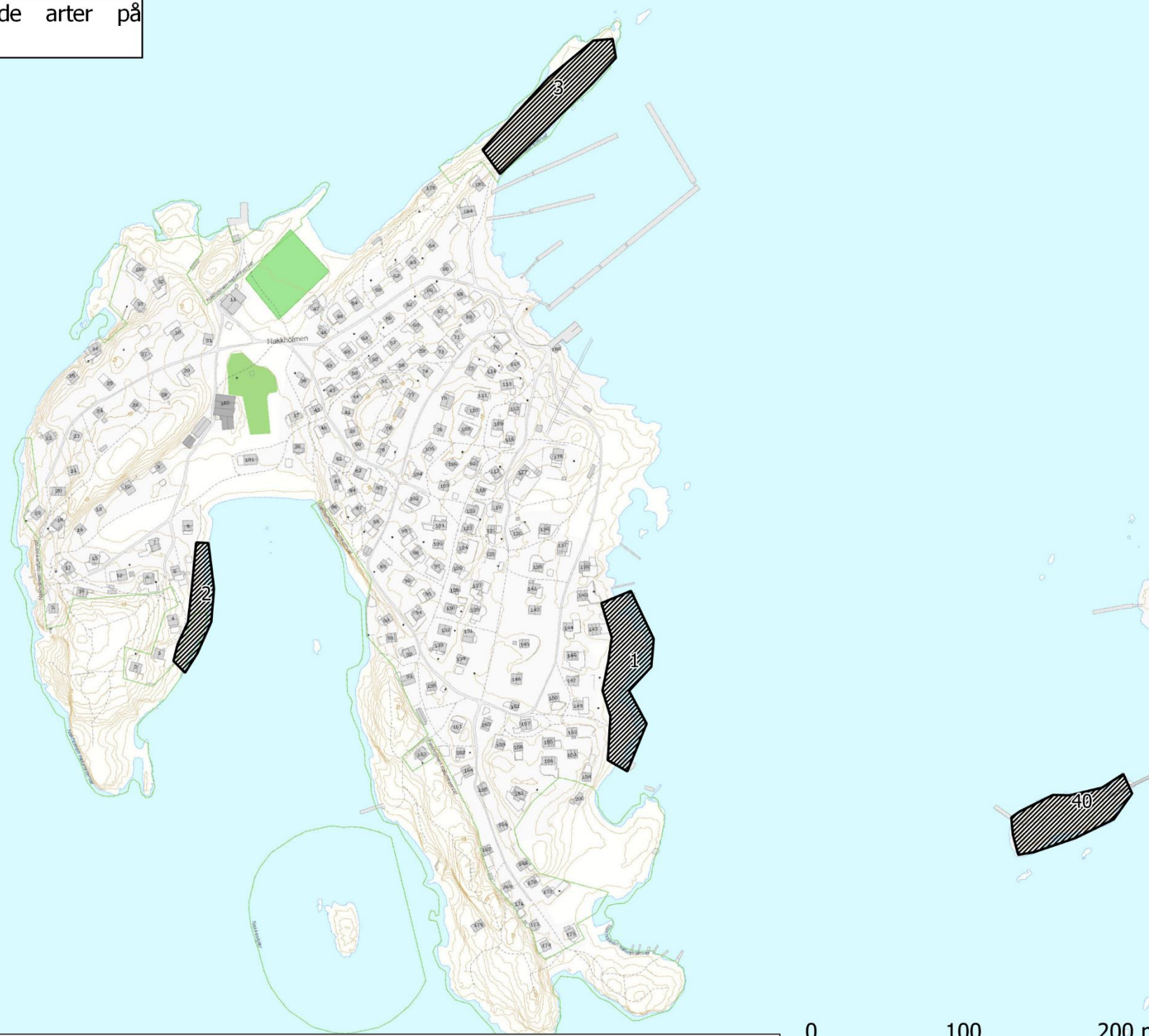
Figur 16. Avgrensning av arealer med store forekomster av fremmede arter på Lindøya. Det tas forbehold om at det også kan være andre arealer med større forekomster med fremmede arter som ikke er fanget opp her.

Større forekomster med fremmede arter på Bleikøya

Figur 17: Avgrensning av arealer med store forekomster av fremmede arter på Bleikøya. Det tas forbehold om at det også kan være andre arealer med større forekomster med fremmede arter som ikke er fanget opp her.

Større forekomster med fremmede arter på Nakholmen

Figur 18: Avgrensning av arealer med store forekomster av fremmede arter på Nakholmen. Det tas forbehold om at det også kan være andre arealer med større forekomster med fremmede arter som ikke er fanget opp her.

5.2 Vedlegg – Naturtyper

Nykartlagte/reviderte naturtypelokaliteter på Nakholmen, Lindøya og Bleikøya i 2021, 2022 og 2023. Nr. referer til nummer på kart og i tabell i resultatkapittelet, men hvor kun de 4 siste sifrene er inkludert i resultatkapittelet.

Naturtyper – Oversikt

.....

193 Bleikøya sørvest II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **B Areal : 0,34 daa**

Innledning: Lokaliteten ble opprinnelig registrert av Kristina Bjureke i 2001 og lagt inn i Naturbase av Siste Sjanse i 2003 som del av større lokalitet (BN00063492). Kartlagt igjen og skilt ut som egen lokalitet av Sweco i 2010 i forbindelse med kartlegging av dragehode og dragehodeglansbille. Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 9. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Bleikøya, og er omkranset av hytter, stier, hekker, gjengroingsskog og annet påvirket areal. Lokaliteten ligger langs et stitråkk ned til hyttene fra hovedstien.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av åpen kalkmark, av undertype åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyngmark/lavmark (T2-C-7 og T2-C-8). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: God forekomst av dragehode (VU). Andre kalktørrengarter som finnes her er knollmjørdurt (VU), aksveronika (VU), nikkesmelle (NT), flekkgrisøre (NT), bakketimian (NT), nakkebær (NT), hjorterot (NT), bergmynte, bakkemynte, engnellik, blodstorkenebb, prikkperikum og fagerknoppurt m.fl. Av busker forekommer bl.a. svartmispel (NT), sølvasal (NT), dvergmispel og geitved. Dragehodeglansbille (EN) er registrert her både i 2006 og 2015.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er liten, har preg av restareal, og områdets funksjon er som atkomst/sti til hyttene. Stort press av de fremmede buskartene syrin og blankmispel fra kantene. Takløk og faltarve sprer seg også oppover i området fra hagene nedenfor, men foreløpig beskjedent. Stien (og kanskje sporadisk tråkk utafør stien) bidrar til å holde lokaliteten åpen. Lokaliteten kan med letthet forsvinne på grunn av gjengroing, omlegging av ferdselsmønster, bruk av arealet til lagring/deponering av materialer eller masser eller andre tiltak. Det er de siste årene gjort en god innsats med å rydde syrin mot hagene og å rydde kratt mot skokanten.

Fremmede arter: Syrin omkranser deler av lokaliteten og medfører et konstant spredningspress. Blankmispel, gravbergknapp, takløk og faltarve forekommer også. Det er gjennomført omfattende bekjempelse av fremmede planter.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter. **Verdivurdering:** Lokaliteten er liten og under press fra blant annet fremmede arter. Den har likevel en rik kalktørrengflora med bl.a. en rik forekomst av den utvalgte arten dragehode (VU) og totalt ti andre rødlistede plantearter. Dessuten innehar området en viktig forekomst av den endemiske arten dragehodeglansbille (EN). En rik dragehodeforekomst, registrering av en endemisk art, samt sett i sammenheng med lokalitet 1472, tilsier dette verdi svært viktig (A-verdi).

Dragehode og dragehodeglansbille har status som prioritert art (naturmangfoldloven). Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdata.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>).

Skjøtsel og hensyn: En må fortsette å rydde syrin mot bebyggelsen og kratt og løvoppslag som kommer inn fra kantene. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Det er flere ganger årlig behov for luke oppslag og fremmede arter rundt selve dragehodeforekomsten.

.....

199 Bleikøya midtre IV

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,15 daa

Innledning: Lokaliteten ble opprinnelig registrert av Sweco i 2010 i forbindelse med kartlegging av dragehode. Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Knøttliten engbakke straks sør for toppryggen midtveis på Bleikøya. Ligger på grunnlende mellom mellom hytter og langs sti. Syrin og andre busker omkranser lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av åpen kalkmark av undertypen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Den består av små flekker av grunnlendt kalktørreng mellom stier. Den er tett omkranset av buskvegetasjon og med spredte busker innenfor avgrensningen. I tre- og busksjikt vokser furu, einer, syrin og snøbær, fremmede mispler og hjemlige mispler. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyngmark/lavmark (T2-C-7 og T2-C-8). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Arts mangfold: Forekomst av dragehode (VU). Av andre kalktørrengarter fins også aksveronika (VU), knollmjørdurt (VU), hjorterot (NT), svartmispel (NT), bakketimian (NT), hjertegras (NT), krattalant (NT), nakkebær (NT), geitved, engknoppurt, gulmaure, dunkjempe, rundbelg, blodstorkenebb, prikkperikum og bergmynte.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er sterkt presset av gjengroing med busker (til dels fremmede arter) fra kantene. Det er rør under veien, ferdsel etc. og et sted ser det ut til å ha vært dumpet noe gressavfall. Området er blitt skjøttet de seneste årene for å ivareta dragehodeforekomsten.

Fremmede arter: Syrin, snøbær og blankmispel står rundt lokaliteten. Gravbergknapp er i spredning. Det er gjennomført en del bekjempelse av fremmede planter.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og under press fra fremmede arter. Rik kalktørrengsflora, med i alt ni rødlistede karplanter, og funn av dragehode, gir likevel verdien viktig (B).

Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven). Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdatab.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>).

Skjøtsel og hensyn: En bør fortsette å rydde forsiktig, for å unngå at buskvegetasjonen sprer seg, med hovedfokus på de fremmede buskartene. Det åpne engarealet kan heller sakte utvides noe. Slått innimellom med fjerning av høyet, men trolig ikke årlig. Dragehoden skal ikke slås, men heller rydde forsiktig rundt. Gravbergknapp lukes og det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

319 Lindøya vest III

Slåttemark – Lågurt slåttefukteng Verdi: **A** Areal : 4,5 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokaliteten ble opprinnelig lagt inn i Naturbase av Bård Bredesen i 2007, med bakgrunn i insektsundersøkelser fra 2005–2006 utført av Nasjonalt senter for insektkartlegging. Deretter ble beskrivelse og avgrensning oppdatert av BioFokus ved Anders Thylén etter feltarbeid i juli 2013 i forbindelse med utarbeidelse av skjøtselsplaner for slåttemark på oppdrag for Fylkesmannen. Avgrensningen har i denne omgang fått noen mindre justeringer, og beskrivelsen er i stor grad videreført, med kun mindre endringer. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en vik på vestre del av Lindøya i Indre Oslofjord (Oslo kommune). Berggrunnen består av kalk, og jordsmonnet består av marine sedimenter, trolig leire med innslag av skjellsand. Engen grenser mot opparbeidete hager og plener. Mot sjøen i vest er grusstrand og noen kalkstrandberg inkludert. Hoveddelen av enga ligger to meter høyere og er i liten grad sjøpåvirket i dag. Det går en liten grusvei, noen stier og en grøft gjennom området.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark, i hovedsak av typen lågurtslåttefukteng. Engen har stor variasjon i fuktighetsgrad, fra fuktige partier i sørvest til tørrere eng i nord. Grusstrand, semi-naturlig strandeng og mindre partier med kalkstrandberg finnes også. Vegetasjonstype varierer noe og er noe utypisk med både fuktighetskrevede og tørketålende arter og er derfor vanskelig å plassere, men kan nærmest iht. NiN føres til kalkrik fukteng med klart hevdpreg og svakt preg av gjødsling (T32-C-10) og sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-18). Lokaliteten utgjør en av de største krattalantforekomstene i Indre Oslofjord (Thylén 2013). Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) og er en utvalgt naturtype. Semi-naturlig strandeng er rødlistet som sterkt truet (EN).

Artsmangfold: Den store krattalantbestanden utgjør leveområde for et par sjeldne og truede insektarter: alantfjærmøll (VU iht. Norsk rødliste 2021) og alantstengelvikler (EN). Det er potensial for flere krevede insektarter. Ut over krattalant (NT) vokser bl.a. prikkperikum, hestehavre, hvitmaure, piggstarr, engknoppurt, gåsemure og mjødukt i de friske/fuktige delene av engen, mens dunkjempe, bakketimian (NT), knollmjødukt (VU), tiriltunge og vill-lin finnes i de tørrere delene. Lakrismjelt ble også observert. På strandenga er det strandkryp, nonsblom og gåsemure. På grusstranden finnes en stor bestand av strandkryp og ellers nitrogenkrevede tangvollvegetasjon.

Bruk tilstand og påvirkning: Engen har i eldre tider trolig blitt slått. Det siste halve århundre har vårbrenning trolig vært dominerende hevdform, men i årene før utarbeidelse av skjøtselsplan i 2013 ble det av hensyn til insektartene ikke gjort noen tiltak. Dette førte til en

kraftig økning av mjødurt, som risikerte å ta over hele krattalantbestanden. Etter 2013 er det gjennomført tidlig slått av mjødurt, noe som har medført at denne har gått betydelig tilbake til fordel for krattalant og annen naturlig engvegetasjon.

Fremmede arter: Det er store bestander av fremmede plantearter ned mot stranden og langs grusveien, som risikerer å spre seg videre innover i enga. Her dominerer hagepastinakk (SE), lege- og hvitsteinkløver (begge SE), samt burot, og det med mindre forekomster av kanadagullris (SE). I kanten av enga i nord vokser noen store forekomster av fagerfredløs (SE) og endel kanadagullris. Særlig på grusstranden i vest har hagepastinakk etter hvert blitt svært dominerende.

Del av helhetlig landskap: Krattalant finnes med flere større og mindre bestander på Lindøya, og det er funnet alantfjærmøll på enkelte av disse. Denne engen utgjør imidlertid den mest livskraftige og største forekomsten, som trolig er nødvendig for at mindre forekomster av insektartene skal kunne eksistere i mindre krattalantbestand andre steder på øya.

Verdivurdering: Slåtteeng med stor forekomst av krattalant og viktige forekomster av truede insektarter som er avhengig av krattalant, samt enkelte andre rødlistede karplanter. Iht. utkast til faktaark for slåttemark scorer lokaliteten høyt på rødlistearter og størrelse, og middels på tilstand, variasjon og antall engarter. Lokaliteten vurderes dermed som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er stort behov for å videreføre skjøtsel som reduserer mengden fremmede arter. Dette gjelder særlig for hagepastinakk, som i 2021 og 2022 har en ganske stor forekomst langs grusstranden. Andre fremmede arter er også viktige å bekjempe. Hittil er kun mjødurtforekomstene blitt slått tidlig i sesong. Man bør fortsette å redusere dominansen av mjødurt, og samtidig ivareta krattalant. Larven til alantstengelvikleren overvintrer i stengelen til vertsplanten. Det er derfor viktig i den grad det skal drives skjøtsel (slått) av krattalantforekomsten, at ikke alle planter blir slått samme år. En regelmessig, men ekstensiv som bidrar til å holde området i en "konstant tidlig gjengroingsfase" vil trolig best ivareta krattalant og dens følgearter. Gjengroing med mjødurt, samt altfor hard skjøtsel, er per i dag den største trusselen. Slått vurderes ut fra praktiske hensyn som mest hensiktsmessig skjøtsel i dag. Denne skjøtselsformen har samtidig trolig best effekt på mjødurt. Se ellers skjøtselsplan for området (Thylén 2013).

321 Nakkholmen vest III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 1 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 12. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Torbjørn Høitomt (Biofokus) kartla moser i 2021. Lokalitetsbeskrivelse er tidligere innlagt av Bård Øyvind Bredeesen den 29.11.2007, etter undersøkelser gjort av Nasjonalt senter for insektkartlegging i 2005, men beskrivelsen var svært mangelfull. Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del, og det er også gjort større justeringer i avgrensningen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Nakkholmen og er omkranset av gangveier, hytter og annen natur. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein. Deler av lokaliteten er en nordvestvendt skrent som går ned mot fjorden.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. I partier med noe mer jordsmonn er det heller semi-naturlig eng og ikke grunnlendt mark. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Her er artsrike kalktørrenger med bl.a. nakkebær (NT), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), bakketimian (NT), nikkesmelle (NT), hjorterot (NT), enghavre (NT), svartmispel (NT), krattalant (NT), markmalurt, rundbelg, tiriltunge, dunkjempe, rødknapp, engknoppurt, fagerknoppurt, gulmaure, blodstorkenebb, melbær, kransmynte og bergmynte. Dvergbegermose (EN) og småklokkemose (VU) er funnet på kalkberget i 2021 og sølvasal (NT) i skrenten ned mot fjorden. Lokaliteten er urterik, med flere av de rødlistede karplantene typisk for naturtypen og med stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er for det meste åpen og domineres av den stedegne floraen og dermed i god tilstand, men det er noe tegn til gjengroing. Det er også spredning av enkelte fremmede arter, samt at deler av arealet skjøttes som plen.

Fremmede arter: Sibirbergknapp (SE) og syrin (SE) forekommer i mindre mengder. I skrenten ned mot fjorden er det i partier særlig mye fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på størrelse, ellers er den ganske intakt og med en del typiske arter for naturtypen, også flere rødlistede i kategoriene NT og VU, samt én i kategorien EN. Lokaliteten er foreløpig lite gjengrodd og lite preget av fremmede arter. Til sammen gir dette verdi viktig (B-verdi), på grensen til svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fjerne de fremmede artene sibirbergknapp og syrin, samt busker som vokser opp. Enkelte stedegne busker kan få stå. Arealene med noe mer jordsmonn bør slås jevnlig, én gang hvert år eller annethvert år rundt midten–slutten av august. Graset bør bakketørke i 2–3 dager før det rakes sammen og fjernes. Arealene som per 2022 ble slått som plen bør også skjøttes som slåttemark, med én årlig slått, hvor kun en smal gangstripe skjøttes som plen.

.....

378 Lindøya vest IV

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 1,5 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Naturtypelokaliteten ble første gang undersøkt av Bård Bredesen (Oslo kommune) i 2014 i forbindelse med bekjempelse av fremmede planter på Lindøya. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Avgrensningen er noe endret, hvorav arealer med skog er utelatt og beskrivelsen er oppdatert en del, men hvor tidligere informasjon er innarbeidet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en langstrakt kolle rett sørvest for Lindøya dam, vest på øya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord. En sti går gjennom lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som smaltimotei (VU), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), og med mange andre kalktørrengarter som blodstorkenebb, gulmaure, bakketimian (NT), fagerperikum, fagerknoppurt, nakkebær (NT),

villøk, enghavre (NT), hengeaks, markmalurt, rundbelg, sølvmure, ryllik, dunkjempe, nikkesmelle (NT), engnellik, svartmispel (NT) og dvergmispel. Ellers er det også innslag av geitved, slåpetorn og kanelrose.

Bruk tilstand og påvirkning: Ganske intakt lokalitet, men som bærer preg av å være i gjengroing. I partier er det en del fremmede arter, særlig nærmest hyttebebyggelsen sørvestover, inkludert kaprifol som dekker over i partier i sør. Helt i sør er det noe mer slitasjepreg og her er det også lagret diverse materialer.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer russesvalerot, samt spredning av endel sypressvortemelkl, fremmede bergknappar og filterarve. Et mindre parti har noe høyere tetthet av fremmede arter med gravbergknapp, kaprifol, filterarve, hagenellik, kirsebær, syrin, hagebergblom og fremmede mispler. Det er også innslag av problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: En av mange verdifulle engområdene på Lindøya. På grunn av hyttebygging er de verdifulle kulturmiljøene delt opp i mindre enheter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (mellom 1 og 2 daa), høy vekt på artsmangfold (3 NT, 3 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er i ferd med å gro igjen og middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg samt noe slitasje. Den vurderes som svært viktig (A-verdi), men ivaretagelsen av de biologiske verdiene fordrer at skjøtsel settes i gang.

Skjøtsel og hensyn: Denne teigen skjøttes delvis av Brita Stedje (hytteeier på Lindøya). Det er behov for å styrke bekjempelse av fremmede planter og fjerne unge trær og fremmede busker for å holde området åpent, inkludert på nordsiden av stien. Det bør være fokus på å fjerne fremmede mispler, berberis og rydde oppslag av ask, kirsebær og eventuelt andre unge trær. Endel geitved, slåpetorn, hagtorn og opprinnelig roser bør spares, samt all dvergmispel og svartmispel. Syrin fjernes med mest mulig røtter dersom det er kapasitet til årlig systematisk bekjempelse. Russesvalerot er redusert i omfang siden 2014, men er viktig at man fortsetter å bekjempe systematisk.

.....

510 Lindøya naturreservat

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: **A** Areal : 67,3 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 8. juli og 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokaliteten er besøkt i flere omganger, blant annet av Bjørndalen og Brandrud i 1989, Marcussen i 2001, Kristina Bjureke i 2002 og Kjell Magne Olsen (Biofokus) i 2003.

Kalkfuruskogen og den øvrige kalkvegetasjonen på Lindøya ble vurdert som nasjonalt verneverdig (***) i 1989 (Bjørndalen & Brandrud 1989). Områdebeskrivelsen ble lagt inn av Terje Blindheim den 13.11.2000. Avgrensningen er noe justert i denne omgang, hvor arealer med åpen grunnlendt kalkmark er skilt ut som egne naturtyper og beskrivelsen er oppdatert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er et større skogområde sentralt på Lindøya, og grenser i stor grad til andre naturtyper, men enkelte steder grenser den til hytter. Lindøya er en småkupert og i stor grad grunnlendt øy av ordovicisk leirskifer med noe kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen kalkbarskog med utforming urterik kalkfuruskog. I større partier er furuskogen også noe friskere, tettere og kan nok heller betegnes som lågurfuruskog. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen lyng-kalklågurt (T4-C-12) og bærlyng-kalklågurtskog (T4-C-8), i de fattigere partiene med tykkere jordsmonn er det bærlyng-lågurtskog (T4-C-7). Stedvis er skogen noe mer grunnlendt og tørr og med et mer åpent preg, mens andre deler av naturtypen er friskere og mer skyggefull og med større edelløvinnslag. Kalkberg stikker frem i partier. I enkelte forsenkninger er det sumpskog. I feltsjiktet er det bl.a. blåveis, markjordbær,

skogsvever, liljekonvall, teiebær og vivendel, mens stedege roser og berberis forekommer i busksjiktet. Tresjiktet domineres av furu, men det er også innslag av ask (EN), alm (EN), rogn, bjørk og spisslønn, og gran kommer opp i partier. Kalk- og lågurtfuruskog er rødlistet som sårbar (VU). Bjørndalen og Brandrud (1989): «Øya er dominert av kalkfuruskog. Gran mangler nesten helt, og det finnes bare noen små bestander av edelløvskog. De strandnære områdene på nordvestsiden har meget fint utviklede og artsrike kalktørrenger og krattvegetasjon. Furuskogen på Lindøya danner et stort, sammenhengende og meget variert bestand. Det utgjør den mest representative kalkfuruskogen som er registrert på øyene i Oslo, Bærum og Asker. Det er rikelig med urterik kantskog, urterik, etablert kalkfuruskog og fattigere lågurtfuruskog».

Artsmangfold: Besk kastanjemusserong (VU) er funnet i de mer grunnlendte furuskogspartiene i lokaliteten, både tidligere og i 2022. Det er trolig potensial for flere kravfulle mykorrhizasopper knyttet til kalkrik furuskog der jordsmonnet et tynt. Brun jordstjerne ble funnet i de noe friskere partiene av furuskogen med innslag av edelløvtrær. Ellers er det noen tidligere registreringer av sølvasal (NT) og barlind (VU). Skorteagnemose (NT) er registrert i sørvest. Bølgekjuke er funnet på læger i 2022. Gullporeskinn (EN) ble registrert i lokaliteten i 2001. Videre står det i den gamle beskrivelsen: «Det er muligens registrert en direkte truet soppart i reservatet, men eksakt stedsangivelse er usikker (Sopphebariet 2000). Det er registrert lodnefiol (Marcussen 2002), oslosildre (Bjureke 2001) og dragehode innenfor lokaliteten. Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven). Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdato.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>).» Det er også gjort funn av rødlistede insekter tidligere, Drilus concolor (NT), Cryptolestes corticinus (NT), Ptinus dubius (NT), Orobatis cyanea (NT) og prakthettebille (NT).

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel, og det er spredte dødved-elementer i form av furugadd og furulæger, samt noe død ved av løvtrær.

Fremmede arter: Fremmede arter finnes stort sett spredt og med foreløpig liten utstrekning, men platanlønn har noe større utbredelse og har tatt over deler av skogen. Platanlønn (SE), sprikemispel (SE), blankmispel (SE), tatarleddved (HI), russesvalerot (SE), russekål (SE) og svartleddved (LO) forekommer.

Del av helhetlig landskap: Kalkfuruskog er en forholdsvis sjelden vegetasjonstype, og noen av de største forekomstene ligger nær pressområder som bl.a. indre Oslofjord og Grenlandsområdet. Det er flere lokaliteter med kalkfuruskog på Lindøya, men dette er det største sammenhengende skogområdet på øya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse, foreløpig middels vekt på arts mangfold, middels vekt på påvirkning/tilstand, høy vekt på habitatkvaliteter. Til sammen tilsier det verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes før de brer seg videre utover. Det er trolig viktigst å ha fokus på tiltak mot platanlønn og russesvalerot, før disse øker enda mer i omfang. Berberis bør fjernes da den kan bli dominerende.

.....

521 Lindøya nord I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 7,66 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten ble første gang kartlagt av Kristina Bjureke i 2001 (Bjureke 2002), deretter ble det gjennomført supplerende registreringer av Siste sjanse i september 2003, se karplanteliste. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten til åpen kalkmark i 2011 - lokaliteten var

opprinnelig lagt inn som rikt strandberg. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Avgrensningen (BN00064004) er i denne omgang blitt noe endret. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten strekker seg langs kysten og ligger mellom sjøen og hytter nordvest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord. I partier er det noe tykkere jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet i mosaikk med kalkberg. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Mindre flekker langs med sjøen er også strandeng.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med gode forekomster av kravfulle arter som knollmjørdurt (VU), aksveronika (VU), bakketimian (NT), blåklokke, kantkonvall, gulmaure, dunkjempe, hårsveve, gjeldkarve, rødknapp, hvitmaure, geitved, dvergmispel, rogn, kanelrose, markmalurt, engknoppurt, fagerknoppurt, blodstorkenebb, gulmaure, rundbelg, bakkemynte, hjorterot (NT), prikkperikum, rundbelg, fagerklokke, tiriltunge, enghavre (NT), flekkgrisøre (NT), flekkmure, fløyelsmarikåpe, geitved, åkermåne (NT), sølvmure, dunhavre, hvitbergknapp, kantkonvall, nakkebær (NT) og vill-lin. På de kalkrike strandbergene ble det funnet grann styltesopp (EN), tusengylden (NT) og oslosildre (NT) i 2003 (Bjøreke 2002, Markussen pers. medd) og snau bergskrinneblom (NT), nikkesmelle (NT) og svartmispel (NT) i 2020. Disse ble ikke gjenfunnet i 2021, men koordinatpresisjonen for disse er tildels dårlig, og det er stor sannsynlighet for at de fremdeles forekommer her. Grann styltesopp ble også funnet lengst sørvest i området i 2007 (Bård Bredesen pers. medd.). I lommene med strandeng finner man karakteristiske arter som gåsemure, strandkjeks, vindel, strandrødtopp sp., asparges og mjørdurt.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i partier gjengrodd med en del syrin, sprikemispel og andre busker, samt ungfuru, men større deler holdes åpne både med rydding og slått på bedre jordsmonn. Stedvis er det en del fremmede arter, men det er fortsatt mye opprinnelig vegetasjon igjen.

Fremmede arter: Syrin, sprikemispel, krypmispel, bulkemispel, blankmispel, russesvalerot, gressløk, gravbergknapp, gravmyrt, filturve, krypfredløs og problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (ca. 7,6 daa), høy vekt på arts mangfold (11 NT og 3 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg i partier. På bakgrunn av arts mangfold og størrelse får den verdi svært viktig (A-verdi), men det er behov for å videreføre skjøtselen på minst tilsvarende måte for å opprettholde de biologiske verdiene.

Skjøtsel og hensyn: Rydde busker, kratt og trær, men spare endel av de stedegne buskeartene geitved, svartmispel og lignende og en del roser. Lokaliteten bør imidlertid få et mer åpent preg enn den har i dag. Det bør være hovedfokus på å fjerne fremmede mispler, russesvalerot og gravmyrt. Syrin bør fjernes med mest mulig røtter dersom man har kapasitet til årlig systematisk bekjempelse. Berberis bør også fjernes. Arealene på bedre jordsmonn kan slås seint i august annet hvert år.

.....

619 Lindøya nord III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **B Areal : 2,50 daa**

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten ble første gang kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i september 2003 (innlagt 13.10.2003). Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064129) er i denne omgang blitt noe utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ut mot sjøen nordøst på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Her er kalktørrenger med en rik flora, med kravfulle arter som knollmjødurt (VU), hjertegrass (NT), bakketimian (NT), vill-lin, aksveronika (VU), krattalant (NT), gulmaure, nakkebær (NT), smørbukk, kystbergknapp, bitterbergknapp, kantkonvall, enghavre (NT) og hjorterot (NT). I de litt fuktigere delene vokser nonsblom og strandkryp.

Bruk tilstand og påvirkning: I partier er lokaliteten en del preget av fremmede arter. På den nordre utstikkeren er det mye gressløk, og ellers innslag av gravbergknapp, rynkerose og syrin. Det er også partier med en del syrin, rett sør for hytte 409. Det er fortsatt mye opprinnelig vegetasjon igjen også. Det er noe oppslag av ask og furu, samt noe gjengrodd med kratt i mindre partier.

Fremmede arter: Syrin, gressløk, gravbergknapp, rynkerose, hagenellik, sprikemispel,

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (ca. 2,5 daa), høy vekt på artsamangfold (6 NT og 2 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, lav vekt på påvirkning pga. en del fremmedartspreget. På bakgrunn av artsamangfold og størrelse får den verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør prioriteres bekjempelse av fremmede mispler, gravbergknapp (relativt lite) og gressløk (tett på nordre utstikker). Fjerne oppslag av ask, furu og annet som bidrar til sakte gjengroing av engene. Endel stedegne busker kan stå igjen så sant lokaliteten i hovedsak opprettholder et åpent preg. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

620 Lindøya nord IV

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A Areal : 8,82 daa**

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Lokaliteten er satt sammen av to tidligere lokaliteter (denne og BN00064128) samt mellomliggende arealer. Den nordre og den søndre delen ble første gang kartlagt av Kristina Bjureke i 2001 (Bjureke 2002), den søndre delen ble i 2003 oppdatert. Kim Abel (BioFokus) konverterte begge lokaliteter i 2011 - lokalitetene var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064130) er i denne omgang blitt utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark samt tidligere lok. BN00064128 (som slettes). Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert, men tidligere informasjon er videreført. Mesteparten av lokaliteten er naturreservat.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ut mot sjøen nord på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet i mosaikk med kalkberg. Her er skrinne kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Her er kalktørrenger med rik flora med fjellodnebrege og ansvarsarten oslosildre (NT), og med bl.a. funn av den uvanlige arten bitterblåfjær (NT) (Kristina Bjureke pers. medd). Ellers finnes knollmjørdurt (VU), aksveronika (VU), hjorterot (NT), engknoppurt, blåklukke, smørbukk, nakkebær (NT), tiriltunge, dunkjempe, rundbelg, bakketimian (NT), gulmaure, krattalant (NT), dvergmispel, kantkonvall, enghavre (NT), hvitmaure, hjertegras (NT), flekkgrisøre (NT) og fjellrapp. Sølvasal (NT) ble registrert innenfor området i 2010.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er en del preget av gjengroing, særlig de midtre partiene innenfor naturreservatet, med ung furu, oppslag av ask og noe einer. Rundt hyttene er det mer åpent, men også her gror det igjen med busker, både stedegne og fremmede. Det er en del gressløk hele langs sjøen. Ellers et det partier rundt hyttene med en del syrin (en del spredt og rundt hyttene), gravbergknapp (rundt hyttene) og noe filterarve. Stedegne kalktørrengarter vokser i de tette mattene med gravbergknapp som finnes rundt hyttene. Det vokser en god del russesvalerot i området, og denne drives det aktiv bekjempelse for å fjerne (Bård Bredesen pers. medd.).

Fremmede arter: Syrin, gressløk, gravbergknapp, filterarve, hagenellik, berberis og russesvalerot.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlente kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (ca. 8,5 daa), høy vekt på arts mangfold (10 NT og 2 VU), lav vekt på tilstand da lokaliteten er en del gjengrodd, lav vekt på påvirkning pga. en del fremmedartspreg i større partier. På bakgrunn av størrelse og arts mangfold får den verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å videreføre bekjempelsen av russesvalerot. Det er behov for å fjerne syrinbusker som brer seg utover. Det må i så fall gjennomføres ved å sette i gang systematisk årlig bekjempelse. Man bør også forsøke å fjerne gravbergknapp, gressløk og hagenellik. Det bør også åpnes opp noe mer ved å fjerne oppslag og kratt, samt eventuelt ungskog dersom det er et ønske om å gjøre området vesentlig mer lysåpent. Endel stedegne busker bør imidlertid spares, men lokaliteten bør generelt ha et mer åpent preg enn den har i dag.

.....

680 Lindøya vest II

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: **B** Areal : 8,2 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten ble opprinnelig lagt inn av Bård Øyvind Bredesen den 13.10.2003, etter undersøkelse av Siste Sjanse (nå Biofokus) i september 2003. Avgrensningen er endret en del, hvor en del mer areal er inkludert, og den mangelfulle beskrivelsen er supplert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Lindøya dam på vestsiden av Lindøya og grenser til hytter, fellesarealer og naturtype åpen grunnlendt kalkmark. I sørøst avgrenses lokaliteten til Lindøya naturreservat. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen kalkbarskog med utforming urterik kalkfuruskog, i større partier er furuskogen også noe friskere. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen lyng-kalklågurt (T4-C-12) og bærlyng-kalklågurtskog (T4-C-8), i partier er det også fattigere med bærlyng-lågurtskog (T4-C-7). Søndre halvdel er noe mer grunnlendt og tørr, og med et mer åpent preg, mens nordre halvdel av naturtypen er friskere og mer skyggefull, med større løvinnslag. I feltsjiktet er det bl.a. blåveis, skogsvever og liljekonvall, mens stedegne roser og berberis forekommer i busksjiktet. Tresjiktet domineres av furu, men det er også innslag av ask (EN), alm (EN), rogn og spisslønn. Kalk- og lågurtfuruskog er rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: Det er foreløpig ikke registrert rødlistede sopparter i lokaliteten, men trolig kan det være et visst potensial for kravfulle mykorrhizasopper knyttet til kalkrik furuskog der jordsmonnet er tynt. Bl.a. er besk kastanjemusserong (VU) funnet i nærliggende lokaliteter i 2022 og tidligere. Sølvasal (NT) er registrert nord i lokaliteten tidligere. Da lokaliteten er noe tett og skyggefull, samt nordvendt, er den trolig mindre interessant mht. mer varmekjære og lyselskende arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel, og med kun svært spredte dødvedelementer i form av furugadd og furulæger.

Fremmede arter: Fremmede mispler forekommer, men har ikke veldig stor utbredelse foreløpig. Det er et større felt med gravmyrt (SE) i nord. Ellers er det spredt med platanlønn (SE) og noen forekomster med syrin (NR), samt problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere områder med kalkfuruskog på Lindøya, det gjør at arter knyttet til denne naturtypen har større sannsynlighet for å finnes her sammenlignet med andre isolerte forekomster. Samtidig er forekomstene utsatt for «parkifisering», hogst og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, lav vekt på artsamangfold, middels vekt på påvirkning/tilstand, lav-middels vekt på habitatkvaliteter. Til sammen tilsier det verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes før de brer seg videre utover. Det er trolig viktigst å gjennomføre tiltak mot gravmyrt, som forekommer i nord i området. Berberis bør fjernes da den kan bli dominerende.

.....

681 Lindøya sydøst II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : 1,84 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten ble første gang kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i 2003. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064133) er i denne omgang blitt noe utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på et høydedrag klemmt innimellom hytter sørøst på Lindøya. Det er her intakt kalkvegetasjon. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som smaltimotei (VU), blodstorkenebb, hjorterot (NT), aksveronika (VU), gulmaure, markmalurt, blåkløkke, knollmjødurt (VU), bakketimian (NT), bakkemynte, sølvmure, hvitbergknapp, smørbukk, nakkebær (NT), tiriltunge, rundbelg, engnellik, dvergmispel, harekløver, dunkjempe, kantkovall, kanelrose, flekkgrisøre (NT), prikkperikum, engtjæreblom, enghavre (NT) m.m. Nikkesmelle (NT) og snau bergskrinneblom (NT) ble registrert innenfor lokaliteten i 2020.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand med dominans av opprinnelig vegetasjon og er lite gjengrodd. I partier er det noe fremmede arter, men sammenlignet med andre lokaliteter på øya er omfanget av fremmede arter foreløpig ganske lite. Lokaliteten har begynt å få en del busker i kanter og spredt er det noe oppslag, men lokaliteten er fortsatt ganske åpen.

Fremmede arter: Syrin, filterarve, krypmispel, gravbergknapp, sibirbergknapp, russesvalerot, krypmispel, blankmispel, teppesildre, fjærnellik, takløk, vårpengeurt, vinterkarse, gravmyrt. Fremmede mispler, syrin, gravbergknapp/sibirbergknapp, gravmyrt er foreløpig de mest fremtredende fremmede artene innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (ca. 1,8 daa), høy vekt på arts mangfold (7 NT, 3 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. På grunn av arts mangfold og god tilstand vurderes den som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er foreløpig ganske intakt, men aktiv og intensivt bekjempelse av fremmede arter er nødvendig for å hindre videre spredning. Særlig fremmede mispler og russesvalerot bør bekjempes. Syrin bør fjernes med mest mulig røtter dersom man har kapasitet til årlig systematisk bekjempelse. Det bør ellers settes inn tiltak overfor gravbergknapp og sibirbergknapp og gravmyrt. Busker og annet kratt av stedsne arter bør jevnlig holdes nede. Noen stedsne busker som dvergmispel og kanelrose bør spares, men man bør passe på at lokaliteten ikke gror igjen. Alt av treoppslag bør fjernes.

.....

682 Lindøya sydøst III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **B** Areal : 0,72 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Lokaliteten ble første gang kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i 2003. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen (BN00064134) er i denne omgang blitt noe utvidet og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark. Den gamle beskrivelsen var mangelfull og denne er nå oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på et lite høydedrag mellom hytter sørøst på Lindøya. Det er her intakt kalkvegetasjon. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynt forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Skrenten ned mot sjøen kan nok heller betegnes som kalkberg. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med forekomster av kravfulle arter som smaltimotei (VU), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU) (ganske mye aksveronika og knollmjødurt i partier), blodstorkenebb, gulmaure, bakketimian (NT), tirlunge, markmalurt, rundbelg, engnellik, dvergmispe, harekløver, dunkjempe, prikkperikum, enghavre (NT), blåklokke, engknoppurt, vill-løk, sølvmyr, geitved. Småklokkemose (VU) ble funnet i den ene skrenten ned mot sjøen i 2014. Tilleggskartlegging i 2024 avdekket lavene dvergekalkskjell (EN), kirkelav (VU) og kalkskiferlav (VU).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er en del preget av tråkkslitasje (ifm. med benk som er satt opp på knausen), samt spredning av fremmede arter som gravbergknapp og syrin (flere middels store busker), men det er fortsatt mye opprinnelig vegetasjon igjen. I partier er det noe oppslag av spisslønn, ask, samt noe gjengrodd med både stedegne og fremmede busker.

Fremmede arter: Syrin, filterarve, gravbergknapp, russesvalerot, hagenellik, berberis, fremmede mispler.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlente kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på arts mangfold (2 NT, 6 VU, 1 EN), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd men med noe tråkkslitasje, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedarts preg. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi), men er i grenseland til å vurderes som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Området gror igjen med gravbergknapp, syrin, berberis mm. Disse må bekjempes for at områdets kvaliteter skal opprettholdes. Fjerne syrin (flere middels store busker), fremmede mispler, gravbergknapp, filterarve, russesvalerot. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Det har også begynt å komme opp oppslag av blant annet spisslønn og ask, dette bør fjernes. Busker og oppslag bør kontinuerlig holdes nede for å opprettholde et åpent preg, men enkelte stedegne busker kan spares. Det står en benk oppe på knausen per 2021. For å forhindre videre slitasje bør denne fjernes.

.....

685 Nakkholmen bukt

Stein, grus og sandstrand – Grusstrand Verdi: B Areal : 1,45 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 12. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten ble kartlagt av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i 2003 i forbindelse med oppdateringer av naturtypekartet, men beskrivelsen var svært mangelfull. Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del, mens avgrensningen er beholdt. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en vik på Nakholmen i Indre Oslofjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen sand- og grusstrand med utforming grus- og steinstrand med spesiell flora. Her er det skjellsandstrand med relativt intakt og interessant flora.

Artsmangfold: Lokaliteten har flere forekomster med bulmeurt (EN) og nattsmelle (EN), samt tangmelde, strandreddik, gåsemure, ormehode, hundetunge, lintorskemunn, strandrør, strandkål, strandvortemelk, strandvindell, nattfiol og hundetunge m.m. Området har også en forekomst med aksveronika (VU).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er forholdsvis intakt med ganske opprinnelig strandvegetasjon, men det er ganske store forekomster med fremmede arter.

Fremmede arter: Lokaliteten innehar store mengder dagfiol (HI) og pastinakk (trolig hagepastinakk, SE). Ellers er det registrert ganske mange fremmede plantearter i moderate eller mindre mengder, som russekål (SE), kuletistel (HI), solsikke (NR), ullmynte (LO), mursennep (LO), peppermynte (LO), klustersvineblom (SE), rynkerose (SE), moskuskattost (HI), hvitdodre (SE), steinsvineblom (LO), steinsennep (LO), engrødtopp (SE) og markkarse (LO).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge, men det er få gjenværende slike strender på Nakholmen.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis liten, men med flere forekomster av to sterkt truede og én sårbar art, og med innslag av flere typiske arter for naturtypen. Det trekkes også opp at substratet er kalkrikt. Lokaliteten er forholdsvis lite påvirket av slitasje og rydding, men det er ganske store forekomster av fremmede arter. Til sammen får lokaliteten verdi viktig (B-verdi) basert på forekomster med sterkt truede arter knyttet til sand- og grusstrand, samt kalkrikt substrat.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må generelt bekjempes, og da særlig dagfiol, pastinakk, hvitdodre, kuletistel og rynkerose. De to sistnevnte arter er sparsomt forekommende i dag, men kan bli svært dominerende. Det bør også ryddes hageavfall og søppel som havner på stranda. Drivved og tang bør få bli liggende.

.....

687 Lindøya øst I

Rik edellauvskog – Verdi: B Areal : 4,7 daa

Innledning: Lokaliteten er revidert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokalitetsbeskrivelsen er tidligere innlagt av Bård Øyvind Bredesen den 14.10.2003, etter registreringer av Siste Sjanse (nå Biofokus) i september 2003. Avgrensningen er endret, hvor åpne arealer er avgrenset som egen lokalitet med åpen grunnlendt kalkmark. Beskrivelsen er også oppdatert en del, da den var svært mangelfull. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger som en skrent rundt og på nedsiden av en kalkrygg, med eksponering mot sør og nord, øst på Lindøya. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen rik edelløvskog, de skrinneste partiene kan nok karakteriseres som kalkedelløvskog. Alm (EN) er dominerende treslag, ellers er det en del spisslønn og ask (EN), samt noe rogn. I feltsjiktet er det blåveis, skogsalat, fingerstarr, kantkonvall, korsved, liljekonvall, trollbær og skogsvever. Vegetasjonen er forholdsvis tørr i skrenten, mens den er noe friskere i nedkant av skrenten, hvor det er tykkere jordsmonn. Her kommer det opp en del ask. I busksjiktet er det i partier mye hagtorn, og ellers bl.a. geitved og leddved. Rødlistet naturtype lågurtedelløvskog (VU) forekommer i den tørrere skrenten, mens frisk rik edelløvskog (NT) forekommer i de friskere partiene i nedkant.

Artsmangfold: Det er noen tidligere registreringer av insektarter knyttet til eldre edelløvskog og dødved-elementer i edelløvskog: dvergskoggraver (VU) ble registrert i 2005 og fiolett kulegullveps (VU) ble registret i 2006. Ellers kan det være potensial for vedboende og jordboende sopp. Barlind finnes i lokaliteten, men det er trolig ikke snakk om spontane forekomster, og har således ingen biologisk verdi.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er i partier ganske tynnstammet, hvor største trær har brysthøydeomkrets 100–135 cm og med kun noen få litt større almetrær. Mot sørvest er det noe mer storvokst skog. I partier finnes noe liggende død ved av middels dimensjoner, men generelt er det lite død ved i lokaliteten. Skogen er også i mindre partier ganske tett på grunn av et svært tett busksjikt. Det er noen gamle søppelfyllinger i sørskrenten, trolig fra tidligere hytteiere.

Fremmede arter: Lokaliteten har noe gravmyrt (SE), syrin (NR) og krypfredløs (SE). Det er i følge Bymiljøetaten gjort funn av russesvalerot innenfor lokaliteten. Det vokser kanadagullris i kanten av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av rike edelløvskoger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, middels vekt på arts mangfold (rødlistearter), lav vekt på forekomst av edelløvskogsplanter, høy vekt på forekomst av rødlistede naturtyper. Lokaliteten varierer noe, men kan sies å være moderat intakt, og med lave habitat-kvaliteter. Det er mindre forekomster med fremmede arter. På bakgrunn av størrelse, foreløpige rødlistefunn og forekomst av rødlistede naturtyper får lokaliteten verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes.

.....

1254 Nakkholmen sydøst III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,7 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 12. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokalitetsbeskrivelse er tidligere innlagt av Siste sjanse (nå Biofokus) 20.02.2004, men beskrivelsen var svært mangelfull. Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del, og det er også gjort mindre justeringer i avgrensningen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Nakkholmen og grenser til hytter i vest og nord og strandberg ellers. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Her er flekkvise kalktørrenger med bl.a. aksveronika (VU), knollmjørdurt (VU), krattalant (NT), bakketimian (NT), gjeldkarve, tiriltunge, blodstorkenebb, prestekrage, engknoppurt, gulmaure og vill-lin. Det er registreringer av dragehode (VU) innenfor lokaliteten fra 2010 og 2014, men denne ble ikke observert ved befaringsstidspunktet i 2022. Det er likevel godt mulig at det fortsatt er dragehode der. Lokaliteten er urterik, med flere av de rødlistede karplantene typisk for naturtypen og med stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er sterkt preget av fremmede arter, der særlig gravbergknapp dekker større arealer. Det vokser også mye matgressløk, samt mindre innslag av andre fremmede arter. De fremmede artene gjør at det nå kun er flekkvise forekomster med opprinnelig flora igjen.

Fremmede arter: Gravbergknapp (SE), matgressløk (NR), filterarve (SE) og syrin (NR).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten har en del typiske arter for naturtypen, også flere rødlistede i kategoriene NT og VU, men den er sterkt preget av fremmede arter hvor den opprinnelige floraen nå kun forekommer som mindre flekker. På grunn av stor påvirkning fra fremmede arter settes verdien til lokalt viktig (C-verdi), som er en nedgradering ift. tidligere vurdering med viktig verdi.

Skjøtsel og hensyn: En betydelig mengde fremmede arter må bekjempes. Det må settes inn tiltak for å redusere forekomstene gravbergknapp og matgressløk, ellers vil trolig lokaliteten kun bestå av disse artene om få år. Andre fremmede arter bør også bekjempes, slik at disse også reduseres i mengde.

.....

1255 Lindøya midtre

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: A Areal : 1,6 daa

Innledning: Lokaliteten ble opprinnelig kartlagt av Siste Sjanse i 2003, og siden utvidet nordover av Bård Bredesen i Bymiljøetaten. I 2011 utarbeidet Bymiljøetaten en enkel skjøtelsesplan for området. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert av BioFokus ved Anders Thylén etter feltarbeid i juli 2013 i forbindelse med utarbeidelse av skjøtelsesplan for slåttemark på oppdrag for Fylkesmannen. Lokaliteten er utvidet noe av Maria K. Hertzberg (BioFokus) i 2021 ifm. kartlegging av naturtypelokaliteter på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten inkluderer nå også skråningen sørøst for hytta, men beskrivelsen er ikke ytterligere oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en liten kalkrygg sentralt på Lindøya i Indre Oslofjord (Oslo kommune), og er delt i to polygoner av en grusvei.. Berggrunnen består av kalk, og jordsmonnet har varierende dybde, med enkelte grunnlendte partier (spesielt i skråningen mot sør). Slåttemarka grenser mot opparbeidete hager, grusvei og i nordøst mot fotballbane og mer triviell engvegetasjon.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark av undertypen kalkslåtteeng i mosaikk med åpen kalkmark i den sørlige delen. Vegetasjonstype er tørr, meget baserik eng, samt i kantene av den østre avgrensningen innslag av mer nitrogenpreget vegetasjon av typen hestehavreeng / frisk næringsrik gammeleng. Begge naturtypene er

rødlistet iht. Norsk rødliste for naturtyper 2010, og vegetasjonstypen tørr, meget baserik eng regnes også som truet iht. Fremstad og Moen (2001). Vegetasjonen består av kalktørreng med typisk rik Oslofjordflora.

Artsmangfold: Karplantefloraen er svært artsrik, med typiske kalktørrengsarter som enghavre, blodstorkenebb, fagerknoppurt, gulmaure, bakketimian, engnellik, prikkperikum, hjartegras, markmalurt og kantkonvall. Rødlisteartene smaltimotei (EN) og knollmjødurt (NT) forekommer rikelig, mens aksveronika (EN), stjernetistel (NT) og nikkesmelle (NT) har mindre bestander. Av naturlig forekommende busker finnes en del geitved og dvergmispel. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen. Siden 2010 har Velforeningen igjen satt igang tradisjonell skjøtsel med slått, krattrydding, og luking av fremmede arter, spesielt russesvalerot. Det er i partier fortsatt noe løvkratt av bl.a. lønn, rogn og ask. Det er sterk spredning av fremmede arter, bl.a. fra tilgrensende hager.

Fremmede arter: Russesvalerot har en relativt tett forekomst i den vestre avgrensningen. I vest forekommer også fremmede mispler, platanlønn og bergenia. I grensen mot opparbeidede hager er det spredning av syrin. I skrenten mot sør er det en bestand av gravbergknapp, og mot veien helt i sør står noe hvitsteinkløver. I den østre avgrensningen er det mindre fremmedarter, men russesvalerot og hvitsteinkløver forekommer spredt. En rødhyll står også her. Her har det inntil nylig vokst hagelupin, som kan være utgått etter flere års bekjempelse.

Del av helhetlig landskap: Flere kalktørrengsarter med tilsvarende flora finnes spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemark som fortsatt er i relativt god tilstand, og hvor tradisjonell bruk er gjenopptatt de siste årene. Lokaliteten scorer høyt på tilstand, nærhet til lignende områder, rødlistearter og antall engarter. Den vurderes derfor som svært viktig (A-verdi).

Lokaliteten oppfyller kravene til utvalgt naturtype slåttemark, jf. Forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven (www.lovdato.no/for/sf/md/xd-20110513-0512.html).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås hvert år eller annet hvert år i midten av august. Oppslag av busker og trær bør i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Den sørvendte skråningen må skjøttes mer ekstensivt. Fremmede arter, spesielt russesvalerot og gravbergknapp, må bekjempes. Det er laget skjøtelsplan for området.

.....

1462 Nakkholmen sydvest

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 6,82 daa

Innledning: Lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg basert på kartlegginger av Kristina Bjureke (NHM) i 2001 og BioFokus i 2003, men er nå flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Lokaliteten ble kartlagt den 16.07.2010 av Odd Stabbetorp (NINA) i forbindelse med kartlegging av åpen grunnlendt kalkmark på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Denne kartleggingen resulterte i fem avgrensninger som til sammen er noe mindre enn den opprinnelige, men i og med at kartleggingen til NINA ble gjennomført med en snever definisjon av hva åpen grunnlendt kalkmark er så beholdes den opprinnelige avgrensningen. Den stemmer også mer overens med forslaget til definisjon som ligger i faggrunnlaget for åpen grunnlendt kalkmark (2011). Lokaliteten er rekartlagt av Kjell Magne Olsen 16. juni 2021 og Torbjørn Høitomt 4. november 2021 (begge Biofokus), som en del av kartlegging av Nakkholmen i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Gjeldende avgrensning er i all hovedsak den samme som tidligere, men med små justeringer i nord og øst, og teksten er oppdatert med noe info fra 2021 og 2023 etter befaringer gjennomført av Biofokus.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørpissen av vestre del av Nakkholmen i Oslo kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er åpen grunnlendt kalkmark. Odden i SV (markert med A på kart nr. 8) har meget høy kvalitet, dels pga. artsrikdommen, dels artsutvalget med store forekomster av krattalant, *Inula salicina*, dragehode, *Dracocephalum ruyschiana*, kvastsveve, *Hieracium cymosum*, hjorterot, *Seseli libanotis*, og enghavre, *Avenula pratensis*.

Området er vernet som naturreservat.

Artsmangfold: nikkesmelle (NT), oslosildre (NT), teppesildre, dvergmispel, knollmjødurt (VU), slåpetorn, blodstorkenebb, vill-lin, geitved, dragehode (VU), bergmynte, bakketimian (NT), murtorskemunn, aksveronika (VU), hjorterot (NT), blåkløkke, markmalurt, kvastsveve, hårsveve, krattalant (NT), klistersvineblom, ask (EN), enghavre (NT), knegras. Ifølge Artskart ble det funnet åkerrødtopp her i 2010. I 2021 ble det funnet småklokkemose (VU), stripekrusmose og buttvrinose (NT) i området. I 2023 ble det funnet labbmose (NT), stautvrangmose (DD) og kirkelav (VU). Bruskalkskjell (EN) ble registrert av Karoline Bredland i 2024.

Bruk tilstand og påvirkning: En del stier og fremmede arter.

Fremmede arter: Det er store forekomster av fremmede plantearter som truer vegetasjonen i deler av området, mens andre deler er lite påvirket. Bl.a. forekommer hvitdodre, russesvalerot, filterarve, busknekk, sibirbergknapp, gravbergknapp (ganske store mengder), blankmispel, vinterkarse, dagfiol, berberis, markkarse, stankkarse, klistervineblom, syrin og ekte kaprifol, samt ytterligere fremmede mispelarter, en fremmed leddved, noe *Rubus* sp. og vill-vin. Det ble registrert en liten forekomst av russesvalerot i området i 2012 og 2022, som ble bekjempet begge ganger. Forekomsten er ikke gjenfunnet. Det er også gjennomført bekjempelse av andre fremmede planter (Bymiljøetaten).

Del av helhetlig landskap: Det er flere urterike habitater på øya.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes som svært viktig grunnet forekomst av mange rødlistede arter. Det vokser dragehode på lokaliteten. Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven). Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdata.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>).

Skjøtsel og hensyn: Igangsatt bekjempelse av fremmede plantearter er viktig at videreføres og styrkes. Antakelig bør også en del annet kratt ryddes bort, da det stedvis er i ferd med å gro kraftig igjen. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Det ble satt i gang omfattende tiltak med restaurering av lokaliteten i 2022 og 2023, som planlegges videreført. Hovedfokus har vært på bekjempelse av fremmede busker (dratt opp) og gravbergknapp (tildekking, oppgraving og luking) (Bård Bredesen pers. medd).

.....

1464 Nakkholmen nordvest

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,7 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 12. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Torbjørn Høitomt (Biofokus) undersøkte moser i 2021. Lokalitetsbeskrivelse er tidligere innlagt av Bård Øyvind Bredesen den 13.10.2003, etter undersøkelse av Siste Sjanse (nå Biofokus) september 2003, men beskrivelsen var svært mangelfull. Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del, og

det er også gjort mindre justeringer i avgrensningen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en liten knaus på Nakholmen, omkranset av gangveier, hytter og annen natur. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Her er artsrike kalktørrenger med bl.a. hjorterot (NT), aksveronika (VU), knollmjødur (VU), bakketimian (NT), rundbelg, tiriltunge, rødknapp, engknoppurt, fagerknoppurt, vill-lin, gulmaure, blodstorkenebb og bergmynte. Labbmose (NT) er funnet på kalkberget og sølvasal (NT) med en registrering i vestre skrent. Lokaliteten er urterik, med flere av de rødlistede karplantene typisk for naturtypen og med stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er for det meste åpen og domineres av den stedegne floraen og dermed i god tilstand, men det er noe tegn til gjengroing med oppvoksende furubusker her og der. Det er også spredning av enkelte fremmede arter.

Fremmede arter: Gravbergknapp (SE) og dielsmispel (SE) forekommer i mindre mengder.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis liten, men ganske intakt og med en del typiske arter for naturtypen, også flere rødlistede i kategoriene NT og VU. Lokaliteten er foreløpig lite gjengrodd og lite preget av fremmede arter. Til sammen gir dette verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er vernet som naturreservat, i tillegg til at det er en utvalgt naturtype, og har derfor et særskilt vern. Det er en del småfuru på vei opp og disse bør ryddes jevnlig. Ellers er det noen få forekomster av fremmede arter innenfor lokaliteten som bør fjernes, dette gjelder gravbergknapp og fremmede mispler.

.....

1466 Nakkholmen sentralt

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,6 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 12. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokalitetsbeskrivelse er tidligere innlagt av Bård Øyvind Bredesen den 13.10.2003, etter registreringer av Siste sjanse (nå Biofokus) i september 2003, men beskrivelsen var svært mangelfull. Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del, og det er også gjort mindre justeringer i avgrensningen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en liten knaus på Nakholmen, omkranset av hytter. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Her er artsrike kalktørrenger med bl.a. aksveronika (VU), knollmjødur (VU), nikkesmelle (NT), hjorterot (NT), enghavre (NT), markmalurt, rundbelg, tiriltunge, dunkjempe, engknoppurt, gulmaure, blodstorkenebb og bergmynte. Lokaliteten er urterik, med flere av de rødlistede karplantene typisk for naturtypen og med stort potensial for

varmekjære og kravfulle insekter. I tillegg har lokaliteten en mindre forekomst med dragehode (VU). I 2014 talte dragehodegruppa 18 + 3 planter (2 delforekomster).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er for det meste åpen og domineres av den stedegne floraen og dermed i rimelig god tilstand foreløpig, men det er i partier en del fremmede arter, særlig gravbergknapp, fremmede mispler og syrin som sprer seg inn fra kantene (dvs. fra hagene).

Fremmede arter: Hvitdodre (SE), filterarve (SE) og gravbergknapp (SE) forekommer, i kanter også fremmede mispler og syrin (SE). Gravbergknapp er det en del av. I partiene med noe mer jordsmonn er det også spredning av gul gåseblom, gravmyrt (SE) og innslag av sikori.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis liten, men ganske intakt og med en del typiske arter for naturtypen, også flere rødlistede i kategoriene NT og VU. Lokaliteten er foreløpig lite gjengrodd og middels preget av fremmede arter. Til sammen gir dette verdi viktig (B-verdi), men grenser til svært viktig (A-verdi) pga. forekomst med dragehode.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter som forekommer på stedet er viktig å få fjernet, inkludert syrin og fremmede mispler som sprer seg inn fra kantene.

.....

1467 Nakkholmen øst I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 3,85 daa

Innledning: Lokaliteten ble opprinnelig lagt inn i Naturbase av Biofokus som rikt strandberg. Den er undersøkt av Kristina Bjureke i 2009 i forbindelse med Arko-prosjektet, senere av Odd Stabbetorp og Harald Bratli. Beskrivelsen er skrevet av Harald Bratli og Odd Stabbetorp i januar 2014 (muligens basert på feltarbeid 15.06.2012, som pr. 2021 var oppgitt som dato for siste sjekk i felt), i forbindelse med prosjektet "Kartlegging av naturtypen åpen kalkmark og den prioriterte arten dragehode i Oslo og Akershus". Lokaliteten er rekartlagt av Kjell Magne Olsen 16. juni 2021 og Torbjørn Høitomt 4. november 2021 (begge Biofokus), som en del av kartlegging av Nakholmen i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Gjeldende avgrensning inkluderer hele det opprinnelige arealet (med en liten justering helt i nord), men inkluderer nå også et par arealer registrert av Anders Often (NINA) 02.08.2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya i Oslo kommune (Stabbetorp mfl. 2021), samt en naturtype litt mot nordvest (BN00088782) og mellomliggende arealer for å knytte det hele sammen. NINAs beskrivelser samt beskrivelsen til BN00088782, er inkludert her, samt oppdatert med noe info fra 2021. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordøstre del av Nakholmen, i området sør for det gamle fergeleiet. Den omslutter mesteparten av et båttopplagssted og et deponi av kvist og annet plantemateriale, men disse arealene inkluderes ikke på grunn av aktivitetens sterke påvirkning på vegetasjonen. Berggrunnen består av kalkstein, skifer og knollekalk (www.ngu.no). Lokaliteten ligger i boreonemoral vegetasjonssone og overgangsseksjonen (Moen 1998).

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er åpen kalkmark i Oslofeltet, med utforming åpen grunnlendt kalkmark, i mosaikk med kalkberg. Vegetasjonsdekket er delvis skrint, delvis noe rikere kalktørrenger.

Artsmangfold: De delene av lokaliteten som ligger vest og sør for båttopplagsplassen inneholder de rødlistede artene dragehode (VU på gjeldende rødliste fra 2021) (finnes både øst og vest for båttopplagsplassen), aksveronika (VU) og knollmjødurt (VU). Vegetasjonen er temmelig artsrik, og typisk for kalkrik, grunnlendt mark i Oslofjordområdet. Av registrerte arter kan nevnes bakkemynte, fløyelsmarikåpe, vill-løk, rundbelg, bergskrinneblom, sandarve, markmalurt, enghavre (NT), hjertegras (NT), blåklokke, engknoppurt, dvergmispel, knegras, gråbakkestjerne, nakkebær (NT), stankstorkenebb, blodstorkenebb, smørbukk, prikkperikum, krattalant (NT), prestekrage, tiriltunge, dunkjempe, kantkonvall, sølvmore, knoppsmåarve, hvitbergknapp, hjorterot (NT), gullris, bakketimian (NT), harekløver og firfrøvikke. I deler av lokaliteten ble det i 2016 registrert aksveronika, nikkesmelle (NT), knollmjødurt, hjorterot, bakketimian, svevearten Hieracium coelipetens, bakkerundbelg og geitved. I eller nær dette området observerte Birger Moe nattsmelle (EN) 20.09.2015. For den tidligere naturtypen vest for båttopplagsplassen (BN00088782) ble det angitt, i tillegg til dragehode (VU), knollmjødurt, nikkesmelle, aksveronika, bakkemynte, vill-løk, kattedot, rundbelg, bergskrinneblom, melbær, sandarve, markmalurt, enghavre, dunhavre, hjertegras, blåklokke, fingerstarr, engknoppurt, liljekonvall, dvergmispel, knegras, berggull, krattslirekne, sauesvingel, nakkebær, hvitmaure, gulmaure, stankstorkenebb, blodstorkenebb, kvastsveve, hårsveve, smørbukk, prikkperikum, flekkgrisøre (NT), krattalant, prestekrage, vill-lin, tiriltunge, hengeaks, bergmynte, gjeldkarve, dunkjempe, fjellrapp, flatrapp, kantkonvall, sølvmore, geitved, kanelrose, teiebær, trefingersildre, flerårsknavel, bitterbergknapp, hvitbergknapp, hjorterot, gullris, bakketimian, harekløver, skogkløver og bakkefiol. Buttvrimose (NT) og småklokkemose (VU) ble funnet her i 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er stedvis nokså påvirket av tråkk og ferdsel, samt at det ligger tett opp mot en båttopplagsplass, et areal som er satt av til kvistdeponi/kompostplass med mye uønsket vegetasjon og arealer rundt hyttene med utplantede hageplanter. Til tross av alle de forvillede artene fra disse arealene er det fortsatt et ganske fint område med åpen grunnlendt kalkmark.

Fremmede arter: Lokaliteten var en del påvirket av fremmede arter. I området finnes bl.a. vinterkarse, hjertebergblom, filterarve, markkarse, hvitfrytle, gravbergknapp, krypmispel, blankmispel, busknekk, vårpengeurt, steinsvineblom, sibirbergknapp, bulkemispel, toppspirea, dielsmispel, rødhyll, dagfiol, villvin og syrin. Det er gjennomført bekjempelse av fremmede mispler, hjertebergblom og dagfiol, som har medført at disse forekomstene er redusert (Bymiljøetaten). Problemarten berberis forekommer også. Området har også store forekomster av hvitdodre, som første gang ble bekjempet i 2023 (Bymiljøetaten).

Del av helhetlig landskap: Typisk fjordnært landskap med åpen grunnlendt mark og kalkberg nær fjorden.

Verdivurdering: Lokaliteten har artsinventar og vegetasjon typisk for åpen kalkmark i Oslofeltet. Lokaliteten er relativt artsrik og inneholder mange rødlistearter. Tross for at den er påvirket av fremmede arter og ferdsel, så gis den derfor verdien Svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Fortsette å fjerne fremmede arter. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Utbygging, ytterligere påvirkning og utvidelse av deponiplass og eventuell økt slitasje fra ferdsel må unngås. Reduksjon av båttopplagsplassen vil ha en positiv innvirkning på området og vil kunne gjøre området mer sammenhengende. Man bør se nærmere på muligheten for restaurering av forringet åpen grunnlendt kalkmark på inntilliggende arealer, bla. hageavfallsdeponi og anlagte bed i sør.

.....

1468 Lindøya dam

Dam – Verdi: A Areal : 1,71 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid utført den 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokalitetsbeskrivelse innlagt av Siste Sjanse (nå Biofokus) 01.02.2003, og lokaliteten er ellers undersøkt i flere omganger: Kristina Bjureke (2001), Kjell Magne Olsen (Biofokus) 27.05.2003 og 17.09.2003, og av Nasjonalt senter for insektkartlegging i 2005 og 2006. Lokaliteten har i denne omgang fått oppdatert beskrivelse, da denne var mangelfull, og tidligere informasjon er innarbeidet, inkludert Endrestøl mfl. (2006). Avgrensningen er i liten grad endret. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sør for danseplassen på Lindøya. Dammen ligger ikke langt fra Lindøya naturreservat og andre skogområder, og det er også engvegetasjon i nærliggende arealer. Dammen ligger omgitt av kalkberg og under marin grense, og omgivelsene ellers gjør den også spesiell.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en dam. Dammen ble dannet ved at man drenerte det tidligere myrområdet som var der så sent som på 1930-tallet (Gjerland 2006). Dammen er inngjerdet, med en liten øy i.

Artsmangfold: Det er gjort funn av stor salamander (Kjell Sandaas) og liten salamander (Kjell Magne Olsen) i 2003 og flere uvanlige og rødlistede insektarter i 2005 og 2006. Endrestøl mfl. (2006) skriver «Av planter innenfor gjerdet kan nevnes bl.a. liten andmat, kjempepiggnopp, grasstjerneblom, åkermynste, vassgro og klourt; i tillegg til en rekke andre. I dammen er det mye mose og en del kransalger *Chara virgata* (= *C. delicatula*). Sørlig høstlibelle *Sympetrum vulgatum* (R) ble sett ved dammen i 2005 (Endrestøl mfl. 2005) og flere individer ble også observert i 2006. Sannsynligvis yngler disse her. Det mest påfallende trekket angående insektfaunaen i dammen er imidlertid den store arts- og individrikdommen innen buksvømmere *Corixidae*. Hele ni arter ble fanget, deriblant den rødlistede *Sigara limitata* (DM). Ellers ble to voksne individer av liten salamander (V) funnet ved kompostplassen litt lenger øst.». Storsalamander (NT) og småsalamander er registrert tidligere og finnes trolig fortsatt i dammen. Det er registrert flere uvanlige og rødlistede insektarter tidligere, bl.a. svartfotbuksvømmer, og dammens beliggenhet gjør den svært interessant mtp. virvelløse dyr. Dammen er også viktig vannkilde for ville dyr/fugler på øya.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er positivt at dammen har en del vegetasjon/vannplanter i kanter og i partier også på vannflaten. Vegetasjonen rundt dammen holdes ellers nede ved plenklipping. Enkelte stokker ligger innenfor inngjerdingen, inkludert en gammel rått stubbe, begge med verdi som skjulested for amfibier. Ellers er det ikke langt til områder med skog med skjulesteder, som også kan benyttes av amfibier. Dammen hadde kraftig algevekst i 2022, men algeveksten virker å ha vært stabil de siste 20 årene, uten at dette har hatt negativ effekt på arts mangfoldet knyttet til dammen (Kjell Magne Olsen pers. medd.). Det er en del trær rundt dammen, men det er trolig nok solinnstråling på vannflaten.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Dammen ligger under marin grense og er omgitt av kalkrike, urterike naturtyper og skog med gammelskogselementer. Selve beliggenheten til dammen gjør den spesiell, noe som bidrar til enda et miljø som øker arts mangfoldet på øya - kanskje særlig i forhold til varmekjære og kravfulle virvelløse dyr som benytter seg av flere ulike habitater under livssyklusen. Det er ingen andre slike dammer på Lindøya og svært få i indre Oslofjord generelt, noe som gjør arter knyttet til slike dammer sårbare.

Verdivurdering: Dammen er forholdsvis stor, med registreringer av flere kravfulle arter, blant annet storsalamander og virvelløse dyr. Beliggenheten til dammen, under marin grense

og i varmekjære omgivelser, gjør den spesiell og bidrar til at den for høyere verdi. Til sammen tilsier dette verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Raking av bunnen, slik det allerede gjøres, kan gjerne fortsette, der det trolig holder å ta en tredjedel av dammen hvert år. Det kan også legges en stokk eller to til innenfor inngjerdingen som skjulested for amfibier, men trolig holder det at skogen er såpass tett på dammen og at flere skjulesteder ligger innenfor rimelig rekkevidde.

.....

1469 Lindøya øst II

Naturbeitemark – Verdi: A Areal : 18,3 daa

Innledning: Lokaliteten er revidert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokalitetsbeskrivelsen er tidligere innlagt av Siste Sjanse (nå Biofokus) 25.01.2003 etter at lokaliteten ble befart av Kristina Bjureke i 2002 og Kjell Magne Olsen (Biofokus) i 2003.

Men det har vært stort behov for nykartlegging pga. endret skjøtsel (beite). Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del da den var mangelfull, men tidligere informasjon er innarbeidet. Det er også gjort mindre endringer i avgrensningen, der strandengen mot øst er skilt ut som egen lokalitet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et større fuktområde som går inn fra havet i det lave området mellom østre og vestre del av øya. Berggrunnen er som resten av øya antakelig kalkberg, men hele sletta har et tykt, sammenhengende dekke med rike hav- og fjordavsetninger som gir utslag for den vegetasjonen som er der.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en naturbeitemark med utforming rik beitefukteng. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen kalkrik fukteng med klart hevdpreg og svakt preg av gjødsling (T32-C-10), men det er også tørrere og våtere partier. Nordøstover mot stranda er det våtere, med havsivaks, duskstarr og takrør, mens det på siden av fotballbanen er litt tørrere, med engknoppurt og firkantperikum m.m. Mjødurt dominerer for en stor del, med en del gulflatbelg, fuglevikke, klourt m.m.

Artsmangfold: Det er gjort en rekke insektnett innenfor lokaliteten tidligere. Blant annet ble plantevepsene Eutomostethus gagathinus (VU) og Phylloecus xanthostoma (NT) registrert i henholdsvis 2013 og 2006. Begge ser ut til å være knyttet enten til relativt fuktige mjødurtenger eller direkte til mjødurt (Ole Lønnve pers. medd.). Det er også registrert insekter i kanten av enga, i overgangen mot edelløvskogen, blant annet småbladskjærerbie (NT) og Drilus concolor (NT). Krattalant (NT) ble registrert i enga i 2013, men ble ikke gjenfunnet i 2022.

Bruk tilstand og påvirkning: Fuktenga beites av storfe per i dag, men kun de arealene som er gjerdet inne. Inngjerdingen går fram til fotballbanen mot sørvest, og nordøstover stopper den på høyde med hytte nr. 193B. Sau beitet trolig på enga fra 2017–2018, og fra 2019–2022 har enga blitt beitet av fire kyr. Det er en del mjødurt i enga i partier, men beitetrykket ser ut til å være passe. I partiene som ikke er gjerdet inne er det mer høyvokst vegetasjon med bl.a. mjødurt, havsivaks og duskstarr m.m., men trolig bidrar dette kun til variasjon og flere habitater og skjul, og er ikke nødvendigvis negativt.

Fremmede arter: Lokaliteten har noe kanadagullris (SE). Russesvalerot (SE) ble ikke observert under befaringen i 2022, men er funnet tidligere (mest i kantene). Begge disse artene er trolig betydelig reduser i mengde som følge av bekjempelse og beite.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av engliknende miljøer, og det er også flere andre fuktenger på øya, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til slike miljøer.

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør et større sammenhengende beiteområde som holdes i hevd med storfebeite, og er med dette eneste større området som skjøttes med storfe i denne delen av Oslofjorden. Det er foreløpig registrert få kjennetegnende arter, men lokaliteten er viktig for en rekke insektarter, også noen rødlistede som så å si bare er funnet her i Norge. Ellers er lokaliteten lite påvirket av fremmede arter og beitetrykket virker riktig mht. å skulle ivareta registrert arts mangfold. Til sammen tilsier dette verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel bør fortsette som i dag, med ekstensiv beiting av storfe. Det er usikkerhet knyttet til om krattalant har forsvunnet fra enga som følge av beiting, men krattalant har gode bestander flere andre steder på øya, og skjøtsel med storfebeite virker mest hensiktsmessig her, blant annet fordi det er snakk om et forholdsvis stort areal. Skjøtsel med storfebeite vil også bidra til å skape variasjon mellom engene på Lindøya og i indre Oslofjord som helhet, der ulike skjøtsel fremelsker ulike arter. Fremmede arter må fjernes, med fokus på kanadagullris og russesvalerot.

.....

1470 Lindøya sydøst I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,72 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Torbjørn Høitomt (Biofokus) gjorde tilleggsundersøkelser av moser i 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Knausen på nordsiden av gangveien ble første gang merket av som verdifull kalktørreng av Bjureke i 2002, deretter kartlagt av Terje Blindheim (BioFokus) i 2003. Kim Abel (BioFokus) konverterte denne lokaliteten i 2011 - lokaliteten var opprinnelig lagt inn som rikt strandberg, men ble i 2011 flyttet over til åpen grunnlendt kalkmark. Konverteringsjobben ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Direktoratet for naturforvaltning etter at den nye naturtypen åpen grunnlendt kalkmark ble definert. Den opprinnelige lokaliteten som ligger i Naturbase omfattet kun knausen nord for gangveien (BN00064138), men er i denne omgang utvidet til også å omfatte knausen sør for gangveien. Anders Often (NINA) kartla knausen på sørsiden av gangveien sommeren 2016, men den gamle avgrensningen og beskrivelsen ble ikke oppdatert og lagt inn i Naturbase. NINA har også utført kartlegginger (Evju m. fl 2020) i 2020 ifm. overvåkning av åpen grunnlendt kalkmark.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen er utvidet en del og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark samt kalktørrenger. Beskrivelsen er oppdatert en del, men hvor tidligere informasjon fra Natur2000-basen og Naturbase er innarbeidet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er delt i tre av en gangvei og består av to oppstikkende kalkrygger, klemte innimellom hytter, samt en mindre flekk mellom stier sørøst på Lindøya. Det er her intakt kalkvegetasjon. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten, i mosaikk med åpen grunnlendt kalkmark. Arealene som ikke er på de to ryggene har noe mer jordsmonn og kan nok heller kalles for semi-naturlig eng. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter fagerknoppurt, smaltimotei (VU), blodstorkenebb, aksveronika (VU), gulmaure, markmalurt, blåklukke, kantkonvall, knollmjøddurt (VU), hvitbergknapp, vill-løk, svartburkne, prikkperikum, bakkerundbelg, smørbukk, harekløver. Nikkesmelle (NT) ble funnet i både 2016 og 2020, og snau bergskrinneblom (NT) ble funnet flere steder på den søndre delen i 2020. Labbmose (NT) ble funnet i 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand med dominans av opprinnelig vegetasjon og er lite gjengrodd. I partier er det noe fremmede arter – på søndre del er det spredt med syrinbusker og fremmede mispelarter, samt noe gravbergknapp i partier. På nordre del er det spredt med fremmede arter som russesvalerot, gravbergknapp, små busker av syrin og fremmede mispler.

Fremmede arter: Filtarve, gravbergknapp, blankmispel, kystmispel, krypmispel, berberis, russesvalerot, vinterkarse, vårpengeurt, syrin.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på arts mangfold (3 NT, 3 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreget. Til sammen vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: På den nordre delen bør gravbergknapp, russesvalerot, syrin (foreløpig kun små busker) og fremmede mispler fjernes. På den søndre delen er det spredt med gravbergknapp, små syrinbusker og fremmede mispler. Busker og annet kratt av stedegne arter bør jevnlig holdes nede. Noen stedegne busker kan med fordel spares, men man bør passe på at lokaliteten ikke gror igjen. De mer engpregete delene på bedre jordsmonn kan slås annethvert år. Lokaliteten er foreløpig ganske intakt, men aktiv bekjempelse av fremmede arter er nødvendig for å hindre videre spredning og at disse konkurrerer ut den naturlige vegetasjonen. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

1471 Lindøya sydvest

Stein, grus og sandstrand – Grusstrand Verdi: C Areal : 8,15 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten ble opprinnelig lagt inn i Naturbase av Siste Sjanse (nå Biofokus) 02.02.2003 etter feltarbeid utført av Kristina Bjureke i 2002. Området ble også besøkt og avgrenset av Kjell Magne Olsen i september 2003. Avgrensningen har i denne omgang fått en del justeringer og beskrivelsen som var svært mangelfull har blitt oppdatert en del.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørvestre del av Lindøya i Indre Oslofjord (Oslo kommune). Berggrunnen består av kalk, og jordsmonnet består av marine sedimenter, trolig leire med innslag av skjellsand. Stranda grenser mot gangveier, enger og i sør mot havet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er stein-, grus- og sandstrand med utforming grusstrand, samt noe kalkberg. Innimellom kalkberget er det også strandengfragmenter på mudder/leire. Det er noe akkumulering av tang på stranda, men det er usikkerhet knyttet til om stranda jevnlig ryddes for tang om sommeren da lokaliteten ble oppsøkt på høsten.

Artsmangfold: Lokaliteten har flere typiske strandarter og arter knyttet til strandeng, som strandkål, strandstjerne, strandrips, strandkjempe, strandkryp, gåsemure, tangmelde, nonsblom, krushøymol og havsivaks m.m. I tillegg er rødlistearten hjorterot (NT) registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har større partier som er forholdsvis sterkt påvirket av fremmede arter, ellers er det også mindre partier som er mer intakte.

Fremmede arter: Det er store forekomster av fremmede arter mot stranden, bl.a. er det mye hagepastinakk (SE). Ellers forekommer rynkerose (SE), strandsteinkløver (LO), vinterkarse (SE), klistersvineblom (SE), gravbergknapp (SE) og moskuskattost (HI). Det er gjort funn av russesvalerot i kanten av området lengst i øst (Bymiljøetaten)

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge, men det er få gjenværende slike strender på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis stor, og med innslag av flere kjennetegnende arter for naturtypen, men det trekker ned at lokaliteten er forholdsvis sterkt påvirket av fremmede arter i partier. Lokaliteten har ellers lite typevariasjon og foreløpig kun funn av én rødlisteart. Det er noen mindre tangvoller, som er positivt, men forholdsvis sterk påvirkning fra fremmede arter gjør at lokaliteten får verdi lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes, og da særlig hagepastinakk, som har en stor forekomst i lokaliteten. Det er allerede satt inn tiltak for å fjerne denne arten, men trolig bør intensiteten i luking økes, da den fortsatt har en stor forekomst i lokaliteten. Rynkerose og andre fremmede arter bør også fjernes/bekjempes før de får utfolde seg enda mer. Det bør ryddes hageavfall og søppel som havner på stranda. Drivved og tang bør få bli liggende.

.....

1472 Bleikøya sørvest

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 4,74 daa

Innledning: Lokaliteten opprinnelig registrert av Kristina Bjureke i 2001, og lagt inn i Naturbase av Siste Sjanse i 2003. Videre registrering og oppdatering av Sweco i 2010 i forbindelse med kartlegging av dragehode (den opprinnelige lokaliteten ble da delt i to). Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 9. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Bleikøya, på tvers av toppryggen og har dermed både sør- og nordvendte skrenter. Grunnlendt mark med forvittringsjord dominerer, men det er enkelte mindre knauser med berg i dagen. Berggrunnen består av kambrosilurkalk.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark, hovedsakelig av undertypen åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Lokaliteten består for det meste av åpen kalktørreng, men med spredte treholt og partier med kratt. Dette er en av de største og rikeste områdene med kalktørreng på øya. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng/lavmark (T2-C-7 og T2-C-8). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Området huser en svært artsrik kalktørrengflora, med blant annet gode forekomster av dragehode (VU). Det er også gode forekomster av mange andre kalktørrengsarter hjorterot (NT), knollmjøddurt (VU), aksveronika (VU), smaltimotei (VU), krattalant (NT), bakketimian (NT), nikkesmelle (NT), gulmaure, bergmynte, bakkemynte, engnellik, blodstorkenebb, vill-lin, dunkjempe, bergskrinneblom, markmalurt, fagerknoppurt, engknoppurt og enghavre (NT). Av hjemlige busker/trær forekommer bl.a. geitved, svartmispel (NT), dvergmispel, slåpetorn, rognasal, bergasal og sølvasal (NT). Ansvarsarten oslosildre (NT) er også registrert. Potensialet for krevende insekter er trolig stort, og det er bl.a. registrert et par rødlistede sommerfugler i området. Gråtungelav (VU) og småklokkemose (VU) funnet i 2024.

Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven) og forekomsten her er ganske stor. Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdata.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>).

Bruk tilstand og påvirkning: Arealer oppe på ryggen og mot nord har vært relativt gjengrodd med ungt løvoppslag, einer og kratt. Det er ryddet en god del her i senere år, men det er fortsatt partier som er ønskelig at åpnes opp ytterligere. Det er sterk spredning av fremmede arter fra hager inntil.

Fremmede arter: Lokaliteten ligger tett inntil hager og det er stor spredning av mange ulike fremmede arter. Gravbergknapp, filt-/sølvarve, fremmede mispelarter, syrin og russesvalerot er særlig problematiske i området. Sibirbergknapp og villvin kan også nevnes. Et stort felt med gravmyrt vokser i kratt i kant av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Relativt stor lokalitet med åpen kalkmark, og svært godt utviklet kalktørrengsflora med mange rødlistede og truede arter. Vurderes klart som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området skjøttes aktivt og bevisst, et arbeid som er viktig at videreføres og styrkes. Det bør åpnes opp ytterligere i tre- og busksjikt for å utvide arealet med åpen kalktørreng. Rydde oppslag regelmessig for å unngå gjengroing og gjerne fremmede mispler. Det er spesielt viktig å hindre spredning av syrin med rotskudd fra kantene av området og bekjempe russesvalerot, filterarve, gravbergknapp og sibirbergknapp. Typiske og hjemlige «Oslofjord-arter» som geitved, svart- og dvergmispler og diverse asaler spares.

.....

1473 Bleikøya midtre III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 4,38 daa

Innledning: Lokaliteten ble opprinnelig registrert av Kristina Bjureke i 2001. Videre registrering og oppdatering av Sweco i 2010 i forbindelse med kartlegging av dragehode. Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 9. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Avgrensningen er vesentlig endret og splittet i to, hvorav denne beholder opprinnelig lokalitetsnummer. Data fra de tidligere registreringene er inkludert i beskrivelsen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Bleikøya, langs ryggen midt på øya og langs gangveien der. Mot nord er et relativt flatt parti med noe dypere jordsmonn, mens knausen sentralt i lokaliteten og skrenten mot sør har grunnlendt forvittringsjord og mye berg i dagen. Berggrunnen består av kambrosilurkalk.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen består av åpen kalkmark i sørskrenten og på knausen, og oppe på flaten en del slåttemark. Lokaliteten består av for det meste av åpen kalktørreng, med spredte trær og partier med kratt. Dette er en av de større områdene med kalktørreng på øya. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng/lavmark (T2-C-7 og T2-C-8) samt sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-18). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og slåttemark som kritisk truet (CR). Begge har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Svært rike kalktørrenger med forekomst av aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), bakketimian (NT), en relativt stor populasjon av dragehode (VU), mye svartmispel (NT), engnellik, vill-lin, flekkgrisøre (NT), krattalant (NT), hjertegras (NT), enghavre (NT), hjorterot (NT), kransmynte, bakkemynte og mer vanlige kalktørrengarter som blodstorkenebb, bergmynte, dunkjempe, engknoppurt, fagerknoppurt, gulmaure, hvitmaure og prikkperikum. Av busker ble det bl.a. registrert dvergmispel, fagerrogn (NT), bergasal, tidligere også sølvasal (NT), rognasal, geitved og berberis og liguster (Bjureke 2002). En del av asalene vokser i skråningen langs stien mot vest, muligens utenfor avgrensningen. Av moser er det bl.a. registrert Bryum radiculosum (DD, men som trolig burde vært høyere rødlistet), Det står enkelte rogn, einer og en relativt stor ask i området. Den sørvendte kalktørrengen har trolig stor potensial for spesialiserte insekter for slike miljøer.

Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven), og forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift. Forekomsten her er relativt stor.

Bruk tilstand og påvirkning: Området trues av gjengroing med løvoppslag, kratt, bl.a. spredning av syrin fra inntilliggende hager og spredning av andre fremmede arter, både busker og krypende arter som gravbergknapp.

Fremmede arter: Av fremmede busker forekommer gullregn, syrin og flere fremmede mispler. I feltsjiktet bl.a. en del gravbergknapp i spredning og fagerfredløs i kant mot hager.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: En av de større kalktørrengene på Bleikøya, med svært rik flora (mange rødlistearter, inkludert VU-arter) og flere grunntyper. Forholdsvis god tilstand, selv om det er en del gjengroing og fremmede arter. Vurderes klart som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området skjøttes relativt aktivt og bevisst, et arbeid som er viktig at videreføres og styrkes. Det er behov for å rydde noe mer tre- og buskvegetasjon regelmessig for å unngå gjengroing, bl.a. oppslag av ask, syrin, berberis og einer. Typiske og hjemlige «Oslofjord-arter» som geitved, hjemlige mispler og diverse asaler spares. Rydde fremmede arter som fremmede mispler og gullregn med mest mulig røtter. De mest produktive delene av flata på i nord har behov for regelmessig (årlig eller annethvert år) slått på sensommeren. Kan gjerne også vurdere å styve ask og ev. rogn. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

1474 Bleikøya midtre syd

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 2,88 daa

Innledning: Lokaliteten ble opprinnelig registrert av Kristina Bjureke i 2001, og lagt inn i Naturbase av Siste Sjanse i 2003. Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørsiden av Bleikøya, og utgjør de intakte strandarealene midtveis langs sørsiden av øya. Området består av grunnlendt mark og nakent berg. Berggrunnen består av kambrosilurkalk.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen består av åpen grunnlendt kalkmark, med en mosaik av åpen grunnlendt kalkmark (dominerende) og kalkberg (ca. 20 %). Området er stort sett åpent, men med enkelte mindre kratt. Kartleggingsenheter etter NiN

er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lavmark (T2-C-8) og nakent tørkeutsatt kalkberg (T1-C-18). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven. Kalkberg som nær truet (NT).

Artsmangfold: Relativt rike kalktørrenger og kalkbergvegetasjon med forekomst av aksveronika (VU), nikkesmelle (NT), knollmjørdurt (VU), hjorterot (NT), bakketimian (NT), blodstorkenebb, bakkemynte, hvitbergknapp, smørbukk, vill-løk, svartmispel (NT), dvergmispel, geitved, gulmaure, gul gåseblom, fagerknoppurt, engknoppurt, markmalurt, bakkestjerne, strandsmelle og harekløver. Grusfiol (NT), smånøkkel (NT) og krattalant (NT) ble registrert i 2001 (Bjureke 2002). Grusfiol og smånøkkel kan fortsatt finnes her, men krattalanten ser ut til å være borte.

Bruk tilstand og påvirkning: Området preges av mye bruk og slitasje i forbindelse med bading og soling, båtliv mm., med brygge, St.Hansbål, benker og sandvolleyballbane. Det er noe spredning av krypende furu og busker (syren etc.) fra kant mot hager i nord, i tillegg til fremmede arter.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer bl.a. rynkerose, vinterkarse, gressløk og relativt mye gravbergknapp.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Åpen kalkmark med betydelig slitasje fra ulik bruk og en del fremmede arter. Tilstanden er dermed relativt dårlig, men arts mangfoldet likevel stort, med bl.a. mange NT-arter. Lokaliteten får høy vekt for størrelse, middels-høy for arts mangfold, middels for tilstand og lav for påvirkning. Den vurderes samlet som viktig (B-verdi), hvilket er en oppgradering fra tidligere.

Skjøtsel og hensyn: Fjerne uønskede hagevekster fra den naturlige vegetasjonen, spesielt gravbergknapp. Ferdsele bør kanaliseres slik at noe av den verdifulle vegetasjonen ikke trækkes i stykker. Det bør legges en plan for å bekjempe syren.

.....

1475 Bleikøya midtre II

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: **A** Areal : 1,56 daa

Innledning: Lokaliteten opprinnelig registrert av Kristina Bjureke i 2001. Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Avgrensningen er noe endret, innsnevret i vestre del, men vesentlig utvidet mot øst. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Bleikøya, langs ryggen midt på øya, langs gangvei og til dels inntil lekeplass med eldre furu. Berggrunnen består av kambrosilurkalk. Jordsmonnet er i partier grunnlendt, men hovedsakelig er det noe jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består hovedsakelig slåttemark, men i vestre del er det også en knaus med åpen kalkmark. Lokaliteten består av halvåpne kalktørrenger, med partier med trær og større kratt. Kartleggingsenheter etter NiN er sterkt kalkrik tørreng med mindre / klart hevdpreg (T32-C-17 / T32-C-18) samt åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng- og lavmark (T2-C-7 og T2-C-8). Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) og åpen grunnlendt kalkmark som sterkt truet (EN). Begge har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Det er generelt rike kalktørrenger i området. På kalkknausen i vestre del vokser bl.a. knollmjørdurt (VU), aksveronika (VU), bakketimian (NT), enghavre (NT), svartmispel (NT), gulmaure, dunkjempe og blodstorkenebb. På engene østover vokser flere av de samme artene, men også krattalant (NT), hjertegras (NT), marianøkleblom (VU) (en god del av denne ifølge Bymiljøetaten), bergmynte, markmalurt, fagerklokke, prikkperikum, hvitmaure, engknoppurt og fagerknoppurt. Det er en liten forekomst av dragehode (VU) nordøst i området. Oslosildre (NT) er tidligere angitt for området, men dette er ikke dokumentert i Artskart. De solrike engene bør ha et godt potensial for spesialiserte insekter knyttet til slike miljøer.

Bruk tilstand og påvirkning: Gjengroing med kratt og busker (til dels fremmede) truer de åpne arealene både inntil knausen i vestre del, flere steder mot hytter på sørsiden av veien (til dels svært tette kratt) og i kantsonene mot nordøst. Spredning av fremmede hageplanter er også et problem. Det har vært ryddet en del for å utvide engareal i østre del, i tillegg til å fjerne kratt og liljekonvall rundt dragehodeforekomst.

Fremmede arter: Fremmede mispelarter er vanlige i området, i tillegg til syrinkratt inntil hagene. Artene sprer seg fra hagene, overtar den naturlige vegetasjonen og fremskynder gjengroingen. Gravbergknapp, sølvarve, fremmede mispelarter, syrin og berberiss er særlig problematiske.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter. Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven). Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdata.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>).

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med rik tørrengflora og flere grunntyper. Her er registrert fire sårbare arter og minimum fem nær truet. Området er aktivt skjøttet og undeer restaurering. Lokaliteten får høy vekt for størrelse og arts mangfold, middels for påvirkning og lav-middels for tilstand. Samlet vurderes den å være i nedre sjikt av svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Rydde noe tre- og buskvegetasjon regelmessig for å unngå gjengroing. Typiske og hjemlige «Oslofjord-arter» som geitved og diverse asaler spares. Bekjempe fremmede arter som fremmede mispler og fagerfredløs, og hindre spredning av syrin. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

1476 Bleikøya nord

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,99 daa

Innledning: Lokaliteten opprinnelig registrert av Kristina Bjureke i 2001, og lagt inn i Naturbase av Siste Sjanse i 2003. Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Avgrensningen er vesentlig endret og delt på flere adskilte lokaliteter, hvorav denne beholdes som den originale. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Bleikøya, straks øst for brygga, og består av et areal med bergknauser med flattere strandpartier mellom. Berggrunnen består hovedsakelig av vulkansk berg, muligens med innslag av kambrosilurkalk i indre deler. De flate delene er dekket av strandgrus med mye skjell.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en mosaikk av naturtypene åpen kalkmark, strandeng og stein- og grusstrand. De nedre delene mot vannet er stort sett åpne med enkelte trær, mens det er økende innslag av kratt der terrenget stiger mot sørøst. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng/lavmark (T2-C-7 og T2-C-8), øvre skjellsandstrand med pionervegetasjon (T29-C-3) og innslag av strandeng i øvre geolitoral og supralitoral (T12-C-2). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven, mens strandeng er rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: De grunnlendte delene har kalktørrengvegetasjon med arter som hjorterot (NT), hjertegras (NT), aksveronika (VU), knollmjørdurt (VU), bukkebeinurt (NT), blodstorkenebb, engknoppurt, prikkperikum, dunkjempe, prestekrage, rundbelg, berberis, geitved og bergmynte. I strandgrusen vokser bl.a. slyngsøtvier, tiriltunge, gåsemure, lintorskemunn, rødkjeks og mjørdurt. En mulig sølvasal står også i overgangen mot krattvegetasjon inntil stien øst i området. Det er i 2008 registrert flere truede arter av spretthaler i området.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er mye kratt og løvoppslag (selje, ask m.m.) oppover mot stien i sør, og området trues av gjengroing og spredning av fremmede arter. Det er en del stier, ferdsel og en brygge i området. Deler av området er påvirket av slitasje og i 2022 ble deler av vegetasjonen sterkt forringet som følge av omfattende slitasje, noe som gikk hardt utover bukkebeinurtforekomsten. Vegetasjonen på grusstranden ble trolig slått i 2020.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer bl.a. sprikemispel (SE), og muligens også flere mispelarter i bakkant mot sørøst, rynkerose (SE) på strandknaus og til dels store mengder gravbergknapp (SE). Det er også mye steinkløver (ubestemt art) på grusstranden.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Relativt rik og variert lokalitet med grunnlendt kalkmark og strandeng/grusstrand, med minimum fem rødlista karplanter, hvorav to sårbare. Lokaliteten får middels vekt for tilstand og arts mangfold, lav-middels for påvirkning og lav for størrelse. Den vurderes samlet som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Rydde noe tre- og buskvegetasjon regelmessig for å unngå gjengroing. Typiske og hjemlige «Oslofjord-arter» som geitved og diverse asaler spares. Bekjempe fremmede arter som rynkerose, berberis og fremmede mispler. Tiltak mot gravbergknapp og steinkløver bør vurderes.

.....

1477 Bleikøya midtre I

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: **C** Areal : 0,70 daa

Innledning: Lokaliteten opprinnelig registrert av Kristina Bjureke i 2001, og lagt inn i Naturbase av Siste Sjanse i 2003. Revidert i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Avgrensning, type og beskrivelse er endret. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sentralt på Bleikøya, stort sett langs toppryggen, og består av halvveis gjengrodde kulturmarksareal langs en sti og åpnere partier

opp mot en hytte i øst. Berggrunnen består av kambrosilurkalk. Det er grunnlendte partier, men hovedsakelig endel jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som slåtte-mark. Eldre flybilder viser et tydelig engpreg, men hevdhistorikken er uklar. Det har trolig ikke vært beite her de siste hundre år, så slåtte-mark vurderes som mest riktig. Kartleggingsenheter etter NiN er sterkt kalkrik tørreng med mindre hevdpreg (T32-C-17). Slåtte-mark er rødlistet som kritisk truet (CR) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Langs stien finnes flekker med bl.a. krattalant (NT), knollmjørdurt (VU), bergmynte og fagerklokke. I de litt åpnere delene mot hytta i øst vokser også hjertegras (NT), flekkgriseøre (NT), bakketimian (NT), prestekrage, hvitmaure, engknoppurt og gjeldkarve. Dragehode og marianøkleblom ble registrert her i 2001, men er ikke gjenfunnet i 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Store deler av den tidligere avgrensningen er sterkt gjengrodd med løvskog og buskvegetasjon, og feltsjikt her er dårlig utviklet. Åpne partier finnes fortsatt langs stien og ved hytta i øst. Hyttebebyggelsen har vært til stede i rundt hundre år, og hevd i den perioden har trolig vært ekstensiv rydding, og muligens i perioder slått med hensikt om å holde det åpent.

Fremmede arter: Syrinkratt forekommer i kanter mot hager. Russesvalerot ble registrert i nærområdet i 2018. De fremmede artene sprer seg fra hagene, overtar den naturlige vegetasjonen og fremskynder gjengroingen. Gravbergknapp, sølvarve, fremmede mispelarter, syrin og berberis er særlig problematiske.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts-mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er sterkt redusert grunnet gjengroing, men det er fortsatt flekkvise partier med rik kalktørreng, med bl.a. forekomst av fem rødlistearter (en VU og fire NT). Lokaliteten får lav vekt for tilstand og påvirkning, middels for arts-mangfold og størrelse. Den vurderes per nå som lokalt viktig (C-verdi), men verdien vil potensielt kunne heves dersom lokaliteten restaureres og eventuelt bindes sammen med andre lokaliteter i nærheten.

Skjøtsel og hensyn: Uønskede hagevekster bør fjernes, og spredning av syrin motvirkes. Det bør ryddes unge trær langs stien, slik at de åpne delene blir bredere, og skogen inntil blir mer åpen. All kvist bør fjernes for å hindre gjødslingseffekt og utskygging. Sen slått av åpne partier, men ikke nødvendigvis årlig. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

1478 Bleikøya nordøst

Slåtte-mark – Kalkslåtteeng Verdi: **A** Areal : 28,71 daa

Innledning: Lokaliteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg (Biofokus) i 2023, men oppdatering baserer seg på eksisterende informasjon. Lokaliteten ble undersøkt i felt av John Gunnar Brynjulvsrud og Alexander Nilsson (begge Biofokus) i 2023, ifm. kartlegging av moser og lav på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokalitetsbeskrivelse ble første gang innlagt av Siste Sjanse 03.02.2003, supplert av Bård Bredesen 15.9.03. Verneområdet (som dekker nesten hele lokaliteten) ble basiskartlagt på oppdrag for Miljødirektoratet i 2018 (Fjelstad, Larsen og Lorentzen 2019). Grensene for lokaliteten er justert i vest langs nordsiden av øya mot andre naturtypelokaliteter, og dammen er skilt ut som egen lokalitet. Beskrivelsen er oppdatert en del, men tidligere informasjon er videreført. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Større deler av lokaliteten ligger innenfor Bleikøya naturreservat, øst på øya. Berggrunnen består av kambrosilurkalk. Det er grunnlendte partier, og også partier med noe jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er sammensatt og består av flere ulike naturtyper, med kulturmarksareal, åpen grunnlendt kalkmark og åpent kalkberg. Her er bl.a. kalktørrenger med fint utviklete, artsrike plantesamfunn, og mer fuktig rikeng. Områdets åpne karakter er et resultat av tidligere kulturpåvirkning. Iht. NiN består lokaliteten i hovedsak av åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyngmark (T2-C-7), sterkt kalkrik tørreng med mindre hevdpreg (T32-C-17) og sterkt kalkrik eng med mindre hevdpreg (T32-C-7). Det inngår også partier med kalkrik bergknaus i bølgesprutsonen (T6-C-2), uttørkingseksponerte temmelig til ekstremt kalkrike berg, bergvegger og knauser (T1-C-8), strandenger i øvre geolitoral og supralitoral (T12-C-2), stein- og grusstrender og strandlinjer i pionérfase i supralitoral (T29-C-5) og eng-aktig sterkt endret fastmark (T40-C-1). Av rødlistede naturtyper inngår slåttemark (CR), åpen grunnlendt kalkrik mark i boreonemoral sone (EN) og svært tørkeutsatt sørlig kalkberg (NT). De to førstnevnte er også utvalgte naturtyper iht. naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Den nordøstlige delen av Bleikøya må i botanisk sammenheng betraktes som unikt i nasjonal sammenheng. Kambrosilur berggrunn og aktiv beite og slått kontinuerlig i hvert fall siden starten av 1700-tallet gjør at kulturlandskapet har artsrike og usedvanlig velutviklede kalktørrenger og tørrbergsamfunn med store forekomster av kravstore og tildels rødlistede arter som bl.a. dragehode (VU), krattalant (NT), bukkebeinurt (NT), hjorterot (NT), krusfrø (NT), bergmynte, bakketimian (NT), oslosildre (NT), aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), åkermåne (NT), smaltimotei (VU), marianøkleblom (VU), hjertegras (NT), nikkesmelle (NT), nyresildre (NT), nakkebær (NT), snau bergskrinneblom (NT), flekkgrisøre (NT) og enghavre (NT). Sammen med eng og tørrbergvegetasjonen på Bleikøyalven (område 249) dekker det verdifulle kulturlandskapet et areal på ca. 100 dekar, noe som må betraktes som unikt i norsk sammenheng. Av andre kravfulle arter er det registrert sølvasal (NT), svartmispel (NT) og villeple (VU). Hjorterotflatmøll (CR) ble registrert innenfor lokaliteten i 2009 og dragehodeglansbille (EN) i 2022. I tillegg er det tidligere gjort funn av nærmere 30 sterkt truete, sårbare og nær truete insektarter (særlig sommerfugler) innenfor lokaliteten. Av sopp er det tidligere registrert blek parasollsopp (VU), stanknarrevokssopp (VU), puskerøyksopp (NT) og lutvokssopp (NT). Det vokser store forekomster med dragehode på lokaliteten. Dragehode har status som prioritert art (naturmangfoldloven). Forekomster av arten er beskyttet gjennom egen forskrift om dragehode som prioritert art (<http://www.lovdata.no/for/sf/md/xd-20110520-0517.html>). Ifm. befarings av John Gunnar Brynjulvsrud og Alexander Nilsson (begge i Biofokus) i 2023 ble forholdsvis store populasjoner med småklokkemose *Encalypta vulgaris* (VU) påvist på tynne lag med sedimenter på sørvendte bergvegger og knauser. Og stautvrangmose (DD) ble påvist på blottlagt jord ved sti, stripevrime (NT) og labbmose *Rhytidium rugosum* (NT) forekommer spredt, samt bruskkalkskjell *Squamarina cartilaginea* (EN) og dvergkalkskjell (EN) ble påvist øverst på en lav sørvendt bergvegg/knaus.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er et kulturpåvirket område rundt det gamle gårdsbruket øst på øya. Gården har vært bebodd av familien Gulbrandsen siden tidlig på 1700-tallet. Generasjon etter generasjon har tatt over driften, men driften er nedlagt for en del år siden. Siden aktiv slått, rydding og sauebeite opphørte på 1970-tallet har kulturlandskapet vært i gjengroing med tre- og buskvegetasjon, samt at mjødurt har blitt dominerende i deler av engene. Dette vises tydelig av gamle bilder fra ca. 1920, 1950 og 1970. Etter dette har det kun vært sauebeite én sommer, i den mest gjengrodd åpne grunnlendte marka nord for gårdsbruket. Gjengroing med busker på grunnlent mark er fortsatt betydelig i visse partier, og påvirkningen av fremmede arter er stor, bl.a. med fremmede mispelarter (Fjelstad, Larsen og

Lorentzen 2019). I deler av engpartiene er det blitt drevet aktiv skjøtsel de seinere årene og her er det mindre gjengrodd. I 2022 ble det satt i gang restaureringstiltak innenfor de mer gjengrodde partiene innenfor lokaliteten, hvor særlig en del busker og kratt er fjernet.

Fremmede arter: Fremmede plantearter har blitt et økologisk problem innenfor betydelige deler av lokaliteten. Den "aggressive" hageplanten gravbergknapp (SE), som finnes i store mengder på Bleikøyalven og i deler av de rike engene forøvrig, kan på sikt erstatte enda mer av den opprinnelige floraen innenfor lokaliteten. Det finnes for øvrig stedvis store mengder andre introduserte arter som stedvis har blitt et problem for den unike kulturlandsfloraen nord på øya, som blankmispel (SE), sprikemispel (SE), syrin, berberis og buskfuru (SE). Hvitdodre (SE) og hestehamp (PH) er i betydelig spredning og har blitt ganske tallrik på engene rundt gårdsbruket. Det er gjort et par funn av russesvalerot (SE). Ved gårdsbruket er det også et tett felt med fagerfredløs. Bergveggene her dekkes av villvin, som også har vokst inn på arealene med åpen grunnlendt kalkmark i overkant.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt artsmangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Etter faktaark for slåttemark får lokaliteten høy vekt på størrelse, middels vekt på typevariasjon, høy vekt på artsmangfold, middels-høy vekt på tilstand og påvirkning da lokaliteten er generelt åpen og skjøttes aktivt per 2022, men det er enkelte partier som er mer gjengrodd og fremmede arter som utgjør en stor utfordring. Lokaliteten ligger i et landskap med mange viktige urterike habitater og får høy vekt på landskapsøkologi. Til sammen tilsier dette verdi svært viktig (A-verdi). De deler av lokaliteten som ikke er vernet oppfyller også kravene til utvalgt naturtype slåttemark og åpen grunnlendt kalkmark, jf. forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven (www.lovdata.no/for/sf/md/xd-20110513-0512.html). Samlet sett vurderes lokaliteten som en av de biologisk mest verdifulle områdene med kalkslåttemark og åpen grunnlendt kalkmark i Oslofjorden.

Skjøtsel og hensyn: Det er gjennomført omfattende restaureringstiltak innenfor lokaliteten i 2022 og 2023, med hovedfokus på å dra opp fremmede mispelarter og tildekking, oppgraving og luking av fremmede bergknappar (Bymiljøetaten). For å ivareta områdets unike biologiske verdier er det avgjørende at man fortsetter med aktiv og bevisst skjøtsel. Det er sannsynligvis nødvendig med en kombinasjon av rydding, beite og slått for bevaring og restaurering av de biologiske kvalitetene. I tillegg er det nødvendig med bekjempelse av introduserte problemarter som er i spredning, først og fremst gravbergknapp, russesvalerot (reg. i 2005) og fremmede mispler. Følgende tiltak bør prioriteres:

- Gjengroende enger nord for gårdsbruket (ca. 30 dekar): Det er viktig å videreføre igangsatt restaurering. Det aller meste av tre- og buskvegetasjonen på enga og i den åpne grunnlente kalkmarken nord for gårdsbruket bør ryddes. Alle fremmede buskarter (diverse mispler, syrin, berberis) bør fjernes, mens asalarter, geitved, svartmispel og dvergmispel bør bevares. Ryddeavfallet fjernes umiddelbart fra engene, og deponeres enten på egnet sted, brennes eller transporteres til fastlandet. Arbeidet med bekjempelse av gravbergknapp må videreføres. Av hensyn til fuktighetskrevede vegetasjon (bla. nonsblom) bør de nordlige delene av steinbruddet skjermes for tråkk.
- Enger i fuktig sig vest for gårdsbruket - restaurere slåtteområde: Alle trær og annet kratt ryddes i de åpne engene. Det bør også kontinuerlig fjernes buskvegetasjon og trær som vokser opp rundt dammen. All buskfuru må fjernes, samt forekomster av andre fremmede buskarter (diverse mispler, syrin, berberis). Overgangssonen mot skogen bør gjøres halvåpen, med gradvis mindre trær og større åpenhet utover mot enga. Også det ryddete avfallet herifra må fjernes fra enga umiddelbart og deponeres på egnet sted eller transporteres til fastlandet. Ryddetiltakene bør gjentas hvert 3 år. Det bør gjennomføres slått av fuktenga (ca. 10 dekar) år

om annet rundt 15. juli-5. august og gresset fjernes etter 2-3 dager med bakketørking. Slåtten bør være tidlig for å forhindre frøspredning av mjødurt. Bukkebeinurt bør imidlertid ikke slås. Av hensyn til den slitasjeutsatte vegetasjonen bør det ikke settes på sau her.

- Tørrberg og åpen grunnlendt kalkmark syd for gårdsbruket - bekjempelse av gravbergknapp: Her er det store forekomster med gravbergknapp som må bekjempes ved lusing og/eller tildekking dersom de ikke skal redusere området botaniske kvaliteter. Det kan godt være etterbeite av sau/storfe/geit på hele området, men først etter at restaureringsarbeidet er gjennomført og at gravbergknapp er redusert. Av hensyn til den unike karplantevegetasjonen i deler av området, samt hekkende fugl, bør det ikke settes på dyr her før i slutten av juli, og av hensyn til pionérmoser bør ikke etterbeitet vare for langt utpå høsten slik at disse får mulighet til å vokse. Supplerende rydding av oppslag bør gjennomføres år om annet.

Det bør lages en mer detaljert skjøtelsesplan/forvaltningsplan for lokaliteten og naturreservatet som helhet.

.....

2386 Nakkholmen I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,28 daa

Innledning:

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger like sørøst for butikken på Nakkholmen i Oslo kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av åpen grunnlendt kalkmark, bestående av et par lave kalkkoller, delvis nord og delvis sør for gangveien.

Artsmangfold: Området inneholder en flora som er ganske typisk for kalkøyene i Oslofjorden, med bl.a. aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), blodstorkenebb, dunkjempe, markmalurt, enghavre (NT) og strandløk.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en god del menneskelig aktivitet i området; bl.a. krysser en grusbelagt gangvei lokaliteten fra øst mot vest omtrent på midten, og det er en lekeplass (inkl. barnehage?) og plenarealer som benyttes til ballspill like ved.

Fremmede arter: Det er lite fremmede arter i området, men noen få og små syrinbusker ble observert.

Del av helhetlig landskap: Det er flere urterike habitater på øya.

Verdivurdering: Et lite og nokså påvirket område, men med noen rødlistearter og annen flora typisk for åpen grunnlendt kalkmark gir lokaliteten verdien Lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: En bør forsøke å unngå for mye tråkk og slitasje (f.eks. ikke sette ut benker o.l.), samt fjerne syrin fra området. Det er fint om plenklippingen ikke gjennomføres helt inntil kalkbergene. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

2387 Nakkholmen II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,46 daa

Innledning: Lokaliteten er tidligere kartlagt i forbindelse med kartlegging av åpen grunnlendt kalkmark i Oslo og Akershus. Oppdragsgiver var Fylkesmannen i Oslo og Akershus og oppdragstaker var NINA, NHM og BioFokus i samarbeid. Lokaliteten ble besøkt av Odd Stabbetorp (NINA) 06.07.2010. Det har ikke vært utarbeidet en komplett lokalitetsbeskrivelse

gjennom dette prosjektet, men i stedet gjengitt en generell tekst sammen med avgrensningene. Avgrensningen i dette prosjektet ble trolig også noe snever da kartleggingen ble gjennomført med en veldig snever tolkning av hva åpen grunnlendt kalkmark er. Handlingsplanen for åpen grunnlendt kalkmark ble skrevet etter disse kartleggingene og den definerer åpen grunnlendt kalkmark noe videre. Lokalteteten er derfor rekartlagt av Kjell Magne Olsen 16. juni 2021 (Biofokus), som en del av kartlegging av Nakholmen i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Gjeldende avgrensning omfatter hele det opprinnelige arealet, men inkluderer nå også et mindre areal på østsiden av stien, sør for hytte 89, som ble kartlagt av Anders Often (NINA) 02.08.2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya i Oslo kommune (Stabbetorp mfl. 2021). NINAs beskrivelser er inkludert her, samt oppdatert med noe info fra 2021. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalteteten ligger i området ved hytte 89 nokså sentralt på Nakholmen i Oslo kommune. Arealet grenser mot (og ligger muligens delvis innenfor) Nakholmen naturreservat.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av åpen grunnlendt kalkmark.

Artsmangfold: Fra kartleggingen i 2016 ble det registrert aksveronika (VU), blodstorkenebb, rødknapp, dunkjempe, og knoppsmåarve. I 2021 ble også knollmjørdurt (VU), gulmaure og enghavre (NT) notert fra det samme arealet. Ifølge Artskart skal det finnes muserumpe i (nær)området, samt småklokkemose (VU), narregrynmuuserong (VU) og elegant småfingersopp (NT).

Bruk tilstand og påvirkning: En gangvei går gjennom området.

Fremmede arter: Grasløk, gravbergknapp, blankmispel og syrin påvirker deler av vegetasjonen.

Del av helhetlig landskap: Det er flere urterike habitater på øya.

Verdivurdering: Basert på erfaring fra de andre lokalitetene på øya vurderes denne lokaliteteten til å være viktig (B) grunnet stort potensial for sjeldne og rødlistede arter.

Skjøtsel og hensyn: Noen fremmede arter kan med fordel fjernes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

2560 Nakkholmen nordvest II

Åpen kalkmark i Oslofeltet – Åpen grunnlendt kalkmark Verdi: B

Areal : 0,26 daa

Innledning: Lokalteteten er oppdatert av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 12. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Lokaltetsbeskrivelse er tidligere innlagt av Magni Olsen Kyrkjeeide 10.11.2016 på oppdrag fra Miljødirektoratet, etter at den ble undersøkt i 2009 i forbindelse med ARKO-prosjektet på åpen grunnlendt kalkmark av Odd Stabbetorp. Beskrivelsen er i denne omgang oppdatert en del, men hvor tidligere informasjon er innarbeidet. Det er også gjort mindre justeringer i avgrensningen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalteteten er en liten, langstrakt og lav kalkknaus på Nakholmen. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokalteteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utformingene grunnlendt kalkmark i Oslofeltet og eksponerte kalkberg i

Oslofeltet. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Her er det kalkberg i mosaikk med kalktørrenger med bl.a. aksveronika *Veronica spicata* (VU), oslosildre *Saxifraga osloënsis* (NT), enghavre *Avenula pratensis* (NT) og hjorterot *Seseli libanotis* (NT), samt bergskrinneblom *Arabis hirsuta*, blodstorkenebb *Geranium sanguineum*, flerårsknavel *Scleranthus perennis* og vårrubblom *Draba verna*. Lokaliteten er urterik, med flere av de rødlistede karplantene typisk for naturtypen og med stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter. Til sammen ble det i 2009 registrert 27 karplanter på lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Vegetasjonen er preget av omfattende slitasje, samt midlertidig hensetting av utstyr og varer, benker og en nylig anlagt pétanquebane i kanten av lokaliteten. All denne påvirkningen har forringet lokaliteten. Lokaliteten er også noe påvirket av fremmede arter, særlig gravbergknapp, men foreløpig har den ikke spredt seg så mye. Lokaliteten er ikke påvirket av gjengroing.

Fremmede arter: Blankmispel *Cotoneaster lucidus* (SE) og gravbergknapp *Phedimus spurius* (SE) ble registrert på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, men med en del typiske arter for naturtypen og flere rødlistede i kategorien NT og VU. Foreløpig bærer den lite preg av fremmede arter og den er heller ikke gjengrodd, men er mer forringet av menneskelig bruk og inngrep. Til sammen tilsier dette likevel til nød verdi viktig (B-verdi), selv om lokaliteten er liten.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er vernet som naturreservat, i tillegg til at det er en utvalgt naturtype. All negativ menneskelig påvirkning har derfor skjedd til tross for at lokaliteten har et særskilt vern. Dette er viktig at opphører, inkludert at det ikke hensettes utstyr og varer. Benker som medfører slitasje bør fjernes. Gravbergknapp må bekjempes før den begynner å bli dominerende og fortrenger den steds egne floraen.

.....

3125 Nakholmen 6

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,12 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Kjell Magne Olsen (Biofokus) 16. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Nakholmen i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) registrerte lokaliteten sommeren 2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på Nakholmen (Stabbetorp mfl. 2021), men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i Naturbase. Gjeldende avgrensing samsvarer med NINAs. Beskrivelsen til NINA er svært kortfattet, og den er betydelig oppdatert i 2021. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten befinner seg på nordøstre del av Nakholmen, like vest for hytte nr. 70. Berggrunnen er kalkrik, og på den aktuelle lokaliteten er jordsmonnet nokså skrint.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er åpen kalkmark (i Oslofeltet), med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Lokaliteten består av en liten, flat kolle med tørrbakkevegetasjon over en lav kolle.

Artsmangfold: Flere typiske kalktørrtengarter finnes i området, inkludert de fem rødlisteartene aksveronika (VU etter gjeldende rødliste fra 2021), knollmjødurt (VU), nikkesmelle (NT), bakketimian (NT) og enghavre (NT). Ellers ble det registrert blodstorkenebb, dunkjempe og kantkonvall.

Bruk tilstand og påvirkning: Sannsynligvis er området lite i bruk, men det ligger like inntil en sti og svært nær et par hytter. Det er lite trolig at området slås eller skjøttes nevneverdig.

Fremmede arter: I 2021 ble det registrert gravbergknapp og syrin i området.

Del av helhetlig landskap: Det lille området føyer seg inn i en lang rekke mer eller mindre tilsvarende kalktørrenger som finnes inne mellom hyttene på Nakholmen, og for så vidt også på nærliggende øyer i Oslofjorden.

Verdivurdering: Området er svært lite, men etter som det inneholder fem rødlistearter, hvorav to med kategori VU, så kartlegges det allikevel som et område med Lokal verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: En kan med fordel fjerne fremmeartene gravbergknapp og syrin, og også sørge for at disse (og andre fremmede arter) ikke får reetablere seg i området. Muligens kan deler av området med fordel slås en gang utpå ettersommeren, men dette bør det gjøres en uavhengig vurdering av. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3126 Nakholmen 4

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **B Areal : 0,63 daa**

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Kjell Magne Olsen (Biofokus) 16. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Nakholmen i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) registrerte lokaliteten sommeren 2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på Nakholmen (Stabbetorp mfl. 2021), men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i Naturbase. Gjeldende avgrensing inkluderer hele NINAs areal, men det er gjort et par små utvidelser mot sør og en større utvidelse mot nordøst. Beskrivelsen til NINA er kortfattet, og den er betydelig oppdatert i 2021. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten befinner seg på nordøstre del av Nakholmen, inneklemt mellom hyttene med numre fra 105 til 117 (unntatt 114 og 115). Berggrunnen er kalkrik, og på den aktuelle lokaliteten er jordsmonnet generelt nokså grunt, men antakelig noe dypere i vestre del.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er åpen kalkmark (i Oslofeltet), med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Lokaliteten består av en kalktørreng med diverse stier og andre spor etter menneskelig aktivitet. Særlig i søndre og vestre deler er det fine blomsterenger.

Artsmangfold: Flere typiske kalktørrtengarter finnes i området, inkludert de fem rødlisteartene aksveronika (VU), smaltimotei (VU), knollmjødurt (VU), enghavre (NT) og hjorterot (NT). Ellers ble det i 2021 registrert blodstorkenebb, dunkjempe, gulmaure, prestekrage, bergmynte, smørbukk, markmalurt og sølvmyr. I 2016 registrerte NINA bakketimian (NT) her. Det skal foreligge en dragehodeforkomst noen meter nord for lokaliteten, men denne arten ble ikke observert i området i 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er svært menneskepåvirket, med tråkk og stier, samt henlegging av diverse materialer og annet.

Fremmede arter: I 2021 ble det registrert ballastsiv (tråkksiv), gravbergknapp og filt-/sølvarve i området. I 2016 ble det også registrert ett steinsvineblomindivid i sør, og det kan ikke utelukkes at den fremdeles er der.

Del av helhetlig landskap: Området føyer seg inn i en lang rekke mer eller mindre tilsvarende kalktørrenger som finnes inne mellom hyttene på Nakholmen, og for så vidt også på nærliggende øyer i Oslofjorden.

Verdivurdering: Området er lite og nokså påvirket, men etter som det inneholder minst seks rødlistearter, hvorav tre med kategori VU, så kartlegges det allikevel som et område med verdi Viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: En kan med fordel fjerne fremmede arter i området, og også sørge for at disse (og andre fremmede arter) ikke får reetablere seg. Muligens kan deler av området med fordel slås en gang utpå ettersommeren, men dette bør det gjøres en uavhengig vurdering av. Man bør søke å begrense slitasje og det er viktig at området ikke benyttes til lagring av materialer.

.....

3127 Nakholmen, sør for hytte nr. 120

Store gamle trær – Ask Verdi: C Areal : 0,02 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kjell Magne Olsen (Biofokus) 16. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Nakholmen i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger omtrent midt på den østre delen av Nakholmen i Oslofjorden, like sør for hytte nr. 120 og i nordenden av et langt, åpent jorde.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en stor ask med ganske vid og symmetrisk krone. Stammens omkrets er ca. 237 cm i brysthøyde. Den har ikke grov sprekkebark, og det ble ikke observert hulrom eller døde stammedeler/grener, ei heller interessante epifytter.

Artsmangfold: Lokaliteten inneholder kun en stor ask, rødlistet som Sterkt truet (EN) etter gjeldende rødliste fra 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Selve treet ser ut til å være lite påvirket, men det er naturlig nok en del ferdsel og tråkk i området rundt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Sannsynligvis er det langt til nærmeste store asketre.

Verdivurdering: Et relativt stort tre av en rødlistet art og med potensial for å utvikle hulrom og andre interessante elementer på sikt, verdi Lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Ser ut som dagens skjøtsel i området er gunstig for treet, så ikke nødvendig med ytterligere tiltak.

.....

3130 Lindøya sørvest II

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: B Areal : 1,17 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 1. juli 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya, klemmt innimellom hytter. En sti går tvers gjennom lokaliteten. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er svært artsrik, med typiske kalktørrengsarter som bitterbergknapp, markmalurt, gulmaure, fagerknoppurt, dunkjempe, prikkperikum, tiriltunge, strandsmelle, prestekrage, enghavre (NT), engknoppurt, bakketimian (NT), rundbelg, rødkløver, hårsveve, sølvmure, ryllik, markjordbær, bakkemynte, harekløver, gjeldkarve og blåklukke. Rødlistearten knollmjørdurt (VU) forekommer rikelig, mens aksveronika (VU) har mindre bestander. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen og det er ikke preg av gjengroing i lokaliteten. Per 2021 ble deler av arealet skjøttet som plen, men det var også større arealer som klippes mindre hyppig. En sti som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er noe spredning av fremmede arter i kanter, bl.a. fra tilgrensende hager, men lokaliteten er foreløpig lite påvirket av fremmede arter.

Fremmede arter: Helt i vest i lokaliteten er det et felt med en del faltarve, i spredning. Ellers finnes gravbergknapp, gressløk, syrin, fremmed mispel, hagenellik, samt at det er noe fremmede arter i kanter.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får høy vekt på størrelse (over 1 daa) og landskapsøkologi, middels-høy vekt på artsamangfold (18 tyngdepunktsarter og 4 rødlistede arter), middels vekt på tilstand (enga er åpen men noe skjøttes som plen) og foreløpig med lite påvirkning fra fremmede arter. Den vurderes derfor foreløpig som viktig (B-verdi). Dersom mindre arealer skjøttes som plen kan verdi svært viktig vurderes, selv om denne enga har noe færre arter enn andre tilsvarende enger på Lindøya.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august, og det som skjøttes som plen per 2021 bør innlemmes i arealer som skjøttes mer ekstensivt. Man kan skjøtte en smal stripe som plen akkurat der stien går tvers gjennom lokaliteten, men trolig vil dette arealet holdes åpent av tråkk uansett. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter, spesielt faltarve, gressløk, hagenellik og gravbergknapp, må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3131 Lindøya sørvest III

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: B Areal : 2,10 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 1. juli 2021.

Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Moser og lav ble i tillegg kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, Torbjørn Høitomt og Alexander Nilsson i 2022 og 2021 (kun T. Høitomt).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya, mellom hytter og sjøen. En sti går tvers gjennom lokaliteten. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er tynt, og med enkelte bergknauser som stikker opp.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord, i partier

er det friskere og mer høyvokst grasrik vegetasjon. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU), knollmjørdurt (VU), markmalurt, tiriltunge, dunkjempe, engknoppurt, bitterbergknapp, enghavre (NT), gulmaure, krattalant (NT), bakkemynte, fagerknoppurt, hjorterot (NT) og prikkperikum. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. Nærmest sjøen er det små flekker med strandeng med fjærekoll, gåsemure, strandkjeks og nonsblom. I partier med litt naken jord er det registrert rødlistede moser: Microbryum davallianum var. davallianum (EN), piggbegermose (EN), stripevrimose (NT) og buttvrimose (NT). Laven dvergkalkskjell (EN) finnes på partiene med kalkberg.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen. Per 2021 hadde deler av arealet ganske høyvokst vegetasjon, men det er foreløpig lite gjengroing med busker. En sti som går gjennom området bidrar til en del slitasje. Det er spredning av fremmede arter fra hyttehagene og det er jevnt over en del fremmede arter i lokaliteten, og kun mindre flekker så og si uten fremmede arter.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes rynkerose, ugrasklokke, faltarve, hagenellik, syrin, fremmede mispler, spirea sp., gravbergknapp. Særlig er det en del gravbergknapp, faltarve og hagenellik.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får høy vekt på størrelse (over 1 daa) og landskapsøkologi, høy vekt på arts mangfold (12 tyngdepunkter og 10 rødlistede arter, hvorav flere som ikke er knyttet til enga i seg selv), lav-middels vekt på tilstand (enga er åpen, men med en del påvirkning fra fremmede arter). Den vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter, spesielt faltarve, rynkerose, hagenellik, ugrasklokke og gravbergknapp og berberis må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3132 Lindøya vest mellom hytte 100 og 101

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: B Areal : 0,7 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et stikryss vest på Lindøya, innimellom hytter. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er svært artsrik, med typiske kalktørrengsarter som dunkjempe, tiriltunge, engknoppurt, gulmaure, prestekrage, enghavre (NT), rundbelg, rødknapp, rødkløver, prikkperikum, engnellik, sølvmure, bitterbergknapp, bakketimian (NT), hårsveve, nakkebær (NT), berberis. På bedre jordsmonn forekommer noe stormaure og ryllik. Rødlistearten knollmjørdurt (VU) forekommer rikelig, mens aksveronika (VU) har mindre bestander. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen og det er lite preg av gjengroing i lokaliteten. Deler av området har vært skjøttet som plen i flere år, men ikke 2021. Stier som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er noe spredning av fremmede arter i kanter, bl.a. fra tilgrensende hager, men lokaliteten er foreløpig forholdsvis lite påvirket av fremmede arter sammenlignet med andre lokaliteter på Lindøya.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer ugrasklokke, filterarve, gravbergknapp, hagenellik, gravmyrt, spadebergblom (i spredning), syrin og fremmede mispler.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (mellom 0,5 og 1 daa), middels vekt på artsmangfold (17 tyngdepunktsarter og 5 rødlistede arter), middels-høy vekt på tilstand da enga er åpen og foreløpig med lite påvirkning fra fremmede arter, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes derfor foreløpig som viktig (B-verdi), men er i grenseland til å vurderes som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august. Ved slått må høyet bakketørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin og berberis bør også bekjempes.

.....

3133 Lindøya vest mellom hytte 106 til 109

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: C Areal : 0,46 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger klemt mellom hytter vest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som gulmaure, hvitmaure, rødknapp, tiriltunge, enghavre (NT), dunkjempe, hårsveve, markjordbær, bakketimian (NT), nakkebær (NT), m.m. Rødlisteartene knollmjødurt (VU) og aksveronika (VU) forekommer flere steder.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, men lokaliteten har begynt å få noe gjengroingspreg med en del buskvegetasjon og det har begynt å komme en del fremmede arter i lokaliteten. Deler av arealet ble skjøttet som plen i 2021. Stier som går gjennom området bidrar til noe slitasje.

Fremmede arter: Av fremmede arter forekommer gravbergknapp, syrin, blåhegg, svaleurt, såpeurt, fremmede mispler.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (mellom 0,5 og 1 daa), middels-høy vekt på arts mangfold (11 tyngdepunkter og 5 rødlistede arter, hvorav to VU), lav-middels vekt på tilstand og påvirkning da enga er åpen, men med noe gjengroingspreg og partier med mye fremmede arter, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes foreløpig som lokalt viktig (C-verdi), men dersom lokaliteten får bedre skjøtsel kan den trolig vurderes til viktig.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august. Ved slått må høyet bakketørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin og berberis bør også bekjempes.

.....

3134 Lindøya, Romerbrygga sør

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: B Areal : 0,67 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag:

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper:

Arts mangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som bakketimian (NT), rødknapp, rundbelg, gulmaure, harekløver, hårsveve, engknoppurt, markmalurt, prestekrage, fagerklokke, enghavre (NT), flerårsknavel, sølvmaure, dunkjempe, hvitmaure, bakkemynte, bitterbergknapp, fagerknoppurt, engrapp, prikkperikum, markjordbær, dvergmispel. I de mest grunnlendte partiene dominerer bakketimian og rødknapp. Rødlistearten knollmjødurt (VU) forekommer ganske rikelig, mens aksveronika (VU) er noe mer spredt. Det foreligger et eldre funn av dvergkalkskjell (EN) fra 1995 som trolig stammer herfra, og dvergkalkskjell ble også funnet på åpent kalkberg i lokaliteten i 2024.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, og lokaliteten er lite preget av gjengroing. Deler av arealet ble skjøttet som plen i 2021. Stier som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er en del fremmede arter i lokaliteten.

Fremmede arter: Foreløpig er det forholdsvis lite fremmede arter, men både syrin og gravbergknapp er i spredning, ellers finnes noe hagenellik og fremmede mispler. I følge Bymiljøetaten er det gjort funn av russesvalerot.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (mellom 0,5 og 1 daa), middels-høy vekt på arts mangfold (22 tyngdepunkter og 4 (5) rødlistede arter, hvorav to VU og en EN), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, men at det er fremmede arter i spredning, lav-middels vekt på påvirkning da deler av enga skjøttes som plen, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes foreløpig som viktig (B-verdi), men det fordrer riktig skjøtsel.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august, ev. trengs kun de frodigste partiene å slås annet hvert år. Ved slått er det viktig at man ikke slår så nær bakken at man bidrar til spredning av gravbergknapp. Høyet må bakketørkes i 2-3 dager før det rakes

sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes, med hovedfokus på russesvalerot og gravbergknapp. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3135 Lindøya SØ

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : 0,73 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (Biofokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Torbjørn Høitomt (Biofokus) undersøkte moser i 2021. Maria K. Hertzberg og Alexander Nilsson (Biofokus) gjennomførte også en tilleggskartlegging av lav våren 2022.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst på Lindøya, på en liten utstikker ut mot fjorden. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg. Her er skinn kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Svært artsrik flora med forekomster av stjernetistel (NT), aksveronika (VU), knollmjødur (VU), engknoppurt, fagerknoppurt, markmalurt, blodstorkenebb, blåkløkke, hjorterot (NT), bakketimian (NT), gulmaure, gullris, prikkperikum, sølvmure, kantkonvall, bitterbergknapp, dvergmispel og geitved. I 2020 ble det også registrert nikkesmelle (NT) og snau bergskrinneblom (NT). Av moser er det registrert stripevrinose (NT) i 2021. Ved en tilleggssbefaring i 2022 ble kalklavene kalkskiferlav (VU) og dvergekalkskjell (EN) funnet på kalkberget.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand og ikke gjengrodd, men det er en del gravbergknapp i partier.

Fremmede arter: Gravbergknapp, syrin, russesvalerot, sprikemispel, vinterkarse, krypmispel, filterve, russekål, ugrasklokke, filtmispel, takløk.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørreng og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på arts mangfold (6 NT, 3 VU og 1 EN), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. På grunn av arts mangfold alene vurderes den som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fjerne syrin, gravbergknapp, russesvalerot, fremmede mispler og andre fremmede arter. Spare noen få stedegne busker. Lokaliteten bør ryddes kontinuerlig for fremmede arter og ev. busker/oppslag. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3136 Lindøya SØ ved hytte 232-234

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,35 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs en gangvei og ut mot sjøen. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU) (mye i de mest grunnlendte partiene), knollmjødukt (VU), engknoppurt (en del der det er noe mer jordsmonn), sølvmyr, blodstorkenebb, prikkperikum, gulmaure, bitterbergknapp, dunkjempe, tiriltunge, enghavre (NT), rundbelg, smørbukk og geitved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke preget av gjengroing og forholdsvis intakt. I mindre partier er det noe filterarve, gravbergknapp og grasløk. Noen små stier til brygga bidrar med noe slitasje.

Fremmede arter: Innslag av filterarve, gravbergknapp, grasløk, russekål, moskuskattost, hagenellik.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på arts mangfold (1 NT, 2 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten ikke er gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. Lokaliteten er liten og vurderes derfor som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Filterarve, gravbergknapp og grasløk må fjernes før de blir dominerende. Geitvedbusken bør spares, men den bør ikke bli noe særlig større. Generelt bør andre stedegne busker som kommer opp fjernes da det er viktig at lokaliteten holdes åpen.

.....

3137 Lindøya Ø ved hytte 197C

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: C Areal : 0,25 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten skråning nedenfor en hytte øst på øya. En sti fra hytta og ned til gangstien går gjennom lokaliteten. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord, men det er partier med noe tykkere jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Partiene uten noe særlig med jordsmonn kan nok heller karakteriseres som åpen grunnlendt kalkmark, men disse arealene er forholdsvis små.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som smaltimotei (VU), aksveronika (VU), knollmjøddurt (VU), blodstorkenebb, dunkjempe, kantkonvall, gulmaure, hjorterot (NT), olavskjegg, geitved, kanelrose, dunkjempe, smørbukk, enghavre (NT), vill-løk.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ganske intakt, med forholdsvis lite fremmede arter og hvor opprinnelig vegetasjon dominerer, men lokaliteten er noe preget av gjengroing. Dette gjelder i stor grad på arealene med litt mer jordsmonn. Her er det en del oppslag av ask, spisslønn og alm, samt mye bringebær i partier.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes russesvalerot, gravbergknapp, syrin, blankmispel, sprikemispel, snøbær, filterarve.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels-høy vekt på artsamangfold, middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg. Da lokaliteten er såpass liten vurderes den som lokalt viktig (C-verdi), selv om den har flere kravfulle karplanter.

Skjøtsel og hensyn: Det bør settes inn tiltak for å åpne opp lokaliteten og forhindre videre gjengroing. Det er viktig at det fjernes oppslag av trær og busker, men spares noe geitved, kanelrose og ev. andre stedegne busker. Lokaliteten bør generelt få et mer åpent preg. Det bør settes inn tiltak for å fjerne snøbær og fremmede mispler, samt fjerne gravbergknapp, russesvalerot, syrin og filterarve før disse sprer seg noe mer. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3138 Lindøya, Skytterbrygga N I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 1,4 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppå en liten kolle rett nord for fergeleie på østsiden av Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU) (nye), nikkesmelle (NT), markmalurt, smørbukk, blodstorkenebb, enghavre (NT), prikkperikum, rundbelg, gulmaure, dverg mispel, bitterbergknapp, vill-løk, harekløver, kantkonvall, lintorskemunn, skjermesveve. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. Det har tidligere hekket flere par med fiskemåke her (Bård Bredesen pers. medd.).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ganske intakt, med forholdsvis lite fremmede arter og hvor opprinnelig vegetasjon dominerer. Lokaliteten er noe preget av gjengroing i partier. Syrin og gravbergknapp er i ferd med å bre seg utover, og det er et større parti midt i lokaliteten tett med syrinkratt.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes endel syrin og gravbergknapp, begge i spredning.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (ca. 1,4 daa), middels vekt på artsmangfold (2 NT og 1 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreget. Tilsammen tilsier det verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Syrin er i ferd med å bre seg utover, og dersom det er et ønske om å bevare lokaliteten er det viktig at denne fjernes, men det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Det samme gjelder for gravbergknapp. Stedegne busker kan også fjernes, men man kan godt la noen veldig få busker stå igjen.

.....

3139 Lindøya, Skytterbrygga N II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,88 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 9. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for fergeleie på østsiden av Lindøya. Det går en gangvei gjennom lokaliteten som deler den i to. Lokaliteten grenser forøvrig mot sjøen. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU), markmalurt, ryllik, smørbukk, engknoppurt (i partier mye), prikkperikum, tiriltunge, sølvmyr, dunkjempe, nakkebær (NT), gulmaure. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har god tilstand med lite fremmede arter foreløpig, men med noe rynkerose, syrin, vinterkarse, gravbergknapp, fremmede mispler forekommer. Rynkerose og fremmede mispler dekker litt større områder.

Fremmede arter: Av fremmede arter finnes syrin, rynkerose, vinterkarse, gravbergknapp, russesvalerot, fremmede mispler, som utenom rynkerose og fremmede mispler opptrer i begrensede mengder. I tillegg forekommer problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på artsmangfold (1 VU og 1 NT), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreget. På grunn av størrelse og forholdsvis få arter får den verdi lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er spesielt viktig å fortsette bekjempelse av russesvalerot. For øvrig bør rynkerose, fremmede mispler, berberis og gravbergknapp bekjempes før de sprer seg videre. For deler av lokaliteten som innehar litt mer jordsmonn bør en vurdere slått hvert eller

annethvert år. Busker som kommer opp etter bekjempelse/tiltak bør holdes nede. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3142 Lindøya, mellom hytte 81 og 71

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,28 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom hytter og langs en gangvei sørvest på Lindøya. Lokaliteten deles i to av gangvei. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord, men i partier er jordsmonnet noe tykkere.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg. Her er skrin kalkkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen, mindre partier har også noe tykkere jordsmonn. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som aksveronika (VU), fagerknoppurt, gulmaure, hårsveve, prestekrage, rundbelg, nakkebær (NT), rødknapp, tiriltunge, engknoppurt, bergmynte, markmalurt, dunkjempe, bakketimian (NT), sølvmyre.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsel, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, og lokaliteten er lite preget av gjengroing. Arealet ble ikke skjøttet som plen i 2021. Gangveien som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er lite fremmede arter foreløpig, men gravbergknapp er såvidt på vei inn fra tilgrensende hyttehager, nede mot sjøen er det også noe faltarve. Sammelignet med andre lokaliteter på Lindøya er denne ganske intakt.

Fremmede arter: Foreløpig er det forholdsvis lite fremmede arter, men gravbergknapp er såvidt i spredning, ellers finnes noe ormehode og faltarve.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrengsarter med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på artsamangfold (1 VU og 2 NT), høy vekt på tilstand da lokaliteten ikke er gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreg i partier. På bakgrunn av størrelse og relativt få arter får den verdi lokalt viktig (C-verdi), men den er i øvre sjiktet av denne skalaen.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktigst å luke gravbergknapp og faltarve før disse sprer seg videre. Ev. kratt og oppslag som kommer opp bør holdes nede slik at lokaliteten opprettholder et åpent preg.

.....

3143 Lindøya, vest for hytte 44

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: C Areal : 0,43 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom hytter og gangstier sørvest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er artsrik, med typiske kalktørrengsarter som knollmjødurt (VU), prikkperikum, prestekrage, bergmynte, gulmaure, sølvmure, engnellik, smalkjempe, engknoppurt, tiriltunge, dunkjempe, enghavre (NT), engrapp, bakketimian (NT). Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdse, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen, og lokaliteten er lite preget av gjengroing. Deler av arealet ble skjøttet som plen i 2021. Andre deler skjøttes sjeldnere, der noe bestod av dels høyvokst eng i 2021. Gangveier som går gjennom området bidrar til noe slitasje. Det er en del opprinnelig vegetasjon, men i partier er det kommet inn en del fremmede arter.

Fremmede arter: Filtarve, syrin, gravbergknapp, fremmede mispler forekommer i mindre mengder.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får lav vekt på størrelse (under 0,5 daa), lav vekt på artsamangfold (14 tyngdepunkter og 3 rødlistede arter), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, men det er fremmede arter i spredning, middels vekt på påvirkning da deler av enga skjøttes som plen, høy vekt på landskapsøkologi. Den vurderes derfor foreløpig som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås annet hvert år i midten av august, skinnere arealer kan trolig slås sjeldnere. Ved slått må høyet bakketørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (dvergmispel) bør spares. Fremmede arter må bekjempes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3144 Lindøya, nedenfor hytte 89

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,23 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Torbjørn Høitomt undersøkte moser i lokaliteten i 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom hytter og gangstier sørvest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk.

Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Artsrik flora med forekomster av knollmjødurt (VU), aksveronika (VU), smaltimotei (VU), rundbelg, gulmaure, markmalurt, enghavre (NT), bakketimian (NT), flekkgrisor (NT), engknoppurt og sølvmore. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. I tillegg ble småklokkemose (VU) og murtustmose registrert på kalkberget.

Bruk tilstand og påvirkning: Foreløpig har lokaliteten forholdsvis lite fremmede arter, men hagenellik, syrin og fremmede mispler er på vei inn. Lokaliteten er stedvis noe gjengrodd med syrin og fremmede mispler og det finnes også små syrinplanter som er på vei opp flere steder.

Fremmede arter: Syrin, hagenellik, fremmede mispler og berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på artsamangfold (3 NT og 4 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspress. Lokaliteten vurderes foreløpig til viktig (B-verdi) da det er funnet flere kravfulle arter både av karplanter, men også moser knyttet til kalkrikt berg.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er viktig at fjernes. Fremmede mispler og små syrinplanter bør fjernes med mest mulig røtter. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Andre stedegne busker kan også fjernes, men enkelte stedegne busker er det en fordel at står igjen så sant lokaliteten beholder et ganske åpent preg.

.....

3145 Lindøya sør, ved hytte 175

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 1,14 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Det er også utført tilleggskartlegging av moser av Torbjørn Høitomt (BioFokus) høsten 2021 og av T. Høitomt og John Gunnar Brynjulvsrud (BioFokus) i 2022, og tilleggskartlegging av lav av Maria K. Hertzberg og Alexander Nilsson (BioFokus) våren 2022. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en liten kalkrygg mellom hytter og sjøen sør på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk.

Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Artsrik flora med forekomster av knollmjødurt (VU), aksveronika (VU), stjernetistel (NT), kantkonvall, markmalurt, gulmaure, rundbelg, fagerknoppurt, sølvmore, åkermåne (NT), engknoppurt, hjorterot (NT), krattalant (NT), geitved. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater. I tillegg ble Microbryum davallianum var. Davallianum (EN), piggbegermose (EN), åkerknollvrangmose (EN), småklokkemose (VU), buttvrime (NT), fakkellbusthette, murtustmose, svøpløkmose, sølvvrangmose, slireskruemose, kystlommemose, putehårstjerne og putevrime registrert på kalkberget. Dvergekalkskjell (EN) ble funnet i 2022.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del opprinnelig vegetasjon i lokaliteten, men i partier er det mye fremmede arter. Særlig er det en del sprikemispel, syrin, gravbergknapp og fjærnellik og mindre innslag av andre fremmede arter. Det lokaliteten er litt gjengrodd med busker, både fremmede og stedege, men dette er foreløpig lite.

Fremmede arter: Syrin, berberis, gravbergknapp, fjærnellik, sprikemispel, faltarve, russesvalerot og takløk.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker, samt kalkberg, med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse (1-2 daa), høy vekt på artsmangfold (5 NT, 3 VU og 4 EN), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. betydelige mengder fremmede arter. Selv om det er registrert mange kravfulle arter i lokaliteten, trekkes verdien ned pga. mengden fremmede arter. På bakgrunn av dette får lokaliteten foreløpig verdi viktig (B-verdi), men den er i grenseland til å kalles svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er svært viktig at fjernes for å ivareta områdets store naturverdier. Det bør være hovedfokus på å bekjempe russesvalerot og fjerne fremmede mispler, berberis, gravbergknapp, faltarve, fjærnellik. Man kan også fjerne noe geitved, for å holde området åpent, men noen få busker kan stå igjen så sant lokaliteten i hovedsak har et åpent preg. Dersom det kommer opp en del busker på ny bør disse fjernes for å opprettholde et åpent preg. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3146 Liten holme, Lindøya sørvest

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,86 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en liten holme på sørvestsiden av Lindøya. En bro fra øya går ut til holmen. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skrin kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk med åpen grunnlendt kalkmark. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Artsrik flora med store forekomster av aksveronika (VU), ellers er det noe sølvmyr, lintorskemunn, tiriltunge, bitterbergknapp, markjordbær, prestekrage, småsmelle, smørbukk og fjærekoll. Kystmessinglav er tidligere registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er svært skrin og helt fri for busker, men gravbergknapp dekker større arealer. Det er fortsatt betydelig innslag av opprinnelige vegetasjon, særlig aksveronika og sølvmyr, men det er noe mindre artsrikt her enn mange av de andre lokalitetene på Lindøya og dette skyldes muligens gravbergknappen. Arealer med et tett teppe av gravbergknapp og så og si ikke opprinnelig flora er utelatt fra avgrensningen. I tillegg er det her en del slitasje fra bading ut fra holmen.

Fremmede arter: Gravbergknapp (mye), gressløk, vinterkarse.

Del av helhetlig landskap: Det er flere åpne grunnlendte kalkmarker, samt kalkberg, med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), middels vekt på artsmangfold (1 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten ikke er gjengrodd, lav vekt på påvirkning pga. fremmedartspreg og slitasje. Liten lokalitet, relativt få kravfulle arter og ganske omfattende påvirkning fra fremmede arter gir foreløpig verdi lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Denne lokaliteten er såpass skrinnet at det er lite fare for gjengroing med busker. Det bør settes inn tiltak for å forsøke å redusere forekomstene med gravbergknapp.

.....

3147 Lindøya vest, NV for hytte 103

Slåttemark – Rik slåtteeng Verdi: C Areal : 0,84 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 29. juni 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten helning nordvest for og nedenfor hytte 103, vest på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming rik slåtteeng. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Karplantefloraen er noe mindre artsrik enn de andre slåttemarkslokalitetene på øya, men denne er også mindre kalkrik. Her vokser arter som rødknapp, legeveronika, stivsveve, hårsveve, geitved, firkantperikum, engknoppurt, dunkjempe, markjordbær, blåveis, bakkefiol, stormaure og fløyelsmarikåpe. I et lite hjørne er det også bakketimian (NT), fagerklokke og prestekrage. Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere var større deler av lokaliteten kratt, men området ble åpnet opp for ca. 10-15 år siden. Disse arealene klippes som plen i dag. Et mindre parti har hele tiden vært åpent og her er det arealer som skjøttes som eng. Det er litt fremmede arter spredt og i mindre partier er det en del gravbergknapp.

Fremmede arter: Gravbergknapp, krypfredløs, ugrasklokke, skvallerkål.

Del av helhetlig landskap: Det er flere enger med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får middels vekt på størrelse (ca. 0,7 daa), lav vekt på artsmangfold (12 tyngdepunktarter og 1 rødlisteart), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, men det er fremmede arter i spredning, middels vekt på påvirkning da større deler av enga skjøttes som plen, høy vekt på landskapsøkologi. Lokaliteten vurderes foreløpig som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er viktig at fjernes, spesielt gravbergknapp.

Plenklippingen bør opphøre og isteden bør området slås en gang i året, rundt 15. august. Høyet bør bakketørke 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes fra enga.

.....

3148 Lindøya SØ, SØ for hytte 170-172

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: B Areal : 1,33 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Torbjørn Høitomt (Biofokus) undersøkte for moser i 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Kartleggingsmetodikken

følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en kalkrygg sørøst for hytte 170 til 172, sørøst på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er kalkbarskog med utforming urterik kalkfuruskog. Åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet inngår i lokaliteten, hvor knausen nede ved sjøen og partier i furuskogen er åpen grunnlendt kalkmark. Vegetasjonen er tørr og kalkrik og typisk for Indre Oslofjorden. Kalkfuruskog er rødlistet som sårbar (VU), mens åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Det er også noe kalkberg i dagen.

Artsmangfold: Av karplanter på den skogbevokste knausen finnes geitved, kantkonvall, gjeldkarve, teiebær, tiriltunge, blåveis, liljekonvall, markjordbær, hjorterot (NT) og i partier mye liljekonvall. På den lille knausen nede ved sjøen er det aksveronika (VU), nikkesmelle (NT), sølvmyr, bitterbergknapp, hvitbergknapp, markmalurt, kanelrose, klustersvineblom og dunkjempe. På de åpne grunnlendte områdene/kalkbergene er mosene nerveklo (EN), tanntustmose (CR) og Didymodon vinealis registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Den lille knausen er forholdsvis intakt, uten noe særlig med fremmede arter og foruten noe oppslag av ask er lite gjengrodd. Furuskogen på andre siden av gangveien er i partier mer gjengrodd, med oppslag av trær og busker, særlig mot nord hvor det er fjerna furuer tidligere er det gjengrodd. Det er også lite med fremmede arter her, men i et parti mellom hytte 170 og 171 er det mye gravmyrt.

Fremmede arter: I furuskogen er det spredt med sprikemispel, gravbergknapp, snøbær, berberis, hagtorn, og et større felt med gravmyrt. På den lille knausen nede ved sjøen er det kun hagenellik.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger/åpne grunnlendte kalkmarker, kalkfuruskoger, samt kalkberg, med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten er under 2 daa og moderat intakt da den er noe gjengrodd i partier og med forekomster av fremmede arter. Men lokaliteten har ganske gode habitatkvaliteter med kalkberg i dagen og forekomster av kalkarter, samt at den er lysåpen også der det er tresjikt. Blant annet er det registrert rødlistede moser og karplanter tilknyttet kalkmark. Rødlistearter alene tilsier verdi svært viktig, men lokaliteten er forholdsvis liten og med noe påvirkning av hogst og fremmede arter, og den gis derfor forløpig verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter og berberis bør fjernes. Oppslag av alm, ask og andre treslag fjernes. Stedegne busker som geitved o.l. kan stå igjen, men lokaliteten bør ikke gro helt igjen med busker.

.....

3166 Bleikøya brygge

Store gamle trær – Lind Verdi: **C** Areal : 0,19 daa

Innledning: Lokaliteten er registrert av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid i juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Definisjon og verdisetting av naturtypen følger DN-håndbok 13 og revidert faktaark fra 2015(Miljødirektoratet 2015). Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest på Bleikøya, ved båtbyggen. Den består av et par trær som står på park- og «trafikkareal» mellom stier og grusveier fra båtbyggen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær, og består av to store lindetrær. Den minste har brysthøydediameter på 70-75 cm, den største som har tredelt stamme ca. tre m opp, har bhd. på 100-110 cm. Ingen av trærne har synlig hulhet, og det er lite død ved i kronen. Trærne har grov bark, med opptil 5 cm barksprekker.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på trærne, men det er noe potensial for arter knyttet til gamle og hule edelløvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er flere linder rundt, men de kartlagte trærne står relativt fritt i parkareal med gress og grusmark. Muligens noe skyggefullt her på nordsiden av øya for mange insekter, men eksponert mot vest. Noen grener er trolig kappet, men det er i tilfelle lenge siden.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Bleikøya har få store trær, så disse er spesielle på øya.

Verdivurdering: To store linder, hvorav den ene svært grov. Grove barksprekker, men ellers ikke hulhet eller død ved. Størrelse på den største kunne tilsi høyere verdi, men mangel på andre viktige karakterer gjør at den vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Graving i rotsonen og lagring av materiell etc. under treet bør unngås. Unødvendig beskæring av greiner bør også unngås. Døde grener som ev. faller på bakken er viktige for arts mangfoldet og bør spares i nærområdet. Eventuelle oppslag av kratt under trekronene bør ryddes vekk.

.....

3167 Bleikøya nord III

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: A Areal : 0,97 daa

Innledning: Opprinnelig registrert som del av annen lokalitet (BN00064140) av Siste Sjanse i 2003. Skilt ut som egen lokalitet i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 9. og 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Bleikøya, langs en forsenkning som skråner sakte mot nordøst. Det er mindre berggrygger langs sidene. Berggrunnen består av sandstein i kant mot stupet, men med rester av kambrosilurkalk og kalkrikt forvittringsmateriale i forsenkningen. Lokaliteten er delt i to avgrensninger av et mellomliggende parti med skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som slåttemark i mosaikk med åpen kalkmark langs kantene og på knauser. Den består av kalktørrenger på mer eller mindre grunnlendt mark langs et lite søkk, og knauser med kalkbergvegetasjon. Langs søkket er det en del furu, løvtrær og kratt. Kartleggingsenheter etter NiN er sterkt kalkrik tørreng med mindre hevdpreg (T32-C-17) samt åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng- og lavmark (T2-C-7 og T2-C-8) og små flekker av uttørkingsekspoonerte kalkrike berg (T1-C-8). Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) og åpen grunnlendt kalkmark som sterkt truet (EN). Begge har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Geitved, einer og flere ulike asaler, bl.a. er både fagerrogn (NT) og sølvasal (NT), er registrert i busksjiktet. Det er også til dels store forekomster av svartmispel (NT). I kalktørrengene fins fine bestander av dragehode (VU), aksveronika (VU), knollmjødukt (VU), gulmaure, bergmynte, dvergmsipel og engknoppurt. På platået i vest er det også bakketimian (NT). Nedover søkket mot øst er blodstorkenebb dominerende med mye krattalant (NT), hjertegrass (NT), dunkjempe, vill-lin og nederst innslag av hjorterot (NT) og enghavre (NT).

Bruk tilstand og påvirkning: Området har vært relativt sterkt gjengrodd av furu, løvtrær og kratt, men det er åpnet opp betydelig i de senere år. Øvre del er omkranset av furu og einer og med forekomst av både svartmispel og fremmede mispler. I nedre del er det enkelte høyvokste geitved, og partier med bregner, vendelrot og løvoppslag. Det går ett tråkk gjennom området.

Fremmede arter: Ved knausen oppe i vest er det en god del fremmede mispler. Nede i øst vokser valurt (SE), russekål (SE) og veitistel. Det er også noe gravbergknapp.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Fine kalktørrenger og kantkratt med rikt arts mangfold og mange rødlistearter, inkludert en god bestand av dragehode. Området er noe preget av gjengroing, men i aktiv hevd og i bedring. Lokaliteten får høy vekt for arts mangfold, lav for tilstand og middels for påvirkning. Samlet vurderes den å oppnå kriteriene for svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fortsett å rydde forsiktig i tre- og buskvegetasjon, inkl. nye løvoppslag. Typiske og hjemlige «Oslofjord-arter» som geitved, svart- og dvergmispel og diverse asaler spares. Ha fokus på å fjerne fremmede mispler og luke andre fremmede arter som valurt, russekål, kuletistel og gravbergknapp.

.....

3168 Bleikøya nord II

Rik berglendt mark – Rik grunnlendt mark Verdi: C Areal : 0,7 daa

Innledning: Opprinnelig registrert som del av annen lokalitet (BN00064140) av Siste Sjanse i 2003. Skilt ut som egen lokalitet i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nordsiden av Bleikøya, og består av en nordvendt bratt bergvegg med gangvei på nedsiden. Berggrunnen består av sandstein, med noe forvittringsmateriale i enkelte sprekker. På oversiden grenser den mot mer kalkrik mark og annen naturtypelokalitet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik berglendt mark. Nakent berg dominerer som type, men er intermediært og ikke spesielt artsrikt. De rikeste delene er i sprekken hvor det vokser en god del kalkarter. Kartleggingsenheter etter NiN er svakt kalkrik grunnlendt lyng- og lavmark (T2-C-5 og T2-C-6) og små flekker av uttørkingseksponte intermediære og litt kalkrike berg (T1-C-6).

Arts mangfold: I sprekker i berget vokser arter som aksveronika (VU), sølvmyr, gulmaure, bakkemynte, bergmynte, kantkonvall, blodstorkenebb, hvitbergknapp og knopparve spredt. En registrering av oslosildre (NT) er gjort i 2015. Furu, ask, borealt løv, geitved og ev. andre busker vokser også her. Potensial for moser er trolig begrenset, da berget ikke er kalk og ikke veldig rikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del busk- og trevegetasjon i enkelte av bergsprekkene, og spesielt er sørvestre del relativt sterk gjengrodd med oppslag av ask og furu.

Fremmede arter: Gravbergknapp forekommer i små flekker. Valurt er registrert i kant mot gangveien i nordøst.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av

kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: For å være på kalkøyene i indre Oslofjord er lokaliteten av begrenset kvalitet hva gjelder kalkrikhet og artsrikdom. Det er likevel funn av en del kalkkrevende arter spredt i området, inkludert ansvarsarten oslosildre. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: En kan ev. rydde noe oppslag i nedkant, spesielt i vestre del, men det er vanskelig å rydde vegetasjon i vegg.

.....

3169 Bleikøya båtopplag

Erstatningsbiotoper på berg og åpen jord – Åpen sand- og grusmark

Verdi: B Areal : 0,87 daa

Innledning: Opprinnelig registrert som del av annen lokalitet (BN00064140) av Siste Sjanse i 2003. Skilt ut som egen lokalitet i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nordsiden av Bleikøya, og består av en flat grusmark med båtopplag. Det er trolig lagt noe fyllmasser her fra gammelt av, som ser ut å være av strandgrus/forvittringsmateriale med lokalt opphav.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som erstatningsbiotop på berg og åpen jord, i grenseland mot engpreget erstatningsbiotop. Det er noe kratt og løvoppslag i kantene, men ellers åpen vegetasjon med urterikt feltsjikt og nakne grusflater. Kartleggingsenhet etter NiN er sterkt endret fastmark med dekke av sand eller grus (T35-C-2).

Arts mangfold: Det vokser en god del kalktørrengarter i området, bl.a. hjorterot (NT), krattalant (NT), åkermåne (NT), aksveronika (VU), engknoppurt, blodstorkenebb, dunkjempe, gulmaure, rødknapp og noe knollmjøddurt (VU). Det er tidligere funnet bukkebeinurt her, men den ser ut til å ha utgått. Filtkongsglys er også vanlig i området.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har vært brukt til båtopplag, trolig helt siden hyttebebyggelsen på øya ble etablert. Det er noen installasjoner og bygninger og en del ferdsel, i tillegg til at båtene ligger her over vinteren.

Fremmede arter: Valurt (SE), rynkerose (SE) og kuletistel (HI) vokser i området. Russesvalerot (SE) er tidligere registrert her.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Artsrik skrotemark med flere rødlistede arter. Lokaliteten scorer lavt på størrelse, og middels på arts mangfold og tilstand. den vurderes dermed som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter bør bekjempes, hvilket er viktig også for å unngå spredning til inntilliggende naturtypelokaliteter. Det bør ryddes oppslag av kratt. Ved videre bruk av området til båtopplag bør en unngå nedbygging og forringelse av arealer med naturlig og artsrik vegetasjon.

.....

3170 Bleikøya nordøst II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : 0,95 daa

Innledning: Opprinnelig registrert som del av annen lokalitet (BN00064338) av Siste Sjanse i 2003. Skilt ut som egen lokalitet i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nordsiden av Bleikøya, på bergknausene øst og nord for båtopplaget, på grensa til verneområdet. Berggrunnen består trolig av sandstein, men med rester av kambrosilurkalk og kalkrikt forvittringsmateriale på berghyllene og i sprekker. På østsiden langs en liten forsenkning er det sigevannspåvirket (men grunnlendt) og friskere forhold.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som åpen kalkmark, med innslag av slåtteeeng på østsiden. Den består av kalktørrenger på mer eller mindre grunnlendt mark langs et par skrenter og hyller i fjellet og på en kalkknaus mot sjøen. Det er et par spredte furuer og ellers noe løvoppslag i bergfot, ellers hovedsakelig åpen vegetasjon. Kartleggingsenheter etter NiN er sterkt kalkrik tørreng med mindre hevdpreg (T32-C-17) samt åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng- og lavmark (T2-C-7 og T2-C-8) og små flekker av uttørkingseksponerte kalkrike berg (T1-C-8). Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) og åpen grunnlendt kalkmark som sterkt truet (EN). Begge har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Området har artsrike tørrenger / kalkmarker, med arter som svartmispel (NT), slåpetorn, dvergmispel, hjorterot (NT), krattalant (NT), hjertegras (NT), knollmjødukt (VU), aksveronika (VU), enghavre (NT), dragehode (VU) (relativt små mengder, skal være to delforekomster, Bård Bredesen pers. medd.), blodstorkenebb, bakketimian, bergmynte, rundbelg, prikkperikum, hvitmaure og gulmaure og enkelte dragehode (VU). I litt friskere engpartier på østsiden vokser blåknapp, mjødukt, prestekrage og ganske store mengder krattalant. Det er potensial for spesialiserte insekter knyttet til slike miljøer, og alantfjærmøll (VU) er tidligere registrert i naturreservatet mot øst.

Bruk tilstand og påvirkning: De indre delene av området har tidligere vært ganske gjengrodd, men er de siste tiårene åpnet opp noe (trolig for utsikt fra huset i sør). Vegetasjonen har respondert godt på gjenåpning. Det er likevel en del oppslag og partier med høyvokst vegetasjon. Området grenser til båtopplaget i vest, og her er en del små installasjoner, stier og fremmede plantearter i området. Området blir skjøttet, bl.a. med fjerning av fremmede mispler.

Fremmede arter: Blankmispel og sprikemispel forekommer med spredte busker. Det er også noe syrin i området.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Fine kalktørrenger og kantkratt med rikt arts mangfold og mange rødlistearter, inkludert flere truede arter. Området har vært gjengrodd, men i aktiv hevd og i bedring. Lokaliteten får høy vekt for arts mangfold, lav for tilstand og middels for påvirkning. Samlet vurderes den å oppnå kriteriene for svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: En bør fortsette å rydde fremmede busker, men også annet løvoppslag, bl.a. ask. De friskere delene bør slås som slåtteeeng år om annet. Det kan være mulighet for å utvide engarealet noe.

.....

3171 Bleikøya midtre syd II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,83 daa

Innledning: Lokaliteten er registrert av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid i juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Definisjon og verdisseting av naturtypen følger DN-håndbok 13 og revidert faktaark fra 2015 (Miljødirektoratet 2015). Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Mye av lokaliteten domineres av fremmede arter, men det er likevel nok av naturlig vegetasjon til at området avgrenses som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området ligger på sørøstsiden av Bleikøya og utgjør et areal med strandnære berghyller formet nærmest som trappetrinn. Berggrunnen består av kalkrik skifer som går i dagen i vertikale partier. På hyllene er det et tynt jordsmonn av forvittringsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen består av åpen grunnlendt kalkmark, med en mosaikk av åpen grunnlendt kalkmark (dominerende) og kalkberg (ca. 30 %). Området er stort sett åpent, men med spredte busker. Fremmede arter dominerer store arealer, men det er likevel nok av naturlig vegetasjon til at området avgrenses som naturtype. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lavmark (T2-C-8) og nakent tørkeutsatt kalkberg (T1-C-18). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven. Kalkberg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: I partier er det relativt artsrik kalkmark-vegetasjon med arter som krattalant (NT), hjorterot (NT), aksveronika (VU), nakkebær (NT), bergmynte, gulmaure, fagerknoppurt, markmalurt, blodstorkenebb, rundbelg og en liten bestand av knollmjøddurt (VU). Av busker forekommer bl.a. svartmispel (NT) og dvergmispel. På bergene vokser også småklokkemose (VU), buttvrinose (NT), putehårstjerne, putevrinose m.fl.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del gjengroing med busker og kratt, både hjemlige og fremmede arter. Påvirkningen av fremmede arter er stor. Området grenser til hager, og det er både en del ferdsel (stier) og spredningspress med hagebusker og fremmede arter.

Fremmede arter: Det er store mengder og tette felt med gravbergknapp (SE) i området, i tillegg mye grasløk, fremmede mispler, syrin, vinterkarse (SE), takløk (LO), villvin (HI) og en del filtårve (SE) og berberis.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Liten lokalitet med åpen kalkmark. Til dels mye fremmede arter og derfor i grenseland for å avgrenses som naturtype i det hele tatt. Likevel spredt artsrik naturlig vegetasjon med relativt mange rødlistearter (inkludert flere truede). Middels (-stor) vekt på arts mangfold tilsier B-verdi, men mengdeforhold og andel fremmede arter trekker ned. Vurderes samlet som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør forebygges ytterligere spredning av kratt av syrin etc. fra hager. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Oppslag av fremmede busker i lokaliteten bør også ryddes. Teppene med gravbergknapp er trolig umulig å fjerne helt, men det bør gjøres en innsats for å redusere mengden, og prøve å på sikt vri over mengdeforholdene mot større andel naturlig vegetasjon.

.....

3172 Bleikøya sørvest III

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 1,44 daa

Innledning: Opprinnelig registrert som del av annen lokalitet (BN00063982) av Kristina Bjureke i 2001. Skilt ut som egen lokalitet i 2021 av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 9. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området ligger på sørsiden av Bleikøya ganske langt vest, og utgjør et areal med strandnære berg og grunnlendte partier. Berggrunnen består av kambrosilurkalk. På flatene er det et tynt jordsmonn av forvittringsmateriale. Arealet grenser til hyttetomter mot nord, og en del urterike arealer inne på hyttetomtene er inkludert i avgrensningen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen består av åpen grunnlendt kalkmark, med en mosaikk av åpen grunnlendt kalkmark og kalkberg. Området er i stor grad åpent, men med en del kratt av både fremmede og stedegne busker. Fremmede arter dominerer i partier, men det er også mye naturlig vegetasjon. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lavmark (T2-C-8) og nakent tørkeutsatt kalkberg (T1-C-18). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven. Kalkberg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: I partier er det relativt artsrik kalkmark-vegetasjon med arter som aksveronika (VU), hjorterot (NT), krattalant (NT), knollmjødukt (VU), bakketimian (NT), bergmynte, bakkemynte, engknoppurt, kantkonvall, vill-løk, gulmaure, fagerknoppurt, hvitbergknapp og prikkperikum. Av busker forekommer bl.a. geitved, svartmispel (NT) og dvergmysp. På bergene vokser kalkkrevende moser som småklokkemose (VU), Bryum radiculosum (DD, men vurderes av Høitomt som truet), buttvrinose (NT), putehårstjerne, putevrinose og labbmose (NT). Dvergkalkskjell (EN), kalkskiferlav (VU) og gråtungelav (VU) er funnet i 2024.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er preget av mye ferdsel, aktivitet inne på hyttetomter og spredning av fremmede arter. Det er noen gjerder, hekker med hagebusker og stier i området.

Fremmede arter: Det er relativt store mengder fremmede arter, bl.a. vinterkarse (SE), såpeurt (PH), store felt med gravbergknapp (SE), fremmede mispler, syrin og i kanten gravmyrt (SE).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Middels stor åpen kalkmark, relativt sterkt preget av bruk, slitasje, fremmede arter etc. Likevel artsrikt og med flere rødlistede og truede arter, inkludert flere rødlistede moser. Lokaliteten får lav vekt for størrelse og tilstand, men middels-høy for arts mangfold. Den vurderes dermed som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Kratt av syrin etc. i spredning fra hager bør holdes etter. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Oppslag av fremmede busker i lokaliteten bør også ryddes. Teppene med gravbergknapp og andre fremmede arter er viktig at reduseres i mengde.

.....

3201 Bleikøya 1

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: C Areal : 0,074 daa

Innledning: Naturtypelokaliteten er undersøkt av Anders Often i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya Oslo kommune, sommeren 2016, men ikke lagt inn i Naturbase. Revidert i 2021 og lagt inn i Naturbase av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 9. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Den ble i 2016 vurdert som åpen kalkmark, men den er i 2021 endret til slåttemark. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørvestre del av Bleikøya, langs toppryggen og mellom to veier. Den består av en smal rygg grensende til mer næringsrik eng / åpen mark og friområde med skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av semi-naturlig tørreng, og har trolig hatt en hevd de siste hundre som mest minner om slåttemark. Slåttemark er derfor valgt som naturtype. Lokaliteten består av en smal rygg med åpen tørreng. Kartleggingsenheter etter NiN er sterkt kalkrik tørreng med mindre hevdpreg (T32-C-17). Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Kalktørreng med arter som blodstorkenebb (dominerende), knollmjørdurt (VU), aksveronika (VU), prikkperikum, gulmaure, svartmispel (NT), krattalant (NT), bakketimian (NT) og hjorterot (NT). Liljekonvall er dominerende i tilgrensende engarealer, og vokser også sammen med kratthumleblom i lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Området var relativt åpent i flyfoto 1937 og 1956, men har senere vært sterkt gjengrodd med skog. De siste årene er det ryddet mye kratt i området. Utskygging over lang tid har bidratt til noe ugraspreget flora med arter som løkurt og liljekonvall, samt fremmede arter.

Fremmede arter: Amerikamjølke (SE), blankmispel (SE), ev. flere fremmede mispler, berberis og gravbergknapp (SE) vokser her.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lite areal med noe ugraspreget flora, men likevel relativt artsrikt og med flere rødlistearter (to VU og fire NT). Er på kanten av hva som skal kartlegges som naturtype, men registreres da den er over inngangsverdi på størrelse og har et vesentlig arts mangfold. Scorer lavt på areal og tilstand/påvirkning, men middels på arts mangfold. Samlet vurderes lokaliteten som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fortsett skjøtsel med rydding av oppslag, og slått (usikkert om behov for årlig). Fortsett å restaurere arealene rundt, og begrense utbredelse av liljekonvall og løkurt. Bør ev. åpne opp noe i tresjiktet mot sør for å få inn mer lys.

.....

3206 Bleikøya 18

Åpen kalkmark i Oslofeltet – Åpen grunnlendt kalkmark Verdi: B

Areal : 0,27 daa

Innledning: Lokaliteten er først undersøkt av Anders Often i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på hytteøyene i indre Oslofjord 2016. Rekartlagt og registrert i Naturbase av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken

følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs toppryggen på Bleikøya, lengst øst i hytteområdet. Den ligger rett øst for hytte 70, til dels på det flate topppartiet, og tildels litt ned i sørskråningen. Berggrunnen består av kambrosilurkalk. Det er grunnlendt mark på toppen, og en del løs rasjord/forvittringsmateriale i skrenten. Det åpne arealet er omkranset av skog/trebestand mot nord og vest og av gjengroingskratt mot sør og øst.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet i mosaikk med slåttemark (kalktørreng i den øverste flate delen). Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyngmark/lavmark (T2-C-7 og T2-C-8) og sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-18). Området grenser til lysåpen kalkskog av furu, ask og rogn mot nord og vest og kratt av bl.a. ask og berberis mot sør og øst. Det er noen kratt innenfor avgrensningen, men ellers i stor grad intakt kalkvegetasjon med noe berg /rasjord i dagen. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og slåttemark som kritisk truet (CR). Begge har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Av busker vokser det dvergmispel, svartmispel (NT), geitved og slåpetorn i tillegg til berberis og flere fremmede arter. I feltsjiktet vokser store mengder dragehode (VU), dessuten aksveronika (VU), knollmjødurt (VU), mye bakketimian (NT), flekkgrisøre (NT), fagerknoppurt, bergmynte, nakkebær (NT), krattalant (NT), gulmaure, prikkperikum, bergrørkvein, dunkjempe, prikkperikum, hjorterot (NT), kantkonvall, hvitbergknapp, smørbukk, sølvmyr, blodstorkenebb og engnellik. I sørskrenten vokser bakkemynte, svartburkne og kantkonvall. Området er undersøkt for moser uten at det er funnet noe spesielt interessant. Veksling mellom løs jord og kalkberg i sørskrenten kan innebære stort potensial for krevende insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: I svak gjengroing fra sidene. Nedover i skråningen har det vært hogd noen trær og fjernet busker tidligere for å slippe lys inn på lokaliteten. Her kommer det mye nytt oppslag av ask og kratt.

Fremmede arter: Noen busker kystmispel (LO), og åtte busker blankmispel (SE). Øverst i skrenten, mye gravbergknapp (SE) som sprer seg utover kalkbergene. Også noe syrin og berberis finnes. I nedkant vokste liguster (forvillet hageplante). Noe krypfredløs (SE).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Liten, men intakt habitat med godt utviklet kalktørreng. Svært artsrikt, med store mengder dragehode, flere VU-arter og i alt ca. ni rødlistearter. Får lav vekt for størrelse, middels for tilstand og påvirkning og høy vekt for arts mangfold. Dette gjør at den er i grenseland mellom viktig (B) og svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Nødvendig skjøtsel består primært i å fjerne oppslag og fremmede arter, spesielt gravbergknapp. Berberis som fort blir en problemart bør også fjernes. En kan gjerne beskjære og fjerne greiner av furu som henger ut over enga. Enga bør trolig slås år om annet.

.....

3208 Bleikøya nord IV

Åpen kalkmark i Oslofeltet – Åpen grunnlendt kalkmark Verdi: **B**

Areal : 0,35 daa

Innledning: Lokaliteten er først undersøkt av Anders Often i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på hytteøyene i indre Oslofjord 2016. Rekartlagt og registrert i Naturbase av Anders Thylén, Biofokus, etter feltarbeid 14. juni 2021 i forbindelse med naturtypekartlegging på hytteøyene på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området ligger midt på nordsiden av Bleikøya i tilknytning til brygge og inntil stikryss. Lokaliteten består av to inntilliggende avgrensninger med noe grusareal og grusvei mellom. Den ene er en knaus mot sjøen, mens den andre består av mindre knauser med grunnlendt jordsmonn mellom. Berggrunn er av NGU angitt som sandstein, men noen av knausene ser ut til å være kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som åpen kalkmark, hovedsakelig av undertypen åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet, men også noe kalkberg på knausen i nord. Den nordre avgrensningen består av et strandnært åpent kalkberg mens den søndre består av småkollete terreng med halvåpne kalktørrenger med spredte treholt og kratt. Kartleggingsenheter etter NiN er åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng/lavmark (T2-C-7 og T2-C-8) og uttørkingseksponerte kalkrike berg (T1-C-8). Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven, mens sørlig kalkberg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: På den nordlige knausen vokser aksveronika (VU), hvitbergknapp, berggull, sølvmure, strandløk, småstorkenebb, rundbelg og markmalurt. Oslosildre (NT) ble registrert her i 2015. Den sørlige avgrensningen har innslag av trær og busker av alm, ask, geitved, einer m.m. og en svartmispel (NT). I feltsjiktet vokser blodstorkenebb, knollmjødurt (VU), aksveronika (VU), enghavre (NT), dragehode (VU) (ganske liten forekomst, Bård Bredesen pers. medd.), rundbelg, prikkperikum, kantkonvall, smørbukk, sølvmure og gulmaure.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del ungt løvoppslag av bl.a. ask, og noe gjengroing i den søndre avgrensningen. Området er utsatt for slitasje, på grunn av beliggenhet rett ved midtre båtbygg, gangveier og stier, og vegetasjonen på knausen er noe forstyrret.

Fremmede arter: Noe rynkerose (SE) på strandberget, ellers noe gravbergknapp (SE) og rødhyll (SE).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Bleikøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Liten lokalitet med noe forstyrret vegetasjon, men med flere rødlistearter og relativt rik flora. Den scorer lavt på størrelse, middels på arts mangfold, og lavt-middels på tilstand og påvirkning. Hver for seg ville de to avgrensningene trolig kun fått lokal verdi, men samlet med vekt på registrert arts mangfold vurderes de som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes noe kratt og oppslag i den søndre avgrensningen. Behov for å fjerne fremmede arter.

.....

3217 Lindøya 25

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,23 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 (02.08.2016) i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på Lindøya, men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i

Naturbase. Avgrensningen er redusert en del sammenlignet med avgrensningen fra 2016, hvor arealer med plen nå er klippet bort. Beskrivelsen er oppdatert, men hvor tidligere informasjon fra NINA i Natur2000-basen er innarbeidet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en liten knaus øst på øya. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg i Oslofeltet. Her er skrin kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Her er tørrengflora med mye aksveronika (VU), og ellers noe markmalurt, dunkjempe, kantkonvall, vill-løk (med klart rosa blomster), smørbukk, nakkebær (NT), geitved, kanelrose. Det er mye furumose i bunnsjiktet. Midt på dette området vokser en ganske stor geitved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i svak gjengroing med busker av geitved, berberis og stedegne roser. Stedegen vegetasjon dominerer og det er foreløpig begrenset med fremmede arter, men noen syrinbusker, en del russesvalerot og noen fremmede mispler forekommer.

Fremmede arter: I 2016 ble det registrert ca. 30 skudd med russesvalerot, disse så ut til å være redusert i forekomst i 2021, trolig etter luking tidligere samme år (Bymiljøetaten). Ellers var det ved befaring i 2021 noe syrin og fremmede mispler, samt berberis.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), lav-middels vekt på arts mangfold (1 NT og 1 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er noe gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedarts preg. På grunn av arts mangfold alene skal lokaliteten etter faktaarket vurderes som viktig (B-verdi), men da det her er snakk om en ganske liten lokalitet og med forholdsvis få arter gis den lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktigst å fortsette bekjempelse av russesvalerot, samt fjerne fremmede mispler. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Generelt fjerne busker og oppslag for å åpne opp, også stedegne arter, men kan godt la enkelte stedegne roser/geitved stå igjen så sant lokaliteten får et mer åpent preg. Fjerne berberis.

.....

3219 Lindøya 28

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: **B Areal : 0,35 daa**

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 (02.08.2016) i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier på Lindøya, men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i Naturbase. Avgrensningen er noe utvidet sammenlignet med avgrensningen fra 2016 og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til kalktørrenger. Beskrivelsen er oppdatert, men hvor tidligere informasjon fra NINA i Natur2000-basen er innarbeidet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen ble

revidert sommer 2023, og noe areal er fjernet (dette gjelder et lite parti som ble hellelagt for ikke så lenge siden).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger klemmt innimellom hytter sørøst på øya. En sti går gjennom lokaliteten, og lokaliteten er omgitt av hyttegjerder og hekk; delvis syrin, delvis thuja. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som aksveronika (VU), smaltimotei (VU), knollmjødurt (VU), i 2016 ble også nikkesmelle (NT) observert. Andre arter som finnes er bakkerundbelg, bakketimian (NT), bakketiriltunge, bitterbergknapp, blåklukke, brunrot, bustnype, dunhavre, dunkjempe, enghavre (NT), engkvein, engnellik, engrødsvingel, engtjæreblom, fagerknoppurt, fingerstarr, fløyelsmarikåpe, fuglevikke, furu, geitved, gjeldkarve, grasstjerneblom, gullris, gulmaure, harekløver, hengeaks, hjorterot (NT), hundegras, hvitbergknapp, hvitkløver, kantkonvall, kjøttnype, kornstarr, kratthumleblom, kveke, legeveronika, lintorskemunn, løkurt, mørkkongslys, nakkebær (NT), prikkperikum, rødkløver, sauesvingel, skogkløver, smørbukk, snauveronika, sneglebelg, sølvmore, spisslønn, stankstorkenebb, stormaure, tettstarr, tveskjeggveronika, ugrasarve, vårpengeurt, vårstarr (cf.), vill-løk, ask (EN).

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er åpen og med stort sett intakt vegetasjon. Lokaliteten skjøttes og er i god hevd. En sti går tvers over området.

Fremmede arter: Dagfiol (HI), syrin, snøbær (HI), vårpengeurt (PH), filterarve (SE), russesvalerot (SE), gravbergknapp (SE) og berberis. Det er noen få småbusker av syrin, litt snøbær og gravbergknapp, de andre artene har kun spredte forekomster.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpen grunnlendt mark med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Flere rødlistearter, men begrenset areal og betydelig innslag av fremmede arter som bør fjernes/redueres. Et overraskende godt bevart område med rik kalkvegetasjon innenfor hytteområdene. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (under 1 daa), høy vekt på arts mangfold (5 NT, 3 VU), høy vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og ikke gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. betydelig fremmedartspreget. Tilsammen vurderes lokaliteten til verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten skjøttes og er i god hevd. Fremmede arter er viktig at fjernes, med hovedfokus på gravbergknapp. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin. Dersom det begynner å komme opp busker bør disse fjernes for å opprettholde et åpent preg.

.....

3221 Lindøya 31

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,50 daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Naturtypelokaliteten ble første gang undersøkt av Anders Often (NINA) i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya Oslo kommune, sommeren 2016. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen er endret, hvorav arealer med store mengder fremmede arter er utelatt

(heller avgrenset som to multipolygon), og beskrivelsen er oppdatert en del i forhold til tidligere kartlegginger.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på det høyeste punktet og mest værharde området av sørstoppa av Lindøya, samt i den bratte og høye sørskrenten ned mot fjorden. Lokaliteten er delt i to hvor den ene del-avgrensningen ligger klemt mellom hytter, mens den andre skråner ned mot fjorden. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Det inngår også kalkberg. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Her er små rester av opprinnelig flora med smaltimotei (VU), aksveronika (VU), nikkesmelle (NT), knollmjødurt (VU), mye bakketimian (NT) og blodstorkenebb. I skrenten med mye fremmede arter ble mosene stjertmose (VU) og småklokkemose (VU), buttvrिमose (NT) og stripevrिमose (NT) funnet i 2014.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er en del gjengrodd med busker av særlig fremmede arter, i mindre partier er det noen intakte flekker av opprinnelig vegetasjon og kalkberg.

Fremmede arter: Dominerende forvillde arter på topp-platået var syrin og gravbergknapp (SE). En del høstberberis og filterarve (SE) forekommer også, samt noe moskuskattost (HI) og litt forvillet rødsnelle (dyrket som hageplante). Det meste av brattskrenten mot sør er dekt av syrin. Arealer med tettest forekomster av fremmede arter er utelatt fra lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det er flere kalktørrenger og åpne grunnlendte kalkmarker med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse (mellom 0,1 og 1 daa), høy vekt på artsamangfold (4 NT og 5 VU), middels vekt på tilstand da lokaliteten er åpen og uten trær, lav vekt på påvirkning pga. stor mengde fremmede arter. Den vurderes foreløpig som viktig (B-verdi) på grunn av forekomster av kravfulle arter knyttet til kalkrikt berg og grunnlendt mark. Verdien er avhengig av skjøtsel.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter er viktig at fjernes. Det bør legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3224 Lindøya 32

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er rekartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 1. juli 2021. Torbjørn Høitomt, Siri Khalsa og Alexander Nilsson (alle Biofokus) har bistått med registreringer av henholdsvis moser, sopp og lav. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune. Anders Often (NINA) var der sommeren 2016 i forbindelse med kartlegging av botaniske verdier innen park- og hytteområdene på Bleikøya, Nakholmen og Lindøya, men dataene fra denne kartleggingen er ikke lagt inn i Naturbase. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018. Avgrensningen er utvidet en del og inkluderer nå tilgrensende arealer med kvaliteter knyttet til åpen grunnlendt kalkmark samt kalktørrenger. Beskrivelsen er oppdatert en del i forhold til informasjon fra Natur2000-basen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er oppstykket av grusvei og består av tre del-lokaliteter. Dette er et relativt stort område med åpen grunnlendt kalkmark innenfor det store

friluftsområdet på Lindøyas søndre del. Det er her helt intakt kalkvegetasjon. Området ligger dels på nordsiden av veien fra Lindøya-butikken og mot sørøst, og dels på sørsiden av veien ned mot fjorden. Deler av lokaliteten er en framtrèdende rygg. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark. Her er skinn kalkrik vegetasjon med innslag av berg i dagen. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Utforming kalkberg i Oslofeltet utgjør også større deler av lokaliteten i mosaikk. Den lille trekanten nærmest butikken har tykkere jordsmonn og bør nok betegnes som naturtype slåttemark med utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet. Vegetasjonen er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018.

Artsmangfold: Svært artsrik flora med store forekomster av kravfulle arter som aksveronika (VU), alperips (forvillet?), ask (EN), bakkemynte, bakkerundbelg, bakkestarr, bakketiriltunge, lakrismjelt, bitterbergknapp, blåklokke, bustnype, dunkjempe, dvergmispel, enghavre (NT), engknoppurt, engkvein, engnellik, fingerstarr, fjellrapp, flatrapp, flekkgrisøre (NT), flerårsknavel, furu (skrent mot sør), gjeldkarve, gulmaure, harekløver, hårsveve, hengeaks, hjorterot (NT), hundegras, hvitbergknapp, hvitkløver, kanelrose, knegras, knollerteknapp, knollmjødurt (VU), kvastsveve (*Hieracium cymosum* coll.), markmalurt, nakkebær (NT), nikkesmelle (NT), ormehode, prikkperikum, rødknapp, rogn, ryllik, sauesvingel, skjermesveve, smaltimotei (VU), sølvmaure, sumpmaure, trollhegg (én busk), vårstarr, vill-løk. I den lille trekanten i sør vokser også stjerneistel (NT), smaltimotei, aksveronika, knollmjødurt, bakketimian (NT), fagerknoppurt, hvitmaure. Liten lakrismjeltsekkemøll (NT) ble funnet i 2017. Ved tilleggssbefaring i oktober 2022 ble grann styltesopp (VU) funnet, samt laven bruskkalkskjell (EN) og mosene tanntustmose (CR), dubbebegermose (CR), dvergbegermose (EN), småklokkemose (VU), buttvrिमose (NT) og labbmose (NT) ble funnet i 2021.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand og er lite gjengrodd. I partier er det noe fremmede arter.

Fremmede arter: Blankmispel (SE), brudespirea (én busk lengst øst) (LO), dielsmispel (SE, inn mot skogen), berberis, filtårve (SE), gravbergknapp (nedkant mot øst) (SE), hagenellik (LO), kystmispel (LO), platanlønn (knøttliten busk) (SE), russesvalerot (SE), syrin (SE), vinterkarse (SE, skrent mot sør). Russesvalerot er et større problem innenfor lokaliteten enn det som var synlig i 2021, da arten bekjempes (Bård Bredesen pers. medd.).

Del av helhetlig landskap: Ja, som lokalitet på de ekstremt artsrike – og sterkt beferdede – kalkøyene i indre fjordbasseng av Oslofjorden.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse (over 2 daa), høy vekt på arts mangfold (10 NT, 5 VU, 3 EN, 1 CR), høy vekt på tilstand da lokaliteten er lite gjengrodd, middels vekt på påvirkning pga. noe fremmedartspreget samt noe slitasje. Den vurderes derfor som viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Arealene med mer høyvokst vegetasjon bør trolig slås annethvert til hvert tredje år. Ved slått bør dette gjøre rundt 15. august. Høyet bakketørkes i 2-3 dager før det rakes sammen og fjernes. Opprettholdelse av områdets kvaliteter fordrer at det settes inn tiltak for å bekjempe fremmede arter. Det bør bl.a. legges en plan for å bekjempe syrin.

.....

3225 Nakholmen 19

Sørvendte berg og rasmærker – Bergknaus og bergflate Verdi: C Areal : 0,75 daa

Innledning: Geologisk interessant. Inneholder fragmenter av arter som er svært vanlige på grunnfjell på fastlandet, men som er et interessant innslag her på en kalkøy. Kartlagt av NINA

i 2016 (Stabbetorp mfl. 2021). Lokaliteten er overfladisk undersøkt av Kjell Magne Olsen (Biofokus) 16. juni 2021, men ingen endringer er gjort i beskrivelsen. Registreringen er en del av kartlegging av Nakholmen i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Nordvest på øya på en avvikende eruptiv berggrunn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: B01 Sørvendt berg og rasmark, B0102 Bergkanus og -flate.

Artsmangfold: Strandrødtopp, flerårsknavel. Her finnes en interessant høstblomstrende, forholdsvis storblomstret øyentrøst (Figur 15), uten kjertelhår (6 ind.). Mye bergkvein, blåklukke, flerårsknavel, aksveronika (VU), sauesvingel. Forsenkning med ørevier *Salix aurita*; en ganske sjelden art på øyene i Indre Oslofjord), samt myrhatt, bergkvein, småsyre. 50 m lengre vest, på øst-siden, er det en bitteliten sump med myrrapp og havsivaks. Få sjeldne og truede plantearter, men geologisk interessant. Inneholder fragmenter av arter som er svært vanlige på grunnfjell på fastlandet, men som er et interessant innslag her på en kalkøy.

Bruk tilstand og påvirkning: Mindre påvirkning enn mange andre områdene på øya.

Fremmede arter: Flere spredte busker med svarturbær (*Aronia melanocarpa*) LO

Del av helhetlig landskap: Del av helhetlig kulturpåvirket fastmark i indre Oslofjord.

Verdivurdering: Få sjeldne og truede plantearter, men geologisk interessant. Inneholder fragmenter av arter som er svært vanlige på grunnfjell på fastlandet, men som er et interessant innslag her på en kalkøy.

Skjøtsel og hensyn: Svarturbær bør bekjempes.

.....

Lindøya dam sørvest

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: C Areal : 2,4 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en nordvestvendt skrent ved Lindøya dam på vestsiden av Lindøya. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen kalkbarskog med utforming urterik kalkfuruskog. Iht. NiN dominerer vegetasjonstypen bærlyng-kalklågurtskog (T4-C-8), i partier er det også fattigere med bærlyng-lågurtskog (T4-C-7). I feltsjiktet er det bla. blåveis, lundrapp, markjordbær, fingerstarr, kantkonvall og skogsvever, mens berberis forekommer i busksjiktet. Tresjiktet domineres av furu, men det er også innslag av ask (EN), alm (EN), rogn, surkirsebær og spisslønn. Kalk- og lågurtfuruskog er rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: Det er foreløpig ikke registrert rødlistede sopparter i lokaliteten, men trolig kan det være et visst potensial for kravfulle mykorrhizasopper knyttet til kalkfuruskogen der jordsmonnet er tynt. Bla. er besk kastanjemusserong (VU) funnet i nærliggende lokaliteter i 2022 og tidligere. Da lokaliteten er noe tett og skyggefull, samt nordvendt, er den trolig mindre interessant mht. mer varmekjære og lyselskende arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel og med lite død ved. Det er lite fremmede arter, men enkelte fremmede mispler forekommer. I partier er furuskogen ganske tett, hvor ung løvskog er på vei opp, og det gjør lokaliteten mindre interessant for de mer lyskrevende artene, noe som forsterkes også av at lokaliteten er nordvendt.

Fremmede arter: Fremmede mispler og syrin forekommer, men har ikke veldig stor utbredelse foreløpig.

Del av helhetlig landskap: Det er flere områder med kalkfuruskog på Lindøya, det gjør at arter knyttet til denne naturtypen har større sannsynlighet for å finnes her sammenlignet med andre isolerte forekomster. Samtidig er forekomstene utsatt for «parkifisering», hogst og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, lav vekt på arts mangfold, middels vekt på påvirkning/tilstand, lav-middels vekt på habitatkvaliteter. Lokaliteten ligger i grenseland mellom viktig og lokalt viktig, men da den er forholdsvis marginal gis den lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter, i hovedsak fremmede mispler og syrin, må fjernes før de brer seg videre utover. Berberis bør også fjernes da den kan bli dominerende.

.....

Lindøya ved nr. 227

Strandeng og strandsump – Naturlig strandeng Verdi: B Areal : 0,67 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten vik sørøst på Lindøya. Berggrunnen er kalkberg og løsmassene er en blanding av kalkrikt forvittringsmateriale og kalkrike hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en strandeng og strandsump med utforming semi-naturlig strandeng. Noe kalkberg inngår også, og ut mot vannet er det en stripe med grusstrand. Iht. NiN inngår både nedre semi-naturlig strandeng (T33-C-1) og øvre semi-naturlig strandeng (T33-C-2).

Arts mangfold: I feltsjiktet er det mye gåsemure, i tillegg til strandsmelle, strandkryp, fjærekoll, lintorskemunn, strandmelde, strandrips og tangmelde. I tillegg til at det er registrert enkelte typiske arter for strandeng, ble dvergkalkskjell (EN) funnet på kalkberget. Lokaliteten er ellers trolig viktig for ande- og vade- og måkefugler.

Bruk tilstand og påvirkning: En volleyballbane ligger innenfor lokaliteten, og dette bidrar til at deler skjøttes som plen og dermed holdes lavvokst. Ned mot vannet ser det ut til at gresset klippes sjeldnere. Lokaliteten er noe påvirket av fremmede arter. En dumpingplass for hageavfall ligger rett ved hytte nr. 227, og det er fare for spredning av nye fremmede arter herfra. Det er også delvis utfyllt med masser/stein ut i vannet i tilknytning til den samme hytta.

Fremmede arter: Det er partier med en del strandsteinkløver (LO) og en liten forekomst med rynkerose (SE) finnes i nord, samt at noe vinterkarse (SE) forekommer. I kanten av området i nordøst er det funnet russesvalerot (Bymiljøetaten).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av engliknende miljøer, og det er også flere andre semi-naturlige enger på øya, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til slike miljøer.

Verdivurdering: Lokaliteten får lav vekt på størrelse og få kjennetegnende arter gir lav vekt på arts mangfold. Lokaliteten får høy vekt på rødlistearter da det er registrert en EN-art, selv om denne er knyttet til kalkberget og ikke til strandenga, og lokaliteten får høy vekt på tilstand. Lokaliteten er i tillegg trolig viktig for fugl. Til sammen tilsier dette verdi viktig (B-verdi), men den er nok i nedre sjiktet av denne skalaen.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes, særlig russesvalerot. Det er viktig at dumpingplassen for fremmede arter ryddes opp i og fortsatt dumping av hageavfall må opphøre for å ivareta vegetasjonen.

.....

Lindøya ved nr. 283

Strandeng og strandsump – Semi-naturlig strandeng Verdi: **B** Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 24. juni og 1. september 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen strandeng og strandsump med utforming semi-naturlig strandeng. Lokaliteten har trolig historisk sett vært påvirket av beiting. Lokaliteten har også partier med kalkberg og grusstrand. Semi-naturlig strandeng er rødlistet som sterkt truet (EN).

Artsmangfold: På kalkberget er det gode forekomster av dvergkalkskjell (EN), flekkvis langs hele bergstripa. Per nå er det trolig ikke potensial for flere sjeldne lav, delvis pga. tråkkslitasje. Aksveronika (VU) vokser i de tørrere partiene. Strandkryp og gåsemure dominerer i fuktigere strandengpartier, men det er også en del strandrødtopp, dverggylden, vill-lin og nonsblom, samt noe strandvortemelk, strandrug, tiriltunge, strandsmelle og engknoppurt. Ett individ av strandkål ble observert.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har en del tråkkslitasje, noe som trolig går ut over lavforekomstene. Lokaliteten er ellers åpen og intakt, men i partier er det en del fremmede arter som påvirker vegetasjonen – særlig hagepastinakk, legesteinkløver og gravbergknapp.

Fremmede arter: Store mengder hagepastinakk (SE), legesteinkløver (SE) og gravbergknapp (SE). Moderate mengder filterarve (SE), hagenellik (LO) og såpeurt (PH).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av den særegne naturen i Oslofjordområdet, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, mindre innslag av kjennetegnende arter gir lav vekt på arts mangfold, mens for rødlistearter får lokaliteten middels vekt. Lokaliteten er forholdsvis intakt, men det er den del fremmede arter i partier. Til sammen gir dette verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å fjerne fremmede arter. Dette gjelder særlig hagepastinakk og gravbergknapp, som ser ut til å være i spredning.

.....

Lindøya naturreservat 1

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : 11,5 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 24. juni og 8. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten var tidligere del av kalkfuruskog BN00064394, men er nå skilt ut som egen naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en lang, sørvest- til nordøstgående kalkkrygg i innerkant av naturreservatet. I bakkant grenser lokaliteten til kalkfuruskog og enkelte hyttetomter. Mot sør grenser lokaliteten for det meste til krattskog og edelløvskog. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet og eksponerte kalkberg i Oslofeltet. I mindre partier er det noe mer furutrær, og bør nok heller tilegnes naturtypen kalkfuruskog.

Artsmangfold: Her er urterik vegetasjon med bl.a. smaltimotei (VU), stjernestel (NT), knollmjørdurt (VU), hjorterot (NT), aksveronika (VU), nakkebær (NT), flekkgrisor (NT), åkermåne (NT), bakketimian (NT), hjertegras (NT), krattalant (NT), enghavre (NT), krattsøleie (NT), nikkesmelle (NT), markmalurt, bakkemynte, engnellik, rundbelg, hvitmaure, engknoppurt, fagerknoppurt, engtjæreblom, blodstorkenebb, tiriltunge, rødknapp, fagerklokke, gulmaure, dunkjempe, røsslyng og hårsveve. I busksjiktet er det blant annet stedege roser, dvergmispel, svartmispel (NT) og geitved. Lokaliteten er urterik med flere karplanter, også rødlistede, typiske for naturtypen. Her er stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter. Alantfjærmøll (VU), som er knyttet til krattalant er registrert i lokaliteten tidligere, og benytter seg trolig fortsatt av området. Dragehode (VU) ble registrert i lokaliteten i 2015, men denne ble ikke gjenfunnet i 2022. Den er også observert etter 2015 og finnes trolig fortsatt i lokaliteten. Brun engvokssopp (VU) og besk kastanjemusserong (VU) ble funnet ved tilleggsbefaring høsten 2022, men sistnevnte vokste der det var noe mer furu. Stjertmose (VU) og strandkjølmose (VU), samt sølvasal (NT), er funnet her tidligere. Trolig kan det være potensial for flere sjeldne og kravfulle insekter, moser og lav. Karplanter er trolig i stor grad dekket opp.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har i partier en del busker, for det meste fremmede. I nedkant av skrenten vokser det opp ung løvskog som skygger ut deler av skrenten. Så å si hele lokaliteten er påvirket av den fremmede arten russesvalerot, og i partier danner den heldekkende bestand og påvirker trolig de naturlige hjemmehørende artene. Andre fremmede arter forekommer også relativt hyppig. Likevel er det fortsatt en robust stedege flora i lokaliteten. Lindøya vel har en stor dumpingplass for hageavfall i nedkant av skrent i vest, der det har etablert seg mye uønsket vegetasjon (bl.a. russekål og mye løkurt). Det er også en gammel dumpingplass for søppel i skrent i nordøst.

Fremmede arter: Lokaliteten har svært mye russesvalerot (SE), ellers forekommer sprikemispel (SE), blankmispel (SE), bulkemispel (SE), mupinmispel (LO), filtstokk (LO), rønkeros (SE), platanlønn (SE), villvin (HI), kaprifol (LO) og gravbergknapp (SE). Enkelte av artene kan ha spredd seg fra dumpingplassen for hageavfall. I tillegg forekommer problemarten berberis.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er stor, og inneholder så å si alle de karplantene som er typiske for naturtypen, også de rødlistede. Det er også registrert kravfulle, rødlistede arter innenfor andre organismegrupper. Lokaliteten er noe preget av gjengroing og i stor grad påvirket av fremmede arter. På bakgrunn av størrelse og registrert arts mangfold får lokaliteten likevel verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det må settes inn målrettede tiltak for å få redusert mengden russesvalerot, som er på vei til å ta helt over og spre seg videre til andre lokaliteter. Det er allerede satt i gang lusing, men dersom bekjempingen skal ha noen hensikt og effekt, må så å si alt fjernes på én gang og kontroll-lusing utføres jevnlig utover sesongen. Andre fremmede arter bør også fjernes, særlig fremmede mispler har en tendens til å bre seg utover. Det bør også settes inn bedre håndtering av hageavfall og kontroll av dumpingplassen til vellet i nedkant av lokaliteten i vest. Dersom det er et ønske om å holde lokaliteten ganske åpen, er det også behov for at kratt og småfuru ryddes jevnlig, samt at ung løvskog i nedkant av

lokaliteten bør fjernes (men ikke naturtypen med edelløvskog). Stedegne busker bør få stå, men berberis som brer seg utover bør fjernes. I partier er det også en del kaprifol som med fordel kan bekjempes. Dersom lokaliteten etter hvert blir mer åpen, kan den trolig på sikt huse noen av de mest kravfulle og varmekjære kalklavene som finnes ute på Osloøyene, men disse krever solsteking. Første prioritet bør være å få redusert mengden russesvalerot.

.....

Lindøya naturreservat 2

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **A** Areal : 2,3 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 8. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Større deler av lokaliteten var tidligere del av kalkfuruskog BN00064394, men er nå skilt ut som egen naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en sørvest- til nordøstgående kalkrygg, delvis innenfor naturreservatet. Lokaliteten er en forholdsvis smal stripe med åpen vegetasjon og grenser for det meste til kalkfuruskog, samt enkelte hyttetomter. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen slåttemark med utforming rik slåttetørreng, i mindre partier er det også åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet.

Artsmangfold: Her er urterik vegetasjon med bl.a. smaltimotei (VU), stjernetistel (NT), knollmjødur (VU), hjorterot (NT), aksveronika (VU), nakkebær (NT), flekkgrisor (NT), åkermåne (NT), bakketimian (NT), hjertegras (NT), krattalant (NT), enghavre (NT), gjeldkarve, markjordbær, engnellik, rundbelg, hvitmaure, engtjæreblom, tiriltunge, rødknapp, fagerklokke, gulmaure, dunkjempe, røsslyng og hårsveve. I busksjiktet er det blant annet stedegne roser, dvergmispel, svartmispel (NT) og geitved. Lokaliteten er urterik med flere karplanter, også rødlistede, typiske for naturtypen, og her er stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter. Alantfjærmøll (VU), som er knyttet til krattalant, er registrert i lokaliteten tidligere, og benytter seg trolig fortsatt av området.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er noe gjengrodd og har i partier en del busker/oppslag, og med enkelte oppvoksende trær av både løv og furu. Lokaliteten er forholdsvis lite påvirket av fremmede arter foreløpig, men det er et større felt med russesvalerot midt i lokaliteten.

Fremmede arter: Lokaliteten har russesvalerot (SE), samt noe sprikemispel (SE), blankmispel (SE), filtmispel (LO), filtkorsved (LO), rynkerose (SE), kaprifol (LO) og krypfredløs (SE).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er relativt stor, inneholder flere rødlistede og kravfulle karplanter og er viktig for kravfulle og varmekjære insekter. Lokaliteten er preget av gjengroing og endel påvirket av fremmede arter (russesvalerot). På bakgrunn av størrelse og registrert arts mangfold får lokaliteten verdi svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det må settes inn målrettede tiltak for å få redusert mengden russesvalerot og fremmede mispler før disse brer seg videre utover. Andre fremmede arter bør også fjernes. For ivaretagelse av lokaliteten er det også behov for jevnlig rydding av kratt/oppslag av ask, furu og andre trær, men man bør spare noen stedegne busker av geitved, mispler og roser. I partier er det en del kaprifol som bør fjernes. Eldre/gammel furu er viktig

.....

Skjøtsel og hensyn: Ev. skjøtsel bør ivareta krattalant. Larven til alantstengelvikleren overvintrer i stengelen til vertsplanten. Det er derfor viktig, i den grad det skal drives slått, at man i minst mulig grad slår krattalant. De partiene som slås bør ikke slås før etter blomstringsperioden. En regelmessig men ekstensiv skjøtsel med jevnlig fjerning av kratt, som bidrar til å holde området i en «konstant tidlig gjengroingsfase», vil trolig best ivareta krattalant og de fleste av dens følgearter. Gjengroing, samt altfor hard skjøtsel, er de største truslene. Måltrettet slått av frodige arealer uten krattalant kan gjerne gjennomføres annethvert år. Ved slått bør denne utføres i slutten av august eller i begynnelsen av september. Graset bør bakketørke i 2–3 dager før det rakes sammen og fjernes. Enkelte stedegne busker bør få stå igjen. I de mest grunnlendte partiene er det trolig ikke behov for skjøtsel. Generelt kan lokaliteten godt fortsette å ha et «uryddig» utseende, dvs. at den gjerne kan opprettholdes i den «elskelige fasen». Artsmangfoldet er oftest som størst i en veldig tidlig fase av brakklegging/gjengroing, «den elskelige fasen», før kvalitetsreduksjonen setter i gang, men gjengroingen bør ikke gå lenger enn den er i dag. Den store forekomsten med bergfuru bør fjernes og russesvalerot bør man fortsette å bekjempe systematisk. Ev. forekomster av berberis bør fjernes.

.....

Lindøya naturreservat 4

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: **C** Areal : 1,7 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 9. august 2021 og 8. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten var tidligere del av kalkfuruskog BN00064394, men er nå skilt ut som egen naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Lindøya og grenser til hyttetomter mot nord og ellers kalkfuruskog. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres dels av naturtypen åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Deler av arealet har også litt tykkere jordsmonn og er åpent pga. jevnlig hogst under en strømlledning som går gjennom området.

Artsmangfold: Her er urterik vegetasjon med bl.a. markjordbær, prikkperikum, knollmjødurt (VU), blodstorkenebb og blåklokke, og der det er litt tykkere jordsmonn kommer det inn en del liljekonvall og hengeaks. Lokaliteten er urterik, med flere karplanter typisk for naturtypen og med stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Der det er tykkere jordsmonn er det mye oppvoksende kratt etter hogst under en strømlledning som går gjennom området.

Fremmede arter: Noe sprikemispel (SE) og blomstermispel (HI) og en god del syrin (NR) forekommer. Det er i følge Bymiljøetaten gjort funn av russesvalerot i området.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt artsamangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor, forekomst av VU-art gir lav-middels vekt på artsamangfold, de grunnlendte partiene er ikke preget av gjengroing, men partiene der trærne hogges er noe gjengrodd med kratt. Lokaliteten er i partier en del preget av fremmede arter, først og fremst syrin. Dette er nok ikke den best utviklete grunnlendte kalkmarken på Lindøya og lokaliteten gis foreløpig verdi lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede må fjernes. Dersom det er et ønske om å holde hele lokaliteten åpen, bør krattet under strømledningen ryddes jevnligere. Ved ev. slått kan denne utføres én gang annet hvert år i midten-slutten av august. Graset bør bakketørke i 2–3 dager før det rakes sammen og fjernes. I de mest grunnlendte partiene er det trolig ikke behov for skjøtsel utover det å fjerne fremmede arter.

.....

Lindøya ved nr. 297

Strandeng og strandsump – Semi-naturlig strandeng Verdi: B Areal : 2,6 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 31. august 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Lokaliteten var tidligere del av lok. BN00064351, men strandengen er nå skilt ut som egen lokalitet. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst på Lindøya, i forlengelse av en større beitemark. Berggrunnen er antakelig kalkberg som resten av øya, men her er tykt sammenhengende dekke med rike hav- og fjordavsetninger, og det er dette som gir utslag for den vegetasjonen som er der.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en strandeng og strandsump med utforming semi-naturlig strandeng. Iht. NiN inngår både nedre semi-naturlig strandeng (T33-C-1) og øvre semi-naturlig strandeng (T33-C-2). Her er to fint utviklete strandenger med flere typiske strandengarter.

Artsmangfold: Strandenger er verdifulle beiteområder for ande- og vade- og måkefugler. Dette området er viktig for ender, gjess, tjeld, samt at det er gjort funn av rødstilk og sandlo. Tidligere var det en måkekoloni inntil denne bukta (Biofokus 2003). Lokaliteten har en del typiske strandengarter hvor strandkryp dominerer, men det er også en del dverggylden og gåsemure, samt noe strandrødtopp, strandkjempe og salturt. I mer høyvokste parti er det blant annet mjødurt og takrør. Området er trolig også viktig for en rekke insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Strandenga er for det meste lavvokst, og i de delene som ikke beites ned av fugl, hovedsakelig gjess, blir vegetasjonen holdt nede. Noe høyvokst vegetasjon med blant annet takrør og mjødurt finnes i partier, samt opp mot gangveiene. Blant annet er nordre del noe mer «gjengrodd» enn søndre del.

Fremmede arter: Det er innslag av fremmede arter i kant mot gangveiene, men foreløpig er det forholdsvis lite fremmede arter i lokaliteten. Det er anlagt en liten dumpingplass for hageavfall ut i strandenga ved hytte nr. 297. Her er det blant annet tydelig spredning av krypfredløs (SE).

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av engliknende miljøer, og det er også flere andre semi-naturlige enger på øya, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til slike miljøer.

Verdivurdering: Lokaliteten får høy vekt på størrelse, foreløpig lav vekt på arts mangfold og rødlistearter og middels-høy vekt på tilstand. Foreløpig tilsier dette verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes. Dumpingplassen for hageavfall er viktig at ryddes opp i og fortsatt dumping av hageavfall må opphøre for å ivareta vegetasjonen. Arealer som blir veldig høyvokste kan ev. slås på sensommeren én gang i året, men noen miljøer med takrør og annen høyvokst vegetasjon bør nok spares for å opprettholde variasjon.

.....

Lindøya ved nr. 234

Åpen kalkmark – Kalkberg i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,2 daa

Innledning: Lokaliteten er nybeskrevet av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid utført av Maria K. Hertzberg og Alexander Nilsson (Biofokus) den 24. juni 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en liten kalkskrent/kalkknaus sør på Lindøya. Lokaliteten ligger tett inntil og på oversiden av en hytte, og ellers klemte mellom hytter. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming eksponerte kalkberg i Oslofeltet. I partier med noe jordsmonn er det åpen grunnlendt kalkmark med kantkonvall, markmalurt og blodstorkenebb m.m. Her er kalkberg med en del typiske kalklav. Naturmiljøet kan klassifiseres som den rødlistete naturtypen svært tørkeutsatt sørlig kalkberg (NT).

Artsmangfold: Foreløpig er det innenfor lokaliteten registrert bruskkalkskjell (EN), og de kjennetegnende artene kastanjetegllav og kalkkartlav. Lokaliteten er viktig for typiske kalklav, og kan trolig også være viktig for kalkmoser der det er noe forvittringsjord. Partiene med karplanter er viktige for varmekjære insekter. Lokaliteten har også riktig eksponering, dvs. sørvendt og med høy solinnstråling, slik at det er sannsynlig med et større arts mangfold typisk for naturtypen.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er partier med en del fremmede arter, særlig gravbergknapp, men også noe syrin og fremmede mispler. Lokaliteten er lite preget av gjengroing, og kun med noen få fremmede og stedegne busker. Lokaliteten er inneklemt og forholdsvis bratt og er lite brukt av hyttefolkene rundt. Den er derfor lite preget av slitasje.

Fremmede arter: Endel gravbergknapp (SE), samt innslag av fremmede mispler og syrin (NR). Det er funnet russesvalerot og russekål innenfor eller i kanten av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Lindøya finnes mange store og små forekomster av kalkberg, bl.a. finnes en større forekomst med åpent kalkberg rett sør for denne lokaliteten, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, men med forekomster av kalklav kjennetegnende for naturtypen, inkludert en sterkt truet art. Det er også positivt at det er nærliggende arealer med verdifullt kalkberg. Lokaliteten er lite gjengrodd, men er moderat til sterkt preget av fremmede arter. Lokaliteten er liten, men på bakgrunn av foreløpig registrert arts mangfold og landskapsøkologi får lokaliteten verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det må settes inn ressurser for å fjerne gravbergknapp, samt fortsette tiltak mot ev. gjenværende individer av russesvalerot og russekål. Foreløpig er ikke gravbergknapp og de andre fremmede artene veldig dominerende, men vil kunne bli det på sikt. Fremmede mispler, berberis og syrin må fjernes og man bør passe på at lokaliteten ikke gror igjen. Enkelte (1–2) stedegne busker kan få stå, men lokaliteten bør være såpass åpen at de mest kravfulle lavene som krever solsteking ivaretas.

.....

Nakholmen ved nr. 75

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,3 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg, Biofokus, etter feltarbeid 12. juli 2022 i forbindelse med naturtypekartlegging på oppdrag for Bymiljøetaten. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Nakholmen, omkranset av hytter. Berggrunnen er rik og består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen åpen kalkmark med utforming grunnlendt kalkmark i Oslofeltet, der det er noe tykkere jordsmonn inngår også semi-naturlig eng. Det er også innslag av stedegne busker. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) og har status som utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Her er artsrike kalktørrenger med bl.a. aksveronika (VU), knollmjødukt (VU), bakketimian (NT), hjorterot (NT), enghavre (NT), dunkjempe, gulmaure, blodstorkenebb, hvitmaure og gjeldkarve. Lokaliteten er urterik, med flere av de rødlistede karplantene typisk for naturtypen og med stort potensial for varmekjære og kravfulle insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er for det meste åpen og domineres av den stedegne floraen og dermed i god tilstand, foreløpig er det også forholdsvis lite fremmede arter. I partiene med tykkere jordsmonn klippes arealene delvis som plen.

Fremmede arter: Gravbergknapp (SE) forekommer, men har ikke veldig stor utbredelse foreløpig.

Del av helhetlig landskap: Øyene i indre Oslofjord utgjør et kjerneområde for varmekjære og kalkkrevende arter i Norge. På Nakholmen finnes mange store og små forekomster av kalktørrenger, hvilket gir potensial for å ivareta et rikt arts mangfold knyttet til dette miljøet. Samtidig er mange av forekomstene truet av gjengroing, «parkifisering» og fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, men ganske intakt og med en del typiske arter for naturtypen, også flere rødlistede i kategoriene NT og VU. Lokaliteten er foreløpig lite gjengrodd og lite preget av fremmede arter. Til sammen gir dette verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å fjerne fremmede arter som forekommer på stedet. Enkelte av de stedegne buskene kan fjernes, men noen få kan med fordel stå igjen. Arealene som klippes som plen bør heller skjøttes med slått én gang i året, helst ikke før midten av juli og gjerne så seint som midten-slutten av august. Graset bør helst bakkedørke i 2–3 dager før det rakes sammen og fjernes. Ev. forekomster med berberis bør fjernes.

.....

Lindøya ved hytte nr. 214

Rik berglendt mark – Rik grunnlendt mark Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 10. august 2021.

Alexander Nilsson (Biofokus) gjorde tilleggsundersøkelser av lav i 2024. Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en rygg som domineres av surere bergarter sørøst på Lindøya. Berggrunnen er for det meste fattig syenitt på utstikkeren, men i nordre og indre deler inngår noe kalkberg. Jordsmonnet er for det meste tynn forvittringsjord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten domineres av rik berglendt mark med utforming rik grunnlendt mark. Det inngår også en del nakent berg og strandberg, særlig på de ytre deler. De innerste delene har innslag av kalkberg og her forekommer åpen kalkmark i Oslofeltet med utforming åpen grunnlendt kalkmark i mosaikk med kalkberg. Lokaliteten har skrin kalkrik vegetasjon med mye berg i dagen. Vegetasjonen i de rikeste partiene er kalktørreng typisk for Indre Oslofjord. Åpen grunnlendt kalkmark er rødlistet som sterkt truet (EN) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018, mens kalkrikt berg er rødlistet som nær truet (NT). Åpen grunnlendt kalkmark er også utvalgt naturtype jf. naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Lokaliteten består for det meste av surere bergart, men det er innslag av litt kravfulle karplanter både i de fattigere delene og i de rikere delene. Her er noe aksveronika (VU), gulmaure, markmalurt, dunkjempe, tiriltunge, smørbukk, knollmjødurt (VU), prikkperikum, også noe blodstorkenebb særlig på de ytre delene. I de innerste mer kalkrike partiene ble kalklaven gråtungelav (VU) registrert i 2021 og dvergkalkskjell (EN) registrert i 2022. I 2024 ble i tillegg kirkelav (VU) funnet.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i ganske god tilstand og lite gjengrodd, men det er en del fremmede arter i partier. Særlig matgrasløk og gravbergknapp er det en del av. Noen spredte syrinbusker forekommer der det er litt jordsmonn.

Fremmede arter: En del gravbergknapp (SE) og matgrasløk, noe syrin og sprikemispel (SE).

Del av helhetlig landskap: Det er flere områder med tilsvarende flora spredt på Lindøya.

Verdivurdering: Lokaliteten får middels vekt på størrelse, høy vekt på arts mangfold som følge av forekomst av flere VU-arter og en EN-art. Videre har lokaliteten begrenset gjengroingspreg og får middels vekt på tilstand, men den er del preget av fremmede arter og får lav vekt på påvirkning. Til sammen tilsier dette verdi viktig (B-verdi), men den er i grenseland til å gis verdi svært viktig (A-verdi) som følge av registrert arts mangfold alene.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter må fjernes. Ved fremtidig behov er det viktig at lokaliteten også ryddes for ev. busker/oppslag. Det må lages en plan for fjerning av syrin slik at denne ikke øker i omfang ifm. bekjempelse. Ev. forekomster med berberis fjernes.

.....

Bleikøya dam

Dam – Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er opprettet av Maria K. Hertzberg (Biofokus) i 2023, men den er ikke undersøkt i felt og oppdatering baserer seg på eksisterende informasjon. Lokaliteten var tidligere del av den større naturtypelokaliteten innenfor Bleikøya naturreservat (BN00064338). Dammen ble undersøkt av Kjell Magne Olsen i Siste Sjanse (nå Biofokus) i 2003. Tidligere informasjon om dammen er videreført. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Bleikøya naturreservat, øst på øya. Berggrunnen består av kambrosilurkalk. Det er grunnlendte partier, og også partier med noe jordsmonn. Dammen ligger omgitt av kalkberg og under marin grense, og omgivelsene ellers gjør den også spesiell.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en dam.

Artsmangfold: Storsalamander (NT) og småsalamander er registrert i den lille dammen, sist i 2020. Det er også gjort en del registreringer av virvelløse dyr knyttet til dammen, men ingen rødlistede foreløpig. Ellers er det kun noen få myrhatt, guldusk og duskstorr ved bredden. Dammen benyttes av ender, men neppe som hekkeplass.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen inneholder lite vegetasjon, og står ikke i fare for å gro igjen. Dammen er inngjerdet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til dammen.

Del av helhetlig landskap: Dammen ligger under marin grense og er omgitt av kalkrike, urterike naturtyper. Det er ikke langt til områder med skog med skjulesteder, som også kan benyttes av amfibier. I vest er det også et mindre skogholt. Dammen er svært liten, men selve beliggenheten gjør den spesiell, noe som bidrar til enda et miljø som øker arts mangfoldet på øya - kanskje særlig i forhold til varmekjære og kravfulle virvelløse dyr som benytter seg av flere ulike habitater under livssyklusen. Det er ingen andre slike dammer på Bleikøya og svært få i indre Oslofjord generelt, noe som gjør arter knyttet til slike dammer sårbare.

Verdivurdering: Dammen er svært liten, men med registreringer av storsalamander, småsalamander og virvelløse dyr. Beliggenheten til dammen, under marin grense og i varmekjære omgivelser, gjør den spesiell og bidrar også til at den vurderes som viktig for biologisk mangfold i området. Til sammen tilsier dette verdi viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Om dammen begynner å bli gjengrodd bør den skånsomt renskes. Trær og annet kratt som ev. vokser opp rundt dammen må fjernes.

.....

Lindøya ved hytte nr. 163

Slåttemark – Rik slåtteeng Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Maria K. Hertzberg (BioFokus) 14. juli 2023.

Registreringen er en del av kartlegging av Lindøya i regi av Bymiljøetaten, Oslo kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2015.

Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2021 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Risikokategorier følger Fremmedartslista 2023.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Lindøya, i forlengelse av de større åpne arealene som beites. Berggrunnen er kalkberg og jordsmonnet er i partier tykt med marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er slåttemark med utforming rik slåtteeng. Vegetasjonen er dels kalktørreng i sørvestre del, mens mot nord er eng noe friskere. Slåttemark er rødlistet som kritisk truet (CR) iht. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Det er noe usikkerhet knyttet til tidligere hevd, men da eng er flat og lett å slå er det sannsynlig at den tidligere har vært slått.

Artsmangfold: Karplantefloraen er noe mindre artsrik enn de andre engene på Lindøya. De nordre mer skyggefulle partiene er litt friskere og mer næringsrik enn de andre engene på øya, med mye ryllik, stormaure, rødkløver, hvitkløver, groblad, løvetann, timotei m.m., men også med innslag av litt mer kravfulle engarter som rødknapp, prestekrage, åkermåne (NT) og dunkjempe. Marianøkleblom (VU) er registrert her på våren og finnes i betydelige mengder i disse friskere partiene (Bård Bredesen pers. medd). I hellinga langs gangveien er det også lakrismjelt. De sørvestre delene er mer soleksponert og har spredte innslag av tørrerengarter som åkermåne, knollmjøddurt (VU), bakketimian (NT), dunkjempe, tiriltunge, engknoppurt og aksveronika (VU). Det er potensial for en rik insektfauna knyttet til varme, urterike habitater.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig tidligere vært slått og/eller beitet. De siste hundre år har trolig en del ferdsl, fritidsbruk og skjøtsel knyttet til dette bidratt til å holde vegetasjonen åpen og det er ikke preg av gjengroing i lokaliteten. Per 2023 ble hele arealet skjøttet som plen, foruten et mindre parti i de friskeste delene som ble spart for kartleggingen i 2023. Det er en del fremmede arter, men foreløpig er påvirkningen forholdsvis liten.

Fremmede arter: Det er en del krypfredløs (SE) i partier, som kommer inn fra de litt fuktigere partiene i øst. Ellers er det gravbergknapp (SE) i de skrinnere partiene i sørvest og krøll-lilje (LC) er også ganske vanlig.

Del av helhetlig landskap: Det er flere enger med tilsvarende flora spredt på Lindøya, men det er forholdsvis få registreringer av marianøkleblom på Lindøya.

Verdivurdering: Slåttemarka får høy vekt på størrelse (over 1 daa) og landskapsøkologi og høy vekt på artsamangfold (kun 10 tyngdepunkter, men 5 rødlistede arter hvorav 3 VU-arter). Videre får den lav vekt på tilstand og påvirkning da eng er åpen, men skjøttes som plen. Eng har likevel innslag av engarter og har derfor et restaureringspotensiale. Selv om eng har innslag av rødlistede arter, vurderes den foreløpig som lokalt viktig (C-verdi) da skjøtselen ikke er optimal og denne eng har noe mindre verdier enn de fleste andre engarealer på øya. Området vil sannsynligvis få økt verdi om den skjøttes som eng i stedet for som plen, samtidig som fremmede plantearter bekjempes (bør prioritert fjerning av

krøllilje før den tar over). Det bør gjøres en ny verdivurdering av enga etter ca. 5 år med endret skjøtsel, for å se om kvalitetene har utviklet seg i positiv retning.

Skjøtsel og hensyn: I stedet for plenskjøtsel bør enga slås hvert år i midten av august. De skrinne arealene trenger bare å ryddes for ev. oppslag innimellom. Graset rakes sammen etter 3-4 dager og dumpes en egnet plass. Dersom det kommer opp oppslag av busker og trær bør disse i hovedsak fjernes, men enkelte hjemlige arter (geitved og dvergmispel) kan spares. Fremmede arter må bekjempes, med fokus på krøll-lilje.

.....

Biofokus

– for et godt kunnskapsgrunnlag

Biofokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. Biofokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir den digitale rapportserier [Biofokus rapport](#).

Biofokus rapport 2021–048
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8209-919-6

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
biofokus.no